

pÚvodní foto / Novák oceněn v Hlohovci * Výročí / Renčín „75“ * FECO / France versus International * Dvojrecenze / Album „KariKayra“ a katalog „Satyrykon 2016“ * Mistři plátna i jeskyní /

e-GAG

Matuška, Neprakta * Dokument / Teichmann v MŽ č. 3 * Ze světa / Punch; Polsko; Ukrajina; Srbsko, Portugalsko, Francie, Švýcarsko, Kanada aj * Kalendarium * Časopis / Private Eye (Velká Británie) * O humoru / Z tisku * Z domova / Jelínek, Hojný, Holý, Slíva, kubisti, Kantorek, Hiršl aj * Zeměpis „krhu“ / Top Ten Africa * Blíženci / Umělec a model = 44 letý odstup! * Opustili nás / Rosado; Modell, Davis, Crawford, Thompson a Deix * Archív / „Na skok na skocích“ (dva tucty autorů!) * Citát čísla / Jan Oplinus * Z pošty / Díky za vaši

reakci! * Výsledky: Makedonie, Polsko, Čína, Německo, Brazílie, Izrael, Slovensko, Kanada, Itálie * Propozice: Kuba, Turecko, Belgie, Bosna a Hercegovina, Irán, Belgie... ^{AL}

Měsíčník autorů a přátel české karikatury

e-číslo 2016 / 11

XIV. ročník

KRESBY: KAYRA, DEMIRCI, ELADL, ŠIMEK, NDULA, DUDEKOVÁ, EŠONKULOV, NOVÁK, SLÍVA, MACHADO, KEMEL, KATZ, PERNECKÝ, NAGHIYEV, STANKOVIČ, MOFREY, FRANCOIS, BECHER, NEPRAKTA, SELČUK, LONGEN, PUIG-ROSADO, DEIX, MODELL, DAVIS, THOMPSON, CRAWFORD, TOMASCHOFF, TEICHMANN, Š.MAREŠ, MATUŠKA, HOLUB, RADIN, JOHANUS, MIKL, URBAN, BARTÁK, DUBSKÝ, CEPLECHA, PITER, BELNIAK, PAVEČIČ, SICHENKO, OSPINA, CARDELLI, HIPPERT, ARAUJO, SULAJ, RAKUS, GUMUS, SAWAN, Z.KRATOCHVÍL, KANTOREK, FÍŤMA, MACKINNON, DEWITTE, KUSTOVSKY, KAZANEVSKY, KONONOV, JELÍNEK, HAJNOS, BAŠOL, HOLÝ, HIRŠL, HERGÉ, PUHIN, ZEBIRI, BADO... ^{AL}

pÚvodní foto / Jiří Novák (ČR) a František Bojničan (SR) = Frašťacký trň 2016



Jiří Novák (podpis NOS) získal ocenění v soutěži „Frašťacký Trň“ - v mezinárodní soutěži karikaturistů pořádané už po jedenácté ve slovenském Hlohovci. Vtipy na téma „Voda“ a snímky ze slavnostního vyhlášení vítězů a zahájení posoutěžní výstavy najdete na str. 4 - 5.

Reportáž / Tomaschoff si zajel pro cenu do Izraele

Popravdě řečeno tam nezajel, ale zaletěl, vzal s sebou manželku a... a na naše přání přivezl pro abonenty GAGu i pár vět:

Když už mi sdělili, že jsem vyhrál 2. cenu (**obr. dole**) ve druhé kategorii všeobecných kreseb (první téma bylo "město"), rozhodl jsem se tam s manželkou poprvé zaletět. Bydleli jsme u moře v Tel Avivu a zajeli na jeden den do Haify. Dojmů z té země je skutečně mnoho, ale o tom raději pomlčím. Haifa je poměrně velké přístavní město. Výstava se konala v tzv. auditoriu, které jsem pomocí zaměstnanců hotelu celkem lehce našel. Proudily tam stovky lidí, takže jsem si myslel: no vidíš, tak oni mají opravdu ten svůj velký smysl pro humor... A taky milují určité karikatury!



Jenže brzy jsme zjistili, že se zároveň v auditoriu koná filmový festival. A drtivá většina návštěvníků sem proudila na filmy. Výstava mezinárodních vtipů byla v malém koutěčku v přízemí kina sídlícího v prvním patře).



Ale bylo to hezky připravené, spousta kreseb, židle připravené pro tak stovku diváků, kapela, několik izraelských karikaturistů (většinou s ruskými jmény) a jiných spolupracovníků výstavy... a také sám **starosta Haify Yona Yahav**. Proslovy v nesrozumitelné mi hebrejštině, ale i v angličtině. Kromě mne vyhráli kolegové z různých zemí, hlavně z Ukrajiny, Ruska, Rumunska, ale i ze Srbska apod. Ty tam zastupovali pracovníci konzulátu či vyslanectví. Když už žiju v SRN, tak tam prý pozvali i německé diplomaty, kteří prý však zrovna neměli čas. Povídali jsme si, že *to neva*. Pokusil jsem se anglicky za pozvání poděkovat (**viz foto nahore!**) A dostal jsem i nějaké peníze, coby cenu.

Dostal jsem katalogy - i pro GAG (a je pěkný, tištěný barevně a na křídovém papíru). **Na snímku vpravo** mi předává diplom starosta města. Všechny tři vítězné vtipy v obou kategoriích byly vytištěné a vyvěšené na poutacích (**viz snímek vlevo**).



A pak jsme jeli z kopce dolů do přístavu - podzemní lanovkou. Tam se konal nějaký festival s rockovými kapelami, spoustou lidí a restaurací venku a bezpečnostními kontrolami, které byly spíš k smíchu. Asi tak každého desátého poprosila paní v civilu (bez zbraně), aby ukázal obsah batohu anebo tašky. I to jsem v oné zemi očekával jinak. Takže byla pohoda.

(Honza T, Haifa)



Zadní obálka katalogu: 1. cena - **Viktor Holub** (Ukrajina) a Zvláštní cena - **Anatolij Radin** (Rusko)

Tři Češi nad vodou aneb úspěch na Fraštáckém Trůnu + Barevný svět Jiřího Nováka

Ředitel mezinárodního bienále v Hlohovci **František Bojničan** se v katalogu na „téma tématu“ soutěže „**Voda - H₂O**“ hezky rozepsal a futuristicky uvedl, že jednou bude možná směnný kurs mezi litrem vody a litrem ropy 1:1. Podtrhl tím fakt, že dnes tvoří sice voda



úctyhodných 71 procent povrchu planety Země - jenže ta pitná z toho tvoří pouhé 1 %. A nejen proto je právě voda velice vhodným námětem pro karikaturisty - vždyť vodu zná, uznává a potřebuje každý z nich. Není ten, kdo vybarvuje své kresby vodovkami!

Desítka oceněných

V naší rubrice **Výsledky** najdete kompletní seznam jmen na bienále oceněných karikaturistů z mnoha zemí (plus pětici z řady soutěžních i vítězných obrázků). Zde tedy máme místo pro celkem bohatý fotografický doprovod k vyhlášení výsledků. Jako obvykle bylo spojeno s odměňováním přítomných umělců a vernisáží tzv. „posoutěžní“ výstavy. Škoda, že se nám tentokrát nepodařilo získat žádné „očité svědectví“. Ani od našich autorů, které vidíte na snímcích při těchto hezkých chvílích.



Důstojné prostředí

Naštěstí to zase tolik nevádí, vždyť samy fotografie velice dobře zachycují jak atmosféru události, tak i evidentně důstojné prostředí a dobrou organizaci hlohoveckých pořadatelů. Pěkné prostředí je zřejmé už z horního snímku, kde jsou zachyceni někteří z pozvaných. Na obálce tohoto čísla jste viděli s kyticí k diplomu Jiřího Nováka, zde vlevo také Marii Plotěnou... A dole je pohled na oživenou výstavní chodbu, kde si autoři i diváci mohli pohovořit nejen o své výtvarné práci.



čínají brát vážně - 83 autorů ze 32 zemí není mnoho, ale to se brzy může změnit, když si ostatní přečtou (i v GAGu!) že v Hlohovci vystavovali mistři: *Ešonkulov* z Taškentu, *Basol* z Istanbulu, *Pop-Iliev* ze Skopje či *Kazanevsky* z Kyjeva. Pořadatelé se drží tradice a neu-



vádějí pouze státní příslušnost, ale i místní příslušnost, tedy bydliště karikaturistů - takže teď třeba víme, že i nová jména mezi českými autory jako *Bíž* a-nebo *Šmakal* jsou ze Stráže pod Ralskem respektive ze Zlína. A když už jsme u české účasti - těch devět jmen není málo. Vždyť ani o tak dobře zaběhnuté akci, jako jsou obě prešovské - tradiční *Zlatý soudek* i lépe dotované *Kýchání mozku*, se u nás o mnoho víc autorů nezajímá. Spíš je zarážející poměrně nízký počet domácích karikaturistů.

Z celkem 83 pouze 13 - z toho jen tři obecně v branži známější jména tu zastupovaly Slovenskou republiku.

Zjistili jsme to z nejnovějšího sešitu z jejich desetileté úro-

dy (**na horní fotce**). Snad to není jen pohled pražských očí, když máme pocit, že o vzhůru se pnoucí *Fraštnický Trh* se množině známých karikaturistů z Bratislavy ani moc nechce (anebo jaksi vůbec nehodlá) „popíchat“?

Více o Hlohovci:

<https://www.facebook.com/TVHLOHOVEC/?fref=ts>

V každém případě můžeme poblahopřát všem oceněným. Plus zapsat si ty „naše“ (spolu s Čechy, kteří si dobře vedli v Polsku na „Kapříkovi“ a s Honzou Tomaschoffem, jenž uspěl v izraelské Haifě) do závěrečné kapitoly českých mezinárodních úspěchů. Jak víte, také v roce 2017 ji najdete už v únorovém čísle GA-Gu. Je to dost zajímavý finiš po málo úspěšném jaru a neslaném létu, o to víc nás těší...

Snímky: **FT**

Abychom nezapomněli: vedle výstavy obrázků ze soutěže byla v Hlohovci zároveň zahájena i **výstava** nazvaná výstižně

Barevný svět Jiřího Nováka - viz vpravo!

Tato autorova kresba zdobí pozvánku (obálku malého katalogu).



FECO France píše FECO international (Pierre Ballouhey píše Peteru Nieuwendijkovi)

Chères FECO,

FECO International nous a informé qu'elle a élu un nouveau bureau. Il semble que ces élections aient été entourées de plusieurs bizarreries, pour ne pas dire irrégularités, (liste des candidats partiellement non communiquée, dates limites de candidature variables, mandats attribués sans vote).

FECO-France a accepté néanmoins, dans un souci d'apaisement, le résultat de ces élections.

Mais ces bizarreries ayant pour cause principale l'absence de statuts écrits et cette absence nuisant au sérieux de nos actions et de notre réputation, FECO-France demande qu'une assemblée générale extraordinaire de FECO International soit réunie avant la fin de l'année 2016 avec pour ordre du jour la rédaction de statuts.

FECO-France appelle toutes les FECO nationales à se joindre à cette demande.

*Pierre Ballouhey,
Président de FECO-France*

V češtině jde o toto:

Milé FECO,

FECO international nám oznámilo, že bylo zvoleno nové vedení. Tyto volby působí tak, že byly provedeny podivným způsobem, nechceme-li říci neregulérním (kandidáti částečně neschválení, pohyblivé datum uzávěrky, mandáty bez jakéhokoliv vybírání).

Nicméně pro uklidnění situace FECO-France výsledek těchto voleb přijímá. Ale všechny tyto podivnosti, pocházející z větší části z neexistence psaných pravidel jsou v protikladu s vážností naší činnosti a dokonce naší dobrou reputací.

Feco-France proto vybízí ke konání zvláštní valné hromady ještě před koncem tohoto roku, jejímž programem by bylo sepsání chybějících pravidel.

Feco-France vyzývá všechny národní organizace, aby se připojily k této výzvě.

Pierre Ballouhey

FECO International odpovídá FECO France (Peter Nieuwendijk odpovídá Pierru Ballouheyovi)

Dear Pierre,

First things first. Congratulations with your election as the new President of FECO France. As I am well informed you were chosen at the recent meeting in St. Just, were I could not be present (I have visited St. Just-Le-Martel 14x in the past). I am happy that you will be our respected representative for FECO in France for the coming years. Hoping on good relationship and frequently mail contact (better than with your predecessor). By the way we did not know that Alain Nalair would resign. Of course France is free to have elections.

Your mail surprised me. It was not clear to me and I did not understand your complaints. There has been frequently mail contact with all Presidents after the stepping back as President General of Bouton, the new elections, the candidates, the way to vote etc. I personally asked Nalair and Bertin if there were French candidates. The answer I received: "Not at the moment".

Of course we cannot force countries to supply us with candidates nor can we force countries to vote. Some did some did not. (Only those FECO chiefs/representatives who paid the FECO Fee were allowed to vote!).

Let me clear it up. There seemed also a problem with the communication

among FECO Group Presidents and their members. Some were informed, some were not. The announcement about the elections was sent several times and repeated more than once. Some representatives changed their mail addresses or were replaced by another but did not inform us about those changes nor send us the new mail addresses. So we started to count one vote from each country.

To disagree is allowed. Of course mistakes can be made. Gossip? You're free to do so. Lies? You're free to do so. But do not see it as the truth. To have a extraordinary meeting before the end of the year? About what? New elections? New rules. The future of FECO? (always good). New members? Who will organize this or pay for that? FECO France? What will be the agenda?

Your mail from 12 October was sent to many contacts. Some are not even member of FECO. You could see in FECONews 60 and 61 who are the representatives today. So your list is not correct! Wrong mail addresses and missing mail addresses. Make your mailing list up-to-date (See the pages in FECONews). You're talking about

the elections and about a strange way. Irregular elections? Sorry, it is just nonsense you wrote. You're really not well informed by your French colleagues (or was it your friend Kianoosh?).

Thank you for accepting the result, in spite of your disagreement. Thank you for calming down. You're a real gentleman as all French members are, of course.

All the best

Peter Nieuwendijk

President General FECO

V češtině stručně asi toto:

První odstavec: Blahopřání ke zvolení, je to prima, že budeš představitelem FECO ve Francii.

Doufám v lepší mailové spojení než bylo s tvým předchůdcem.

Druhý odstavec: Tvůj mail mne překvapil, není mi jasný a nechápu tvoje stížnosti. O všem se jednalo s prezidenty národních organizací. Osobně jsem se ptal Nalaira a Bertina na francouzské kandidáty. Prý žádní nejsou.

Třetí odstavec: Vyjasněme si to. Jistě jsou problémy v komunikaci mezi prezidenty a členy. Někdo informován byl, někdo ne. Volby byly vyhlášeny a ohlašovány několikrát. Představitelé se ale mění a mění se i adresy. Ne všichni o tom dají vědět.

Čtvrtý odstavec: Valná hromada do konce roku? O čem? Nové volby? Nové stanovy? Budoucnost FECO? Kdo to zorganizuje a kdo to zaplatí? FECO France?

Pátý odstavec: Udělejte si pořádek v adresáři. Rozesílali jste výzvu na mnoho špatných adres a nové adresy nemáte. (Najdete je ve FECOnews číslo 60 a 61) Hovořit o neregulérních volbách je nesmysl. Ale je hezké, že jste je přijali bez ohledu na vaše roztrpčení.

Vy Francouzi jste holt džentlmeni.

Peter Nieuwendijk

(Redakce GAGu děkuje M. B. za ochotnou pomoc s překladem)

A ještě něco: FECO France = nepovolený název tamního spolku cartoonistů



Petr Petrovi

O čem: about FECO and the French coup.... Ke zprávě o 14e Assemblée générale de **FECO-France** en l'Espace Loup de Saint Just le Martel le 9. 10. 2016 (**viz foto!**)

Kdy: 2. 11. 2016

Kdo: Peter NIEUWENDIJK, President General FECO

Komu: Pierre BALLOUHEY, Président de FECO-France

Foto ze závěru festivalu v Saint Just le Martel (Francie)

Dear Pierre

The name FECO is registered Luxembourg (that happened 8 years ago) It is forbidden to use that name as an independent country. It can only be used (as well as the FECO Press cards) if the FECO Board gives permission to use the name FECO and the logo! If FECO France paid the fee for 2017, it is possible to produce in Holland Press Cards for 2017 for your members. It's impossible to use the name FECO or FECO France!

Greetings **Peter Nieuwendijk**, president General FECO

V češtině:

Milý Petře

Název FECO je registrován v Lucemburku (stalo se před 8 lety). Je zakázáno používat tento název jako nezávislá země. Je to možné pouze (stejně jako FECO Press legitimace) jen tehdy, dá-li vedení FECO svolení k použití názvu a loga.

Zaplatíte-li příspěvky pro rok 2017, bude možné vytisknout v Holandsku průkazy pro vaše členy. Jinak není možné používat jméno FECO a FECO France!

Zdraví **Peter Neuwendijk**, president General FECO

Počátkem prosince se dožívá 75 let Vladimír Renčín, autor kreslených vtipů jemuž v tomto žánru na pomezí novinové publicistiky a výtvarného umění zcela určitě nejvíc padne charakteristika (nikoliv někdejší zprofanované ocenění) národní umělec. Oblíbený autor všech společenských vrstev - pokud příslušní „vrstevníci“ sdílí společný smysl pro humor.



Protože příští číslo GAGu vyjde až po 6. prosinci, přicházíme s přáním všeho nejlepšího už nyní. Jistě věříte, že se smutkem v srdci, protože víme, jak těžké zdravotní problémy kolegu dnes ničí a jak to trápí celou rodinu (na snímku je Vladimír s manželkou v jejich královéhradeckém bytě).

Požádali jsme největšího znalce a dokumentaristu Renčínova rozsáhlého díla **Jiřího Hruboně** z Liberce, který má stálý kontakt

s rodinou v Hradci Králové - aby pro čtenáře GAGu ke třičtvrtěstoletému výročí připravil faktograficky správná data z Mirkova života (**viz níže**) plus zasvěcenou a přesnou bilanci Mirkova díla (**na další straně**).

ŽIVOTOPIS.

Vladimír Renčín se narodil 6.prosince 1941 v Pečkách u Poděbrad, od r. 1947 žil v Hradci Králové. Vystudoval SEŠ a pak vykonával různá povolání, mj. inventurník, propagační referent nebo novinář, ale od r. 1958 se začal postupně věnovat i kreslenému humoru. Vzorů měl více, především „francouzskou školu“ (Sempé, Siné, Bosc ...), doma pak Ladu, Radu, Pelce a také jen o 3 roky staršího Vladimíra Jiráňka.

První kresba mu vyšla v r. 1959 v Zemědělských Novinách, v následující roce i v Díkobrazu a Mladém Světě. Uveřejněných kreseb postupně přibývalo a tak se v r.1965 stal profesionálním výtvarníkem a v 2.polovině šedesátých let patřil již mezi elitu autorů kresleného humoru, a to natrvalo.

Uplatnil se velmi dobře i zahraničí (SRN, USA, Velká Británie aj.), což bylo proti němu zneužito komunistickým režimem a v letech 1974 – 1977 nesměl publikovat (v té době se s pomocí přátel živil jako výtvarník Krajské galerie v Hradci Králové) a byl na něj vyvíjen tlak, aby opustil republiku. Bylo to období o to složitější, že s manželkou Miloslavou (z Železného Brodu, svatba v r.1963), měl 2 malé děti.

Po „pauze“ se prosadil naplno ...

Kromě vlastní tvorby a rodiny se věnoval VR i některým „koníčkům“, jako četbě a shromažďování knih (více než 10.000 svazků), chalupaření, houbaření (nejoblíbenější houba: Stroček trubkovitý), rybaření, automobilismu a tak trochu i dobrému vínu (na Moravě měl i svoje „Dlabáčkovo bílé“ a „Chateau Renčín“).

Podle aktuální zprávy od ženy *Míly Renčínové* zůstává nyní Mirek trvale v místní nemocnici, kde pro něho lékaři a personál dělají vše, co je v lidských silách. Věříme, že se tak děje i v silách nadlidských...

Jsou to ohromující čísla, která **Jiří Hruboš** spočítal ve snaze shrnout dosavadní bilanci Renčiny tvorby k nastávajícímu jubileu:

Vladimír RENČÍN – 75 let !

(Při příležitosti životního jubilea bychom legendě českého kresleného humoru chtěli nejen popřát vše nejlepší, hlavně zlepšení zdraví, ale zároveň i – alespoň stručně - připomenout jeho dosavadní tvorbu.)

Od roku 1959 (tj. od první zveřejněné kresby, 23.května v Zemědělských Novinách) publikoval celkem cca 25.000 kreseb, a to v 29ti autorských albech, ve 112ti jím ilustrovaných knihách a v 55ti dalších publikacích, dále i ve 102 kalendářích, na 170 pohlednicích, na obalech LP, CD i DVD, v leporelech, pexesech, plakátech, etiketách (zvláště vinařských), novoročenkách atd. a v r. 1995 i na poštovní známce.

Mnoho kreseb bylo i v tisku, a to v denících i v časopisech, domácích i zahraničních.

V domácím denním tisku pak zvláště v Lidových Novinách (1.11.1994 -17.6.1999 : 1.742), v Mladé Frontě dnes (17.7.1999 - 11.9.2001 : 926) a v Právu (22.9.2001 - 30.6.2014 : 4.549).

Z domácích časopisů nejvíce v Dikobrazu (1960 - 1992 : 1.450) a Mladém Světě (1962 - 1990 : 785), dále pak v Roháči, Melodii, Technickém Magazínu, Vesmíru, Regeneraci, Tématu, Krkonoších, Rybářství, Chataři a chalupáři a mnoha dalších.

V zahraničí pak např. v chicagském vědeckém měsíčníku The Bulletin of the Atomic Scientists (1966 - 1983 : 152, včetně 20 titulních stran), v londýnském The New Scientist (1972 - 1978 : 19) a v různých periodikách v SRN, mj. v Die Zeit, Geo nebo IG Metall.

V roce 1966 vyšel v měsíčníku Impuls i jeho první „komiks“, další pak v letech 1973 – 1974 v Pionýrské Stezce (K. Poláček: Bylo nás pět) a o rok později v témže časopisu i Bratrstvo Bílého klíče od Františka Langera (kvůli zákazu publikování bohužel nedokončené).

Výraznou stopu zanechal i v tvorbě animované : dvě řady úspěšných třináctidílných TV večerníčků – O zvířátkách pana Krbce (1978 – 1980) a Strašidla na Kulíkově (2008 – 2010).

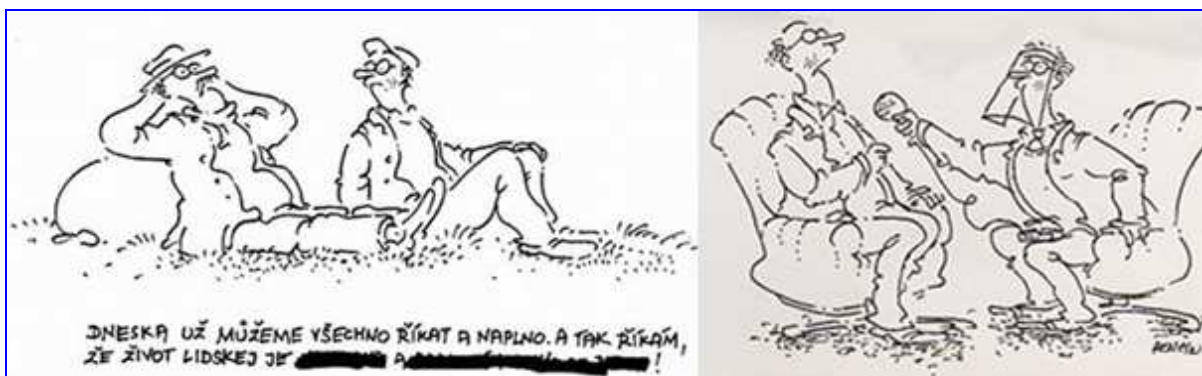
Od roku 1983 se začal věnovat i litografii.

Zvláštní kapitolou je pak libreto k úspěšnému muzikálu Nejkrásnější válka, které vytvořil dle Aristofanovy Lysistraty, s premiérou v Klicperově divadle v Hradci Králové dne 22.května 1971.

Své kresby vystavoval jak v ČR a SR (minimálně 144x, největší výstavu v roce 1982 v Praze na Staroměstském náměstí vidělo 140.000 (!) návštěvníků), tak v zahraničí, např. na Kubě, v Holandsku, ve Švédsku, SRN, Jugoslávii, Turecku nebo Bulharsku.

Jeho tvorba byla také mnohokrát oceněna, v ČR mj. 4x Ostnem Dikobrazu (1983, 1984, 1985 a 1988), výroční cenou ČUK (2006) nebo novinářskou cenou za rok 2013, v zahraničí např. ceny za kalendář IBM 1987 v SRN a v Japonsku.

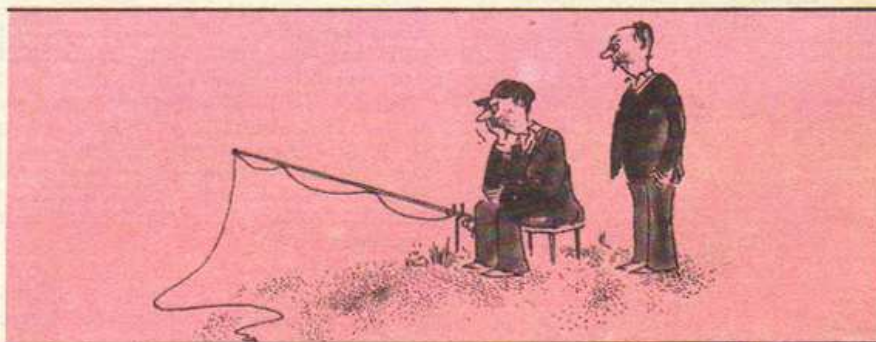
V r. 2011 mu bylo uděleno státní vyznamenání („medaile za zásluhy“), v TV cyklu „GEN“ v r. 1992 věnoval jeden díl VR Jan Špáta a v r. 1996 byla po VR pojmenována dokonce i jedna planetka.



2 km s Vladimírem Renčínem

šel Ivan Hanousek

Jeho obrázky zná snad každý. Čtenáři Stezky si vzpomenu na ilustrace k povídkám „O fotbalovém skřivánku“ a „Bambulův skok na vrbu“. Ale překvapením možná pro někoho bude, že letošní třicetník Renčín je — Hradečák! A kudy jinudy bychom si to měli v Hradci Králové namířit, než nejprve pěkně kolem náměstí s Bílou věží, a pak dolů, k řece...



„To vidím taky, že tu není voda, ale kdo vám řekl, chytráku, že chytám ryby?“

„NEČEKEJTE ODE MNE ŽADNÉ VESELÉ HISTORKY...“

— Řekl Mirek Renčín úvodem. „Když mě někdo pozná, je zpravidla zklamaný, protože očekává přívally humoru; ale čím déle kreslíte a vymýšlíte vtipy, tím víc se vám veselost z obličeje i z řeči vytrácí...“

„PORAD SE UČIM KRESLIT...“

„...protože nakreslit třeba děti není jednoduché. Takový Bořík a jeho kamarádi z „lapálí“ v Ohníčku, to byli zpočátku sami dědci — jenže malinčí... Ve škole jsem kreslil mizerně, jednou mi dokonce učitel přikázal, zatímco třída kreslila hračky a kužele, abych namaloval koš na odpadky a svůj výtvar do koše zrovna zahodil, protože jinak se nehodí. Dnes už je to poněkud lepší...“

„NA SPORT JSEM MOC NEBYL...“

„...spíš jsem seděl doma a četl. Trochu jsem běhal, lyžoval, než jsem si na jedné sjezdovce hrozně natloukl. Hrál jsem stolní tenis, před válkou jsem se připlétl k judu, bez úspěchu,

leč s poznamenanými obratli. V kondici mě teď udržuje práce na chalupě kousek za Hradcem a motorová pila, se kterou dělám občas kubíky dřeva v lesních polomech...“

„RYBÁŘSTVÍ NENÍ PŘECE ŽÁDNÝ SPORT...“

„...řikal jsem si, když jsem slyšel říkat „sportovní rybářství“. Když jsem začal na ryby chodit, změnil jsem názor. Odpoledne se třpytkou u vody dá pořádně zabrat. Když chytám na splávek, mám víc času pozorovat okolí a přemýšlet si o ledačems... Ne, rybářské vtipy u vody nevymýšlím. Obvykle, když večer usínám, napadne mě dobrý námet pro obrázek, a tak váhám — mám rozsvítit, jít k psacímu stolu a vtip si poznamenat, nebo zůstat ležet? Zpravidla vítězím a zůstanu ležet...“

„CELOU TAŠKU TĚCH RŮŽOVÝCH POTVOR...“

„...jsem natrhal, když jsem šel v Hradci poprvé do lesa. Vypadá to jako hříbky, ale je to podhřib žlučový. Nesu se s tím, a potkám babičku, která mi říká, panáčku, to všechno zahodte! Dnes už houby znám, ale rodina mi odmítá stročky, holubinky a podobné houby jíst — a tak, když se ni-

kdo nedívá, příkrájím tyhle poklady k ostatním houbám do polévky, nebo smaženice... V lese je mi moc dobře...“

„I TURISTIKU JSME DĚLALI...“

„...a projezdili na kolech Jeseníky, jižní Čechy, Orlické hory. Stanovali jsme v Tatrách a podařilo se nám postavit stan na místě, kam druhý den po dešti dopadal vodopád.“

„COŽE? VY CHCETE SKUTEČNĚ NĚJAKOU VESELOU HISTORKU...?“

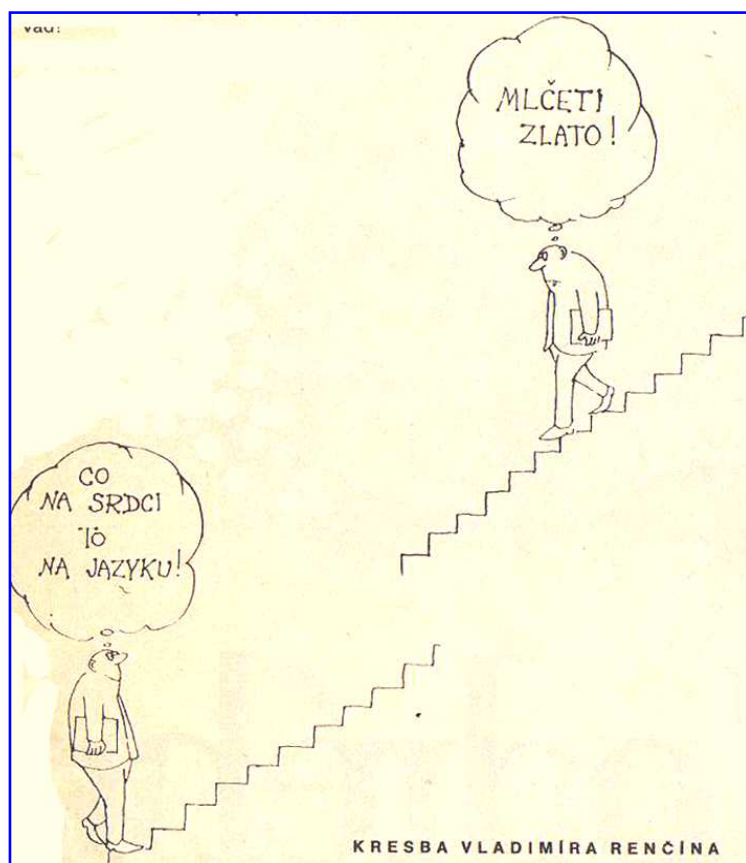
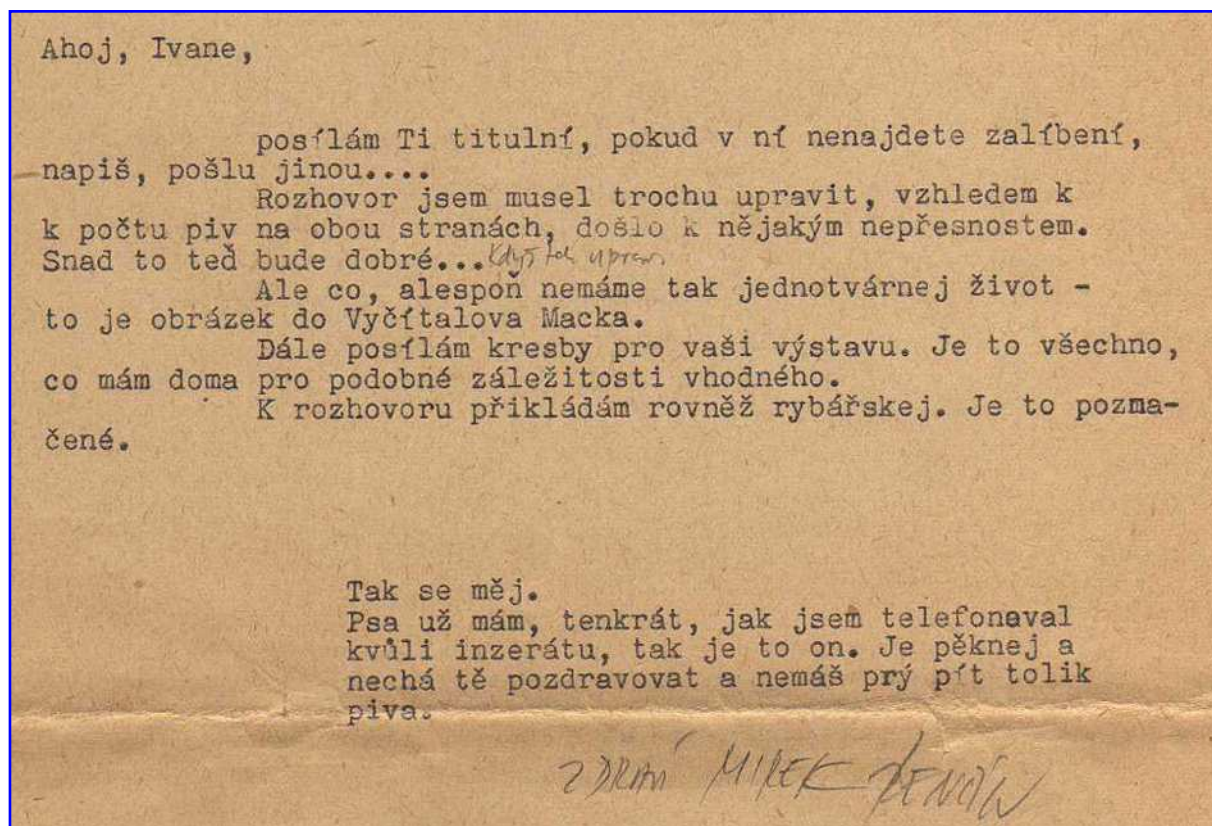
„...to jste ještě nepochopili, že jsem vážný člověk? Mám rád svou práci, a jsem rád, když se líbí, a je k něčemu dobrá. Nakreslil jsem před lety vtip a v textu jsem použil čísla sportky, která mne napadla. Po čase jsem dostal dopis, ve kterém mi jedna starší paní děkovala, že prý si z Dikobrazu čísla opsala, vsadila do Sportky a vyhrála třetí cenu. Žádala obratem pošty další čísla, protože by si chtěla na zimu koupit kopec uhlí. Sám nesázím, ale čísla jsem jí poslal. Neozvala se, snad ale v zimě nezmrzla...“

Veselé obrázky v celých kolekcích putují e-maily po republice sem a tam. A jen málokdo asi nikdy s chutí nelistoval v některém ze tří desítek alb kreslených vtipů Vladimíra Renčina. A listovat se ještě dlouho bude, protože jde o knížky, které se nevyhazují ale buď darují anebo dědí. My se ale nyní na chvíli přeneseme do prvních let umělecky tvorby. Poodkryjeme osobní vztahy mezi námi a karikaturistou, který se od samého začátku své kariéry těšil velké oblibě a pozornosti čtenářů - a tedy i novinářů. Pro nový dětský časopis Pionýrská stezka (nahradil zakázaného Junáka) jsme se spolu vydali na rozhovorový pochod (viz vlevo!)

Nebylo to zrovna lehoučké, rozmluvit Renčina. Nejrady by seděl na břehu a koukal na hladinu. A při rybaření se asi nemluví, myslím. Pro děti to tedy byl pochod na 2 kilometry (tak se rubrika nazývala), ale pro zpovídání i zpovídajícího to byly dvě židle v hospodě na Velkém náměstí. Ta hospoda tam stále je, jenže už nemá ten šmrnc... Tehdy piva létala ke stolu stejně rychle jako otázky. A postupně se začaly hýbat a prodlužovat také odpovědi. V ro-

ce 1970 nám nebylo zrovna moc do zpěvu - měli jsme oba oprávněné obavy o svou další profesní dráhu...

I o tom, jak dál, jsme mluvili, ale o tom se děti neměli co dozvídat. Už brzy došlo i k tomu, že Vladimír měl velké potíže publikovat. A byla to *Pionýrská stezka*, kde jsme o takovém pokynu či zákazu v Dikobrazu „nic nevěděli“ a Renčín pro nás kreslil dva kreslené seriály (jeden musel přerušit v polovině) a ilustroval povídky (i dvě moje o *Bambulovi*)... Ale vraťme se k tomu rozhovoru; myslím, že právě toho se týkal dopis, který mi Vladimír Renčín poslal:



Teprve nyní vidíme, jak to bylo bezvadné, když nebyly SMS ani Facebooky, natož pak „selfička“ - takováto drobná písemná památka se přímo před očima mění málem v relikvii... A je co do pravosti nezpochybnitelná...

Ta věta o Vyčítalově Mackovi se netýkala Honzova kocoura, ale soutěže, kterou jsme ve *Stezce* rozjízďeli pro děti. A k ní pořádali i výstavu mladých (tehdy) karikaturistů jako byli Renčín, Jiránek, Barták, Holý a samosebou Vyčítal o jehož Macka se soutěžilo...

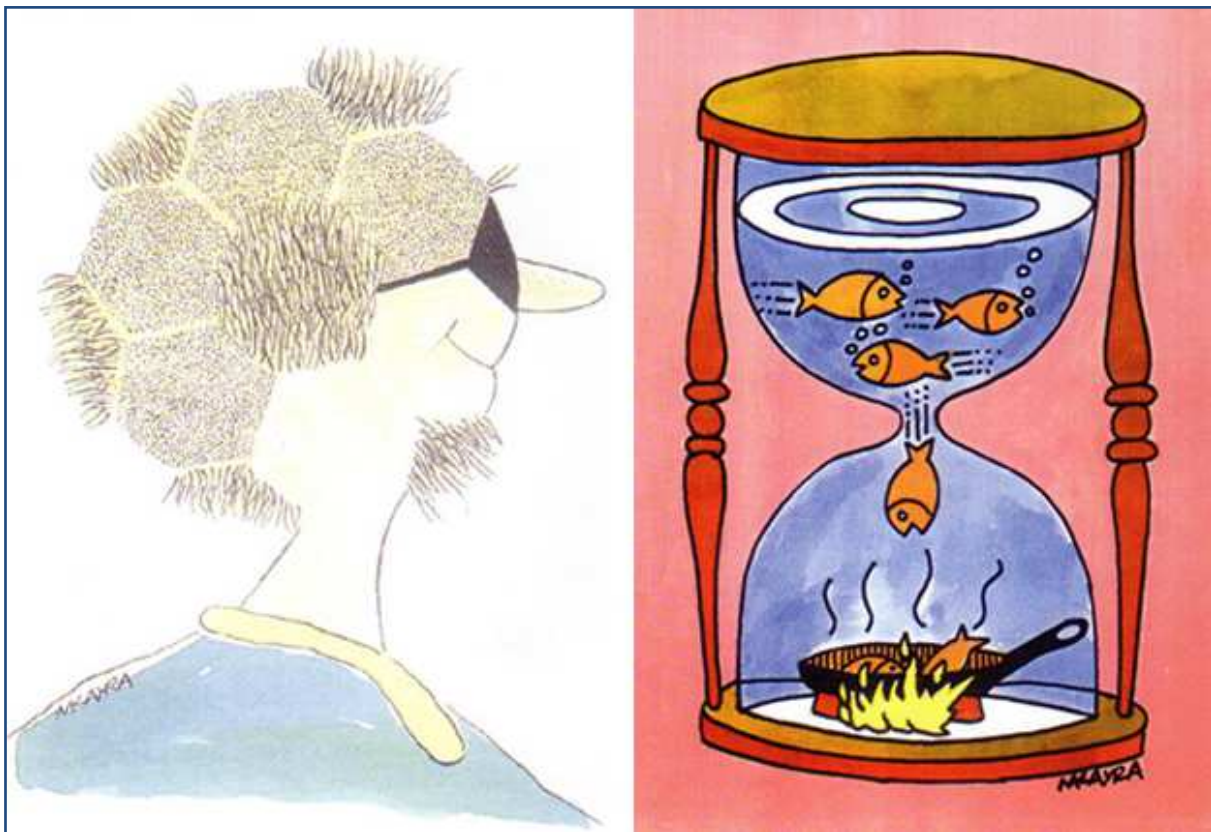
A ještě vybíráme jeden obrázek, pochází z tzv „Myčka“, tedy časopisu **My 66**. Soutěžilo se tam o přízeň čtenářů kteří rozhodli, kdo získá takzvanou **Misku vtipné kaše**. I když kresba to tehdy byla ještě trochu neumělá, vtip na misku zaútočil úspěšně... - Už ve 25 letech to byl - **Mistr vtipných kreseb Renčín!** (ih)

(Zmíněným psem byl tzv. „kokršpaněl“)

Musa Kayra: „KariKayra“ - North Cyprus

Musa Kayra je mužské jméno a patří karikaturistovi ze severního Kypru. A tu je třeba podotknout, že jde o jméno turecké a autora z turecké části rozděleného ostrova, bližší svým břehem plným nádherných pláží k Turecku. Ten druhý Kypr, člen EU je naopak řecky mluvící a cítící.

Středomořský ostrov, včetně hlavního města, je už dlouho rozdělen hranicí a spousta názvů (třeba měst) je proto dvojjazyčných, což může dělat leckomu potíže. Také kyperští karikaturisté se dělí na dva tábory a více toho víme o severotureckém členství ve FECO - už proto, že se o to stará neúnavný *Huseiyn Cakmak* plus - a teď jsme u toho - právě *Musa Kayra*.



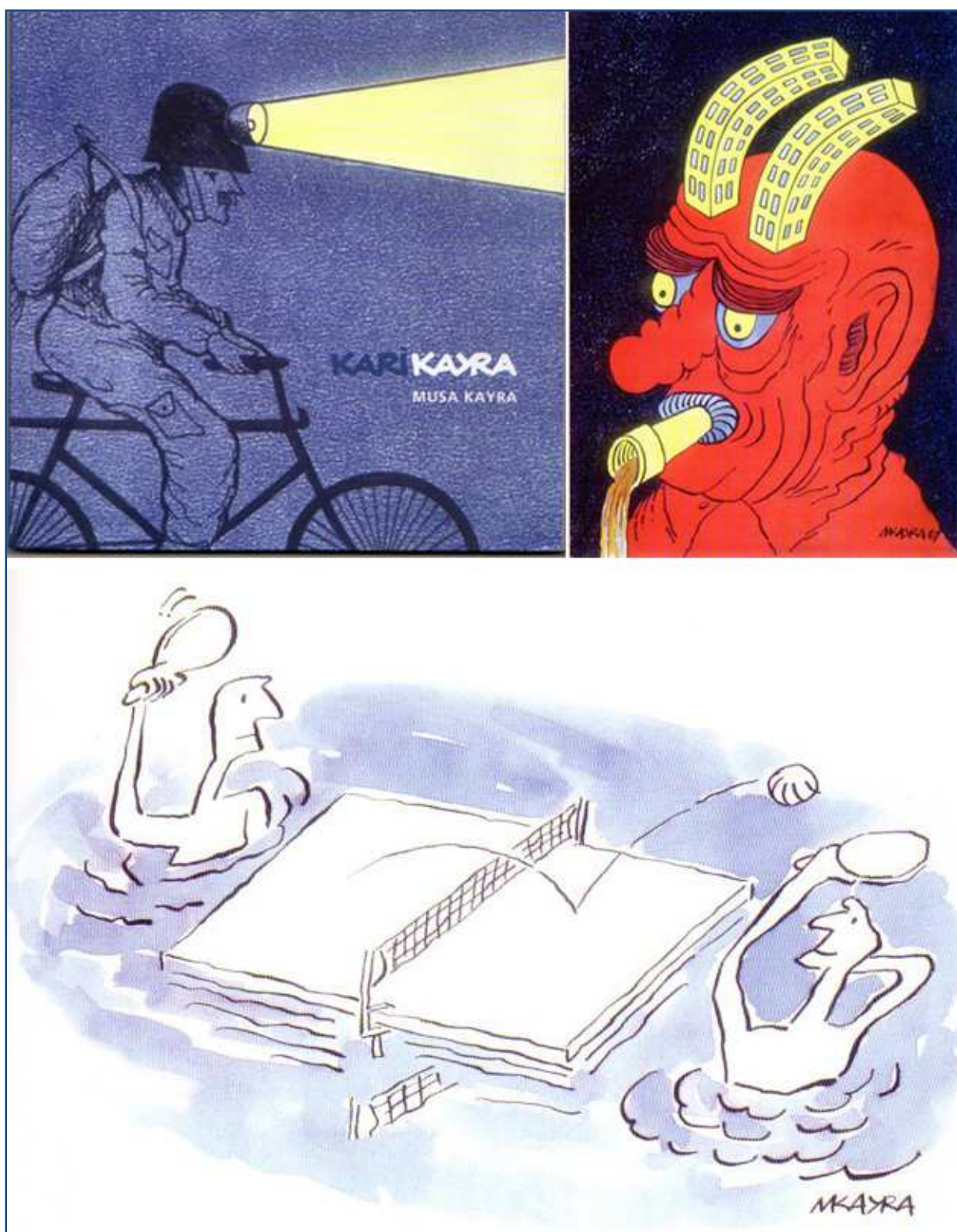
Je totiž už od roku 1990 šéfem zdejších cartoonistů. Anglicky to zní - aspoň v předmluvě jmenovaného Cakmaka - takto: The Pride Cyprus Turkish Caricature Art: Musa Kayra... The shame of Turkish Cypriot Society: Musa Kayra... anebo: General Secretary Kibris Türk Karikatürcüler Dernegi - FECO-Cyprus.

Citujeme ze 16. stránky *cartoon alba „KariKayra“* - získali jsme ho letos zjara v místě Kayrova působení, ale vyšlo už **v roce 2005** - tedy před desetiletím a ještě kousíčkem. Věnování od autora vepsané ručně na str. 3 je z 3. 6. 2016; místem bylo Girne (sídlo zasedání jury cartoonistické soutěže „Olive“). Ta mezitím vyvrcholila slavnostním předáním cen, kde právě Musa nemohl chybět.

Jeho působení v organizačním výboru mezinárodní soutěže bylo důležité, ale většina z nás si ho bude pamatovat především jako fotografa. Jeho snímkování všech a všude bylo po těch pět dnů v Girne (Kyrenie) absolutní. A totéž se dělo i při finále na pódiu - předávání cen vítězům za účasti primátora města bylo součástí velkého festivalu Olive, které je oslavou nejen této životodárné dárkyně oleje, ale i velkou kulturní událostí (více v rubrice *Ze světa*).

Autor v albu uvádí své kresby i krátkým textem a doplňuje stručnou biografickou vizitkou. Z ní vybíráme: Narozen 1949 ve vesnici u Limasolu, studoval na *Performing Arts Department of Istanbul Fine Arts Academy*. Brzy pracoval jako grafik v istanbulské redakci novin *Hürriyet*. Posléze i jako kameraman a ředitel v *BRT* (Radio and TV) a postupně i pro další noviny a také kyperský *State Theater*.

Svou dráhu karikaturisty začal v roce 1979 a byla dlouhá a úspěšná: v roce 2005 měl už za sebou 22 samostatných výstav (mimo Kypr v Brémách, Londýně a také v Chor-

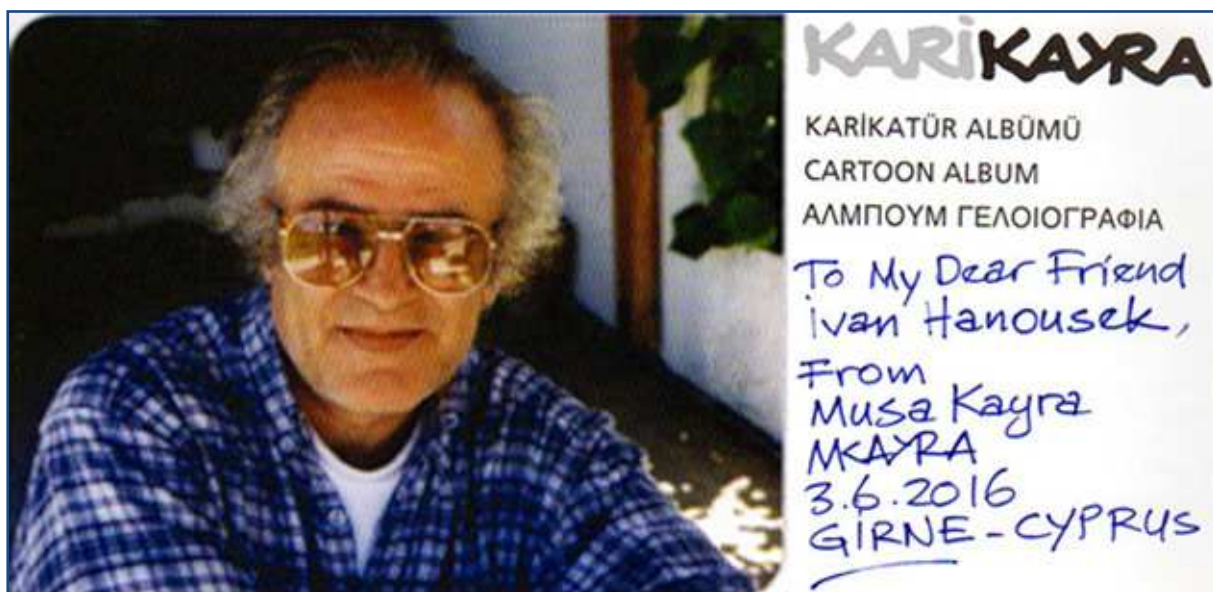


vatsku). Také cen má už doma požehnaně - v roce vydání alba jich bylo 46 za vtipy, fotky i grafický design. Všechny ty výstavy i ceny jsou v albu vyjmenovány na několika stránkách turecky i anglicky. Ze soutěží, kde uspěl, vybíráme jen pár: *Nassreddin Hodja* (tehdy ještě v Ankaře), *Knokke Heist* (Belgie), *Daejon Int'l C. C.* (Korea)... V knize o 108 stranách (+ 4 obálky) najdeme portrétní karikaturu autora od známého tureckého kreslíře jménem **Tan Oral** a fotoportrét (**viz níže!**) - obé přirozeně z mladších let. Album má menší, čtvercový formát, poutavou obálku a pod ní osm desítek vtipů beze slov.

Nejmarkantnějším dojmem je hned při prvním prolistování různorodost stylu. Musa nepatří k těm autorů, které poznáte na první pohled podle výrazně stylizované linky, respektive podle vlastního typického „panáka“.

Vybrali jsme ze sbírky Musa Kayra „zástupce“ několika způsobů, které tu autor představuje. Zajímavost nacházíme především v jejich různosti a jakési nespokojenosti s jediným možným, byť zrovna úspěšným stylem. A tím pádem i zkoušení nových prvků či technik. Od našeho redakčního stolu nejsme sto zjistit příčiny tohoto nepokoje, zda třeba nejde o určení kreseb pro různé publikum. Víme však, že ani dnes se Musa „neusadil“, současné kresby se též mohou lišit kus od kusu. Krom jemnějších pérovek jen lehce lavírovaných (a úspěšných ve světě soutěží) se Kayra věnuje i ostře barevné a ostře satirické karikatuře, určené nejspíš domácímu publiku.

Takových těch obyčejných vtipů typu *Muž za rohem* anebo *Trosečník na ostrově* ve svazku moc nenajdeme - ale potěší víc než antiválečné téma, které je v jižní Evropě už po léta stejně tak všudepřítomné, jako v nápadech až *do mrtě* vyčerpané.



Abych nezapomněl! Musa je skvělý člověk. Když jsem si před koncem pobytu postěžoval, že v okolí hotelu Paša, kde jsme bydleli, v žádném krámku nevěděli co je to „chalva“ (ani „halva“) ač v Istanbulu to ví, zná (a prodával) každý. Všichni místňáci se smáli, ale šéf tamních karikaturistů mi na druhý den přinesl těžkou krabici. Chalvy! A byla to ta nejchutnější, kterou jsme ovšem v Praze během dvou týdnů spořádali! (ih)

Kresby: (4x) **Musa Kayra**
Foto: album „**KariKayra**“

Zatímco horní recenze patřila sbírce kreseb tucet let starých, ta spodní už je ryze současná:

Katalog „*Satyrykon*“ - mezinárodní soutěž karikatury v Legnici - Polsko

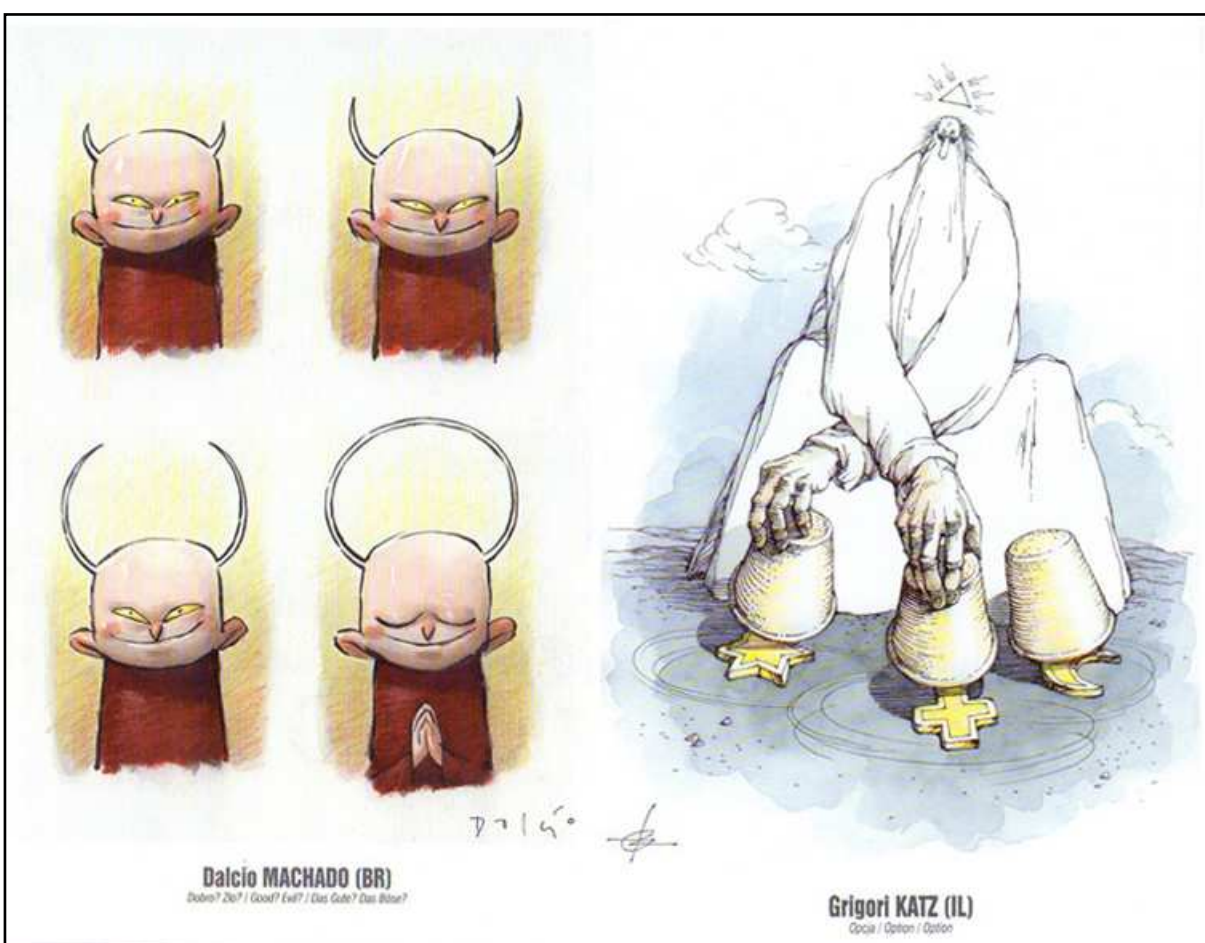
Jelikož čtenáři během odebrání více než tuctu ročníků GAGu o legendárním legnickém festivalu vědí své, netřeba jim nyní sdělovat, že ani v tomto roce se organizátoři neodchýlili od zvyku, že „projekt“ výtvarné tváře každého ročníku Satyrykonu má kompletně v rukou jeden výtvarník. Takže už propozice, pak pozvánku, plakát a také obálku katalogu spojuje originální leitmotiv z ateliéru některého z výtečných polských grafiků.

Letos to byla **Agata Dudek**(ová) a její pestré červenožluté variace jistě ihned k události upoutávají. Legnickie Centrum Kultury s několika tradičními „spojenci“ si dávají na grafickém designu mezinárodní soutěže opravdu záležet a tak v tiráži katalogu po-

soutěžní výstavy umístěné tradičně na konci 130-stránkového svazku najdete i další jména z výtvarné oblasti, jako je *layout* od vydavatele anebo *design* medailí. A nechybí ani jméno autora kresby „satyrykonského chlapečka“ - je jím Zygmunt Januszewski - anebo autora diplomů - tím je Janusz Kapusta.



Katalog se vyznačuje jednou setrvale kuriózní skutečností, že se na lakované obálce (viz obr. vlevo!), ale ani na její zadní straně(!) nedozvíte, o jakou publikaci tady jde. Přestože už jsme se s tím smířili, tak jsme i letos jako každý rok, podrobili svazek v tomto směru zkoumání. A přišli jsme i na jednu výjimku - je jí hřbet publikace, kde stojí SATYRYKON + LEGNICA = 2016 (psáno rukopisem autorky obálky).



Druhým takovým tradičním prvkem zůstává, že pořadatelé nikdy neprozrazují o kolikátý ročník soutěže jde, přitom u tak legendární soutěže toto číslo v jiných zemích patří k pyšnému zdůraznění. V Polsku za název přidávají jen rok jeho konání (tento má vepsáno 2016). Tisk

na velmi kvalitní křídě se zrodil ve Vratislavi. Řazení příspěvků na stránky je obvyklé, po nezbytném úvodním textu následuje seznam všech autorů nominovaných v „prvém kole“ na ceny a pak seznam finálový: jména odměněných hlavními cenami v obou soutěžních kategoriích („Zlo“, Žart i satyra“). Dojde i na jména autorů oceněných zvláštními cenami - to



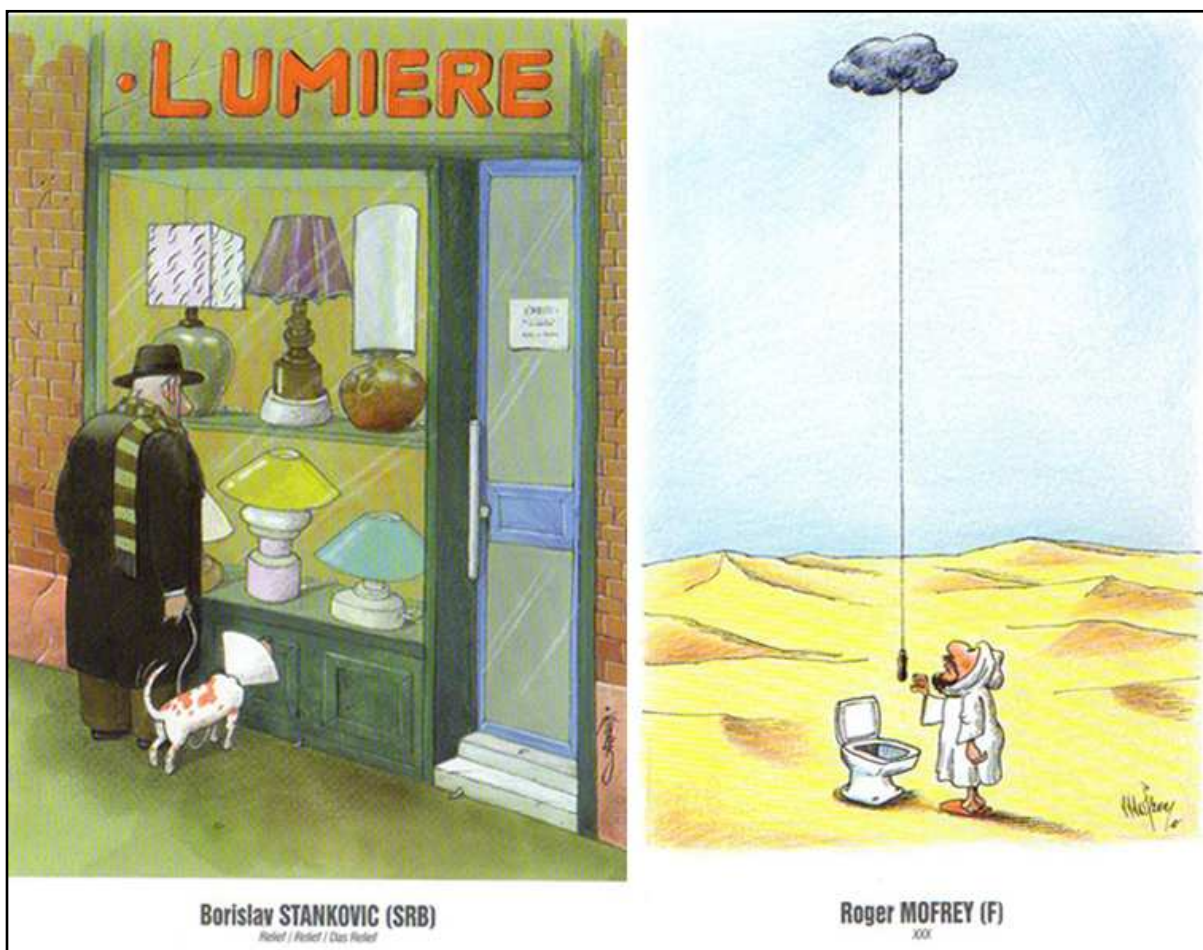
vše s přiřazením příslušných minifotoportrétů. Od stránky 15 až do str. 117 „jedou“ svazkem jeden obrázek za druhým, každý má celou stránku jen pro sebe.

Až od str. 118 se pod názvem „Index“ nachází seznam všech vystavujících. Je opatřen grafickými značkami, které prozrazují, zda příslušné dílo autora dostalo cenu anebo se ocitlo v širší nominaci na tuto. Takže se čtenář dozví i to, kolik z oněch propozicemi maximálně „povolených“ kreseb se ocitlo na výstavě (tudíž v katalogu).

Převažují zde autoři s jedním příspěvkem, i když někdo uspěl i se dvěma díly. Avšak jsou jedinci, kteří se mohou těšit i trojnásobného zastoupení na výstavě. Možná stojí za to si tady všechny vyjmenovat: Ares (Kuba), *Dunaj* (Polsko), *Gluszek* (Polsko), *Gryń* (Polsko), *Kliš* (Polsko), *Lazareklovál* (Polsko), *Pecchia* (Itálie), *Pernecký* (Slovensko - **viz obr!**), *Sheng* (Čína), *Skorwider* (Polsko)... Až na tři ze 6 uvedených Poláků jde o jména dobře známá. Ovšem nejvíc svých prací našli na výstavě a v publikaci autoři *Lex Drzewinski* (Polsko / Německo),



Gerhard Gepp (Rakousko), Mihai Ignat (Rumunsko) a Ilya Katz (Izrael) - tedy čtyřlístek karikaturistů s čtyřlístkem úspěšných příspěvků zapsaných v katalogu Satyrykonu 2016. Celkem tak jury potěšila 141 autorů, jimž postoupilo až do finále rovných dvě stě výtvarných děl. **V čele porotců** stál Polák **Gabriel Kolat** a mezi sedmi členy byli čtyři ze zahraničí - Iránec, Švéd, Portugalec a Rus.



A ještě celková účast, jak ji čteme v katalogu - konkurence byla obrovská: **2519 obrázků od 741 autorů z 58 států**. A tak je určitě úspěchem už to, když se někomu povede se svým soutěžním příspěvkem mezi díly vybranými na výstavu (a do katalogu) dostat. Z našinců se z toho může těšit Evžen David (dílo „Peníze“), Jiří Slíva („Go Johnny, go!“ - **viz obr.!**) a Břetislav Kovařík („xxx“ = bez názvu) - na 13. stránce katalogu má však namísto označení (CZ) uvedenu u jména nacionalitu (IR) - Irán.

Satyrykon je znám mezi karikaturisty tím, že tamní poroty hodně dají na „umělecký dojem“, takže sebelepší nápad, není-li výtvarně na výši, nedosáhne na cenu. Tento katalog celkem potvrzuje mou úvahu z minulého čísla o nové kategorii vtípů - obrázků festivalových, které jaksí nejsou ani tak k zasmání, ale k pokoukání na parádní obraz. Letošní Satyrykon jich ocenil a vystavil hodně.

Krom oceněných děl se v katalogu dá jen těžko poznat, zda byl vtip (hlavně ten bez názvu) poslán do kategorie „vtipné kresby“ anebo do kategorie na téma „Zlo“. Necháváme toto posouzení na čtenářích GAGu. Přiznáváme jen úmysl zakončit ukázky z prací dvojicí kreseb, které lze zařadit pod staromódní označení „kreslený vtip“ (viz výše). A k tomu beze slov.

Ivan Hanousek

Kresby:

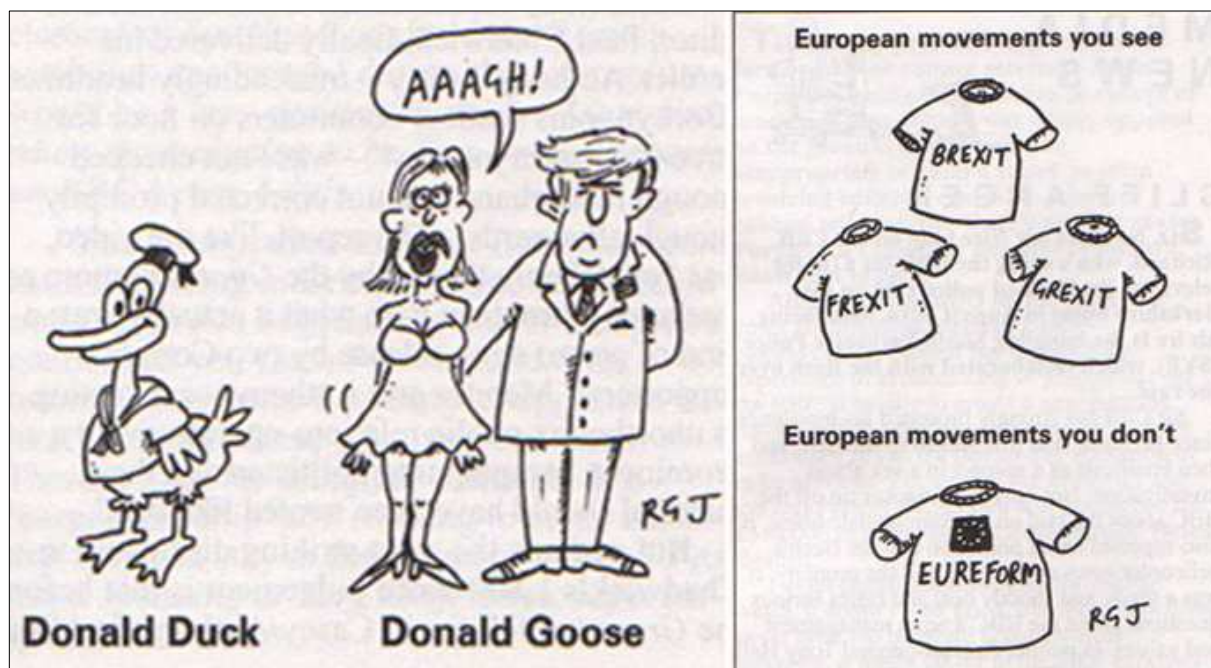
Recenzi doprovázíme krom přední obálky katalogu i osmi díly z jeho útrob. **Jména autorů jsme ponechali tak, jak jsou tištěna pod obrázky**. Kresba „skokana do mobilu“ na počátku článku (u obálky katalogu) je dílem **Mahmudjona Ešonkulova** z Uzbekistanu a kresbu na předchozí stránce poznáte - je od **Jiřího Slívy**. (GAGu poskytl JS i katalog k recenzování)

„Soukromé oko“ či „očko“ je něco jako soukromý detektiv nasazený na... na všechno. Na vše co ve Velké Británii i malých částech světa stojí za pozornost. Co vděčí za pozornost redakce, satiriků ale i humoristů - vždyť v Londýně i v okolní Anglii se jich už po staletí rodí neuvěřitelné množství (Už Shakespearova tvorba se dělí celkem rovnoměrně na tragédie a komedie) takže se dá říci, že se zde narodil i humor, aspoň ten mně (a snad i dalším) nejblíží, neboli takzvaně suchý... Jo - prostě anglický.



„*Private Eye*“ je posledním nositelem tradičního kritického humoru na Ostrovech po zániku magazínu *Punch*. De facto je to obdobná situace jako jinde ve světě, kde po zániku „centrálního“ časopisu s „patentem na humor“ se na jevišti kreslené legrace objevují jen okrajová nebo ostrá periodika; zaostřená na omezený okruh zájemců.

Ovšem na rozdíl od slovenského Kocourkova anebo českých Trnek-Brnek má „*Private Eye*“ za sebou už dlouhou existenci, prostě pro Anglii onu tak „tradiční tradici“. Pro více informací o ní se budu muset mrknout na web, v tiráži se o ní nezmiňují a vidím, že tento výtisk, co právě dorazil z Anglie na Ořechovku, má vlevo vedle titulku (**viz obálka!**) uvedeno číslo 1429, což je na čtrnáctideník (má datum 14. - 27. říjen) slušný věk. Pokud se nepletu - přes půl století?



Kresby: **RGT**

Cena časopisu je v librách: 1,80. Stránek má Eye 48, přibližně „á-čtyřkového“ formátu potitěných na papíru nikterak lesklém (obyčejném tenkém novinovém) ofsetovými barvami. A velmi střídmě, protože si vydavatel uvědomuje, že mít „color“ je důležité pro inzerci a také

dnes už v médiích drtivě převládají barevné fotografie. Ale vtipy jsou vesměs klasicky černobílé a v tom si s redakcí notuji. Přiznám tu, že černobílá kresba je pro mne v žánru cartoon stále tím rozhodujícím uměleckým prostředkem. Dodám jen, že její nezvládnutí autor nemůže zakrýt sebesilnějšími nánosy superpestrých barev...



Na předchozí stránce se karikaturista věnoval jednou zaatlantickému presidentskému kandidátovi Trumpovi (Goose = husa) a podruhé ryze evropským (eurounijním) problémům.

Na této straně je notoricky známý a karikaturisty často využívaný námět. Z momentu přiletu biblického holuba zvěstujícího že souš je už poblíž (viz nahoře: **Noe**) se časem stala spíš holubice s olivovou ratolestí; coby posel míru. Ale s mírem uzavřeným v Kolumbii mezi revolučními vrahy a oficiálním presidentem to nebude tak jednoduché. A to i přes zešílevší severoevropské osoby, které - jako už dříve Arafatovi anebo nedávno Obamovi - jim nyní předčasně dala Cenu míru. Opravdu se mají takové ceny udělovat někomu dopředu, jen za projevenou snahu, která pak třeba k ničemu nevejde? **Tukan** místo holubice je pro takové exotické poselství lépe zvoleným ptákem (ale bůhví, co nese v tom svém předimenzovaném zobáku).

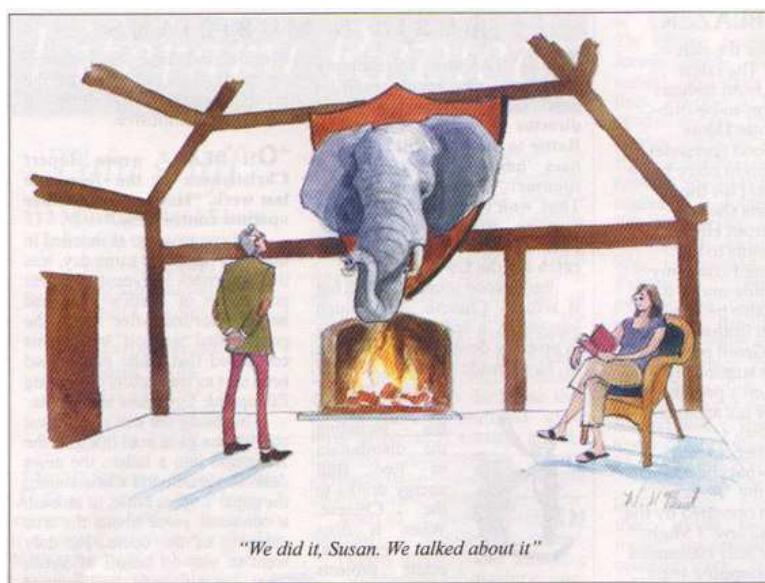
Obálka je věnována volbě amerického presidenta, což bylo, je a bude zcela pochopitelné - a zvláště nyní to získává

na síle po odchodu z našeho spojeného kontinentu do „brexitu“. Pokud jde o obsah, odpočítáme-li devět stránek reklam, ohleduplně zařazených hned na začátek a na konec, magazínu, aby se nepletly čtenáři do požitku z četby a obrázků.

K tomu čtení: je ho tu určitě víc než kreslených vtipů a mohu jen odhadovat, že jde o hodně kritickou až satirickou notu. Písmo je drobné a proti Nebelspalteru nebo Eulenspiegelu je ho tu možná dvojnásobná porce - naložena je však na menší počet stránek „Eye“. Kresby, spíše kresbičky jsou také úplně jinak zapuštěny do čísla.

Časopis je lámán důsledně na

tři sloupce a vtipy jsou tudíž skoro vždy jen přes šířku jednoho sloupce, to znamená o šířce asi 6 centimetrů. Ač jich je celkem čtyřicet, vychází to opravdu na malou plochu vzhledem k šedi tisku, zdobeného jen menšími grafickými prvky a barevnými ozdobami. Ovšem započítali jsme i „fázované“ vtipy, tedy jakési máloobrázkové stripy (2 - 4 obr.) Je jich deset a tak tvoří čtvrtinu z napočítaných vtipů. Prakticky (a nutně) jsou tyto stripy plné textů v obláč-



cích, tedy pro mne málo srozumitelné. Přiznám však teď, že jsem zatajil, neboli nechal si na konec dvě stránky (17 a 34) které jsou věnovány žánru cartoon zcela (obsahují 8 respektive 6 vtipů). Právě z nich jsme vybrali tři z našich dnešních ilustračních obrázků (i dva poslední a



barevné. Aspoň jsme se z **vedlejšího vtipu** dovzdělali, jak se anglicky řekne **Pssst!!**). Připomínám, že se tu posuzuje jen jedno číslo - takže veškeré zde spočítané „porce“ kreseb v londýnském magazínu nemusí být platné pro celý ročník...

A na závěr ještě jeden poznatek: dvě celostránkové nabídky vlastního výrobku. Jednak *subscribe 26 issues* za 30 liber (zřejmě roční předplatné *Private Eye*), jednak možnost si objednat barevné pohlednice s vánočními vtipy jako perfektní vánoční zboží - každý balíček obsahuje tučt různých barevných vtipů (za 8 liber).

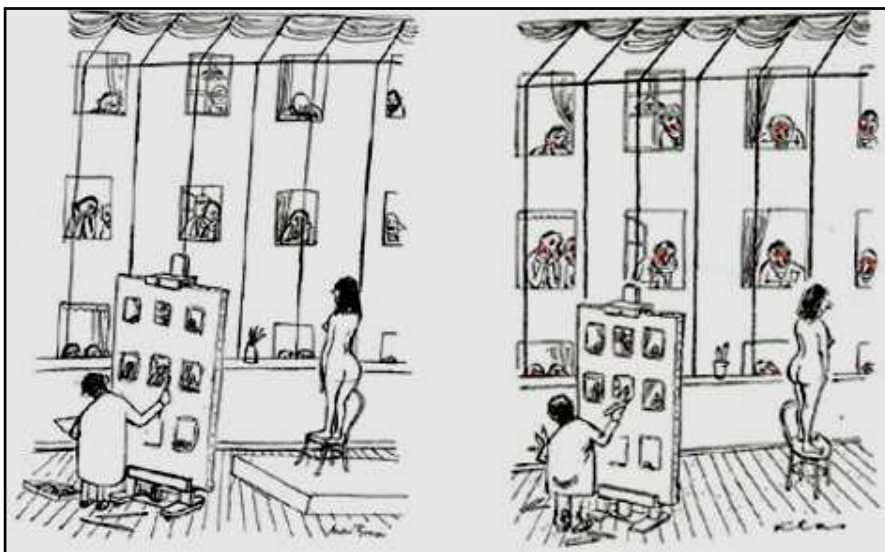
Tento inzerát byl na začátku, další

podobný je před závěrem tohoto čísla. „*Private Eye Annual 2016*“ je zřejmě tlustou ročenkou editovanou *Ianem Hislopem*, jehož tým bude před Vánoci výpravný svazek podpisovat na různých tržních místech Londýna. Toto je ovšem vlastně jediná barevná a slibná zpráva. Celkový „report o stavu cartoon na londýnské burze“ je dost smutný, akcie karikatury za poslední léta tu hodně poklesly. Stručně řečeno: takových řekněme deset kvalitních karikaturistů, kteří po léta zdobili tamní „Punch“ v dnešním „Private Eye“ prostě nenajdete... Až na mistra *McLachlana* (zde vtip s textem). A poctivě řečeno, možná jiného takového mistra cartoon dnes už v Británii ani nemají. Druhá možnost je, že tam kdesi žije a tvoří, ale hledat ho musíme někde jinde, snad v denících? Nebo to zkuste na webu... **Ivan Hanousek**

Kresby: V časopise jména kreslířů pod vtipy netisknou, čtenář se musí spolehnout na vlastní šifru autora v obrázku. Většinou se nám ji přečíst nedařilo, ale třeba budete v tomto luštění úspěšnější.

(**Poděkování** za dodání recenzního výtisku P. E. patří arch. **Jiřímu Malinovi**, spolužákovi z osmiletky, který v Anglii žije už půl století)

Z toho v textu zmíněného legendárního časopisu *Punch* najdete též pár vtipů v tomto čísle.



Blíženci / Malíř a model (po 44 letech)

Tentokrát spíš dvojníci, pokud tedy nechceme označit autora kresby vpravo přímo za zloděje. Je to však také výzva „Najděte pět rozdílů“. Ty dva nejviditelnější prozradíme: modelka stojí jinak. A židle nestojí na pódiu... Autorem originálu z roku **1954** je známý **André Francois** z Paříže. Pod dílem napravo je však podepsán **Klaus Becher**, Germany

Svůj vskutku „originální“ vtip poslal do 15. ročníku soutěže *Hurriyet International Cartoon Competition - 1998*! Zřejmě má doma sbírku vtipů vydanou nejen ve Francii, ale i v DDR - stejnou jako my...

nepříliš šťastným titulkem „*Teichmannova tužka*“ (nebyly to kresby tužkou a navíc chybělo celé jméno autora) avšak už brzy pod dnešním názvem „*Skicář Václava Teichmanna*“ se denně objevují jeho portrétní karikatury domácích i zahraničních osobností. Či v tu chvíli aktuálních osůbek. Znamená to náročnou a vysoce profesionální práci bez možnosti vzít si od takové služby dovolenou. Protože se zde reaguje prakticky vždy na nejčerstvější událost - v tom je ta profesionalita - není možné si nakreslit dopředu tučet postav a odjet si odpočinout na pustý ostrov bez e-spojení.



Vlevo je portrét Zemanova **Vrchního Bači** (řádně označen značkou majitele kresby MAFRA, jedné z desítky, která provází čtenáře Mediažurnálu číslem o 20 stranách).

Vpravo nedávno Zemanem vyznamenaný přítel zpěvák **Daniel Hůlka**. Jde tedy o aktéry prvé z obou stran nedávných (mediálně vděčných) hádek kolem udílení významných vyznamenání na pražském Hradě a masových protestů v Podhradí. (Portrét jsme převzali z MfDNES ze dne 25. 10. 2016).

Václav Teichmann během tří dnů stihl zručně naportrétovat tři důležité aktéry. Takže nemohli chybět ani **Jiří Brady** (z MfDNES 26. 10. 2016) a **Daniel Herman** (MfDNES 24. 10. 2016). Hlavní postavy druhé strany konfliktu najdete **na následující stránce**. Pokud vám chybí *Miloš Zeman*, v jeho trenýrkách jsme ho ze skicáře V. T. vytrhli pro e-GAG minule.

Když mi před koncem milénia předal Václav seznam všech osob, jejichž portréty už má ve svém bloku a může je kdykoliv kdekoliv publikovat, bylo jich k tisícovce. Umělci, sportovci, politici, muzikanti, vědci, herci, spisovatelé...

Zdálo se mi, že už má vlastně hotovo a stačí jen tu a tam někoho doplnit. Dnes ovšem takový počet vypadá vlastně uboze. Jednak těch panáků kreslí pro noviny na tři sta ročně, jednak jde vlastně vždy o kresby nové - v mediálním světě jsou pořád nové a nové tváře. A i ty staré

je nutné aktualizovat podle události, v níž se právě zjevila. Když to stříhneme od boku, těch skoro tisíc portrétů nakreslí Václav Teichman za každé tři roky. Takže nejméně tři tisíce za deset let...

Tak rozsáhlé dílo vyžaduje nejen talent a jeho stálé zdokonalování, ale především trvalou trpělivost. Najít si způsob, formu, postavit pro takovou tvorbu i režim dne a k tomu si pořídit dokonalý servis - podklady nejen fotografické či filmové, ale i spoustu informací. Z nich pak čerpá při aktuálním ztvárnění námětu v de facto jedinečné chvíli. Je důležitá i autorova spolupráce s redakcí, obvykle s editorem rubriky. Ten může kreslíři navrhnout i osobu, o níž ráno list přinese významnou zprávu či komentář. Komentátoři píší i ty tři řádky textu, které v MfDNES obvykle ve zkratce charakterizují portrétovaného. A sdělují čtenáři důvod, proč zrovna on a dnes.

Nějak se tu vytratilo to hlavní: nejde totiž jen o podobu karikovaného osoby anebo kvalitu a vynalézavost při vymýšlení doplňkové kresby. Jde navíc o to, aby to celé mělo vtip. Jistě, trefená podoba, to se cení, ale stále ještě to má být také legrace. Nejde pouze o to, aby čtenář dotyčného poznal i bez popisku, ale aby si řekl: to je ono. Anebo: ten mu dal! A aby se spokojeně nebo popuzeně nad kresbou zatvářil.



V MfDNES se před Teichmannem představila vlastně kompletní trojice předních českých novinových karikaturistů posledních let: *Jiránek*, *Renčín* a *Kemel*. Z nich první už zemřel, druhý ukončil kariéru ze zdravotních důvodů a třetí nyní kreslí pro *Právo*. Byl to Jiránek, kdo byl zakladatelem tohoto žánru na pomezí žurnalistiky a výtvarného umění, když na své původní novinářské vzdělání nezapomněl ani při kreslení vtipů. Nedaleko Pařížské ulice bydlící Vác-

lav Teichmann byl léta jeho druhem nejen při návštěvách restaurací, ale i v kreslení na ubrusy a tácky. A také při hlubších hovorech o výtvarné publicistice. Byl svědkem toho, jak už abstinující Jiránek, nejprve v *Lidových novinách*, začal své původní zdařilé, ale velmi obecné typy („intelektuálů“ a soudruhů „funkcionářů“) přetvářet až nečekaně geniálně v konkrétní rysy - *Havla, Klause, Pitharta, Luxe...* Jenže Teichmann byl jiný a jeho parketou byly od počátku jen a jen karikatury portrétní.

Na rozdíl od Jiránka zůstal Vladimír Renčín, co do postav nekonkrétní a setrval u svého glosování ve formě kresleného humoru. V tom mu byl blízký svými „lidovými“ postřehy *Dušan Pálka*, který bohužel příliš brzy svět novin navždy opustil. Miroslav Kemel se od počátku v MfDNES snažil o totéž a v kresbě se přiblížil k tomu, co uměli Jiránek a Pálka; zaostává za nimi snad jen v lehkosti textové složky vtipu. Jedno je ovšem pozoruhodné: všichni tito „novinovi“ kreslíři jsou samouci! Nikdo z nich nepřišel z výtvarných škol, jako tomu bylo kdysi za *Hoffmeistera, Pelce a Brdečky*, ale ještě i v éře *Borna, Pitry, Jelínka, Nepraše, Hadáka, Nepraky* či *Stanislava Holého*.

Teichmann se o kreslení vtipů vlastně nikdy pořádně nepokusil. Jeho předností, jak věděl, byla a je výtvarná zručnost. Kreslil od školních let, publikoval od půlky 70. let, nejčastěji v *Kvítku Svobodného slova*. Už v roce 1987 získal II. cenu v soutěži o *Emila Stadiónu*, o nejlepší sportovní vtip v kategorii portrét. Nadchl porotu grafickými kousky na velkých formátech a cenu z rukou *Emila Zátópky* obdržel za skvělou kresbu tenisty *Yannicka Noaha*. Po návratu z delšího pobytu ve Švédsku začal domorodce ohromovat znalostí speciálních grafických programů, které umožňovaly už tehdy kresby různě natahovat či deformovat. Prostě dělal s obrázky úžasné kousky.



Když přeskočíme dvě desítky let, najdeme Václava Teichmanna, jak jako historicky první Čech osobně přebírá s velkou slávou II. cenu na mezinárodní soutěži *World Press Cartoon* v Portugalsku za dokonalý portrét *Steve Jobse*. Do této každoroční vrcholné přehlídky (srovnatelné s *World Press Photo*) nejlepší karikaturisté přihlašují své již publikované práce. Jobs přišel na svět v týdeníku *Reflex*, kam Teichmann kromě *Hospodářských novin* tehdy kreslil.

Je s podivem, že v před pár lety založené kategorii „kreslený vtip, karikatura a komiks“ v soutěži „Novinářská cena“ se Teichmann nedostal nikdy dál než mezi čtyři nominanty (jde o česko-slovenskou disciplínu) podobně jako další české eso *Pavel Reisenauer*. Václav přiznal, že už loni ani své příspěvky pro MfDNES neposlal. Soutěž pořádaná nikoli Syndikátem novinářů ČR, ale českou Open Society NF nominuje do čtyřčlenné jury dva zástupce, jejichž orientace v domácí produkci není velká. A ponechávat přihlašování na autorech samých, respektive jejich mateřských redakcích, není chytré. Vždyť Vladimír Jiránek se do soutěže dostal jen díky bdělosti České

unie karikaturistů. Načež aspoň zvláštní cenu útěchy dostal (ovšem posmrtně) jen díky zatvřelosti slovenského (!) porotce... Jinak by se jméno zakladatele žánru novinové karikatury v této zemi do seznamu autorů oceněných za novinovou karikaturu vůbec nedostalo!

Václav Teichmann jistě po nějakém formálním ocenění ani neprahne, byť by ho asi neurazilo. Pokud vím, je posedlý současnou prací, která je svou povahou tou nejlepší cenou, které se mu mohlo dostat. Kreslit každý den obrázek, na který na druhý den ráno popatří pár set tisíc čtenářů! Jak to nezapomenutelně řekl jeden z tehdy častých objektů Teichmannova pera: „No řekněte, kdo z vás na to má?“

Autor tohoto textu smutně přiznává, že on tedy ne. Ale Václavovi tu radost a potěšení z práce fakt přeje

Ivan Hanousek

Kresba na této stránce: **Štěpán Mareš** (portrétuje Václava Teichmanna)

Kresby: **Václav Teichmann** (MAFRA)

Nazývalo se to jednoduše a nenápadně **Výstava kresleného humoru**. Obálky však prozrazovaly to další - že jde o humor sportovní; hlavně o **skoky na lyžích**. Katalogů z těchto specifických výstav máme v archívu celkem šest, ale máme důkazy, že se jich uskutečnilo o dva více *) Vystavovaly tu dva tucty karikaturistů!



Léta: 1982 - 1989

Toto jsou roky z nichž pocházejí katalogy k podzimním výstavám ve **Frenštátě pod Radhoštěm**. Otcem myšlenky byl šéf tamního muzea **Jiří Klučka**. Ten se obrátil s nápadem na týdeník **Stadión**, který měl odjakživa na tamní kraj slabost díky napajedelskému rodáku v čele redakce - **Oldřichu Žurmanovi**. A tak jsme se vydávali vždy na prahu lyžařské sezóny na skokanský můstek, kde se konala mezinárodní soutěž **Grand prix** ve skocích na umělém povrchu.

Na horním snímku zleva: **Zadrazil - Ostatek - Vobr (1987)**

Na dolním: **Jan Hrubý a Emil Šourek**

Níže podepsaný pak ve výše uvedených letech měl už na starosti jen... no... prostě všechno. Tedy to, co se dalo zařídit z Prahy a v Praze. Hlavně vybrat vždy tři autory podle kritérií, která byla celkem prostá - autor kreslil pravidelně sportovní vtipy většinou pro **Stadión**), projevil o účast na výstavě a o cestu na vernisáž zájem.

Dohromady tedy nakonec ve valašském muzeu vystavovali **8 x 3** karikaturisti (či autorské

dvojice). Ne všichni nakonec dorazili - Dubský zemřel toho roku v únoru, přivezli jsme na vernisáž jeho ženu Ivu - z MIKLŮ si pamatuji Mikuláška. Holého nebo Urbana si vůbec nevybavuji - ale možná jen kvůli tomu, že jsem nedorazil já? Probírka kvalitních snímků z vernisáže (kvůli skokanské Velké ceně se do Frenštátu pravidelně vydával i redakční



fotoreportér) nám snad napoví... V každém případě si v plném sále vybavujeme přítomnost nejlepších skokanů světa a našich v čele s olympijským vítězem **U. Wehlingem** a mistrem světa **K Ostwaldem** z NDR (na snímku stojí **uprostřed** v bílých kalhotách. Úplně vpravo

s papíry stojí *Jiří Klučka* z městského muzea, vedle něho dva z autorů - **zleva Jan Hrubý a Emil Šourek** (Hrubý vykukuje za řečnicím redaktorem *Hanouskem*). Kresby na stolech, i ty zavěšené na stěnách, bohužel blesk fotoaparátu vymazal.

Katalogy, které máme v archívu (a články ve *Stadiónu*) pro historii zachovaly informaci, že vystavovali autoři respektive *autorské firmy*, které o něco níže najdete přehledně v seznamu (**tučně** jsme zvýraznili jméno nikoli snad nejlepšího umělce, ale toho karikaturisty, jehož vtíp zdobil **titulní stránku** sešitu. A omlouváme se, že dva katalogy jsme v archívu zatím nenašli a tak u nich žádné jméno „neztloustlo“...)

Jména:

1982: Dostál - Kotrha - Vaněk Jiří

1983: **Barták** - Hrubý - Šourek -

1984: Polakovič - Slíva - Otto

1985: **Johanus** - Kovařík - Vico

1986: Dubský - Chadim - **Matuška**

1987: Ostatek - **Vobr** - Zadražil

1988: Herinkovi - Hrdý - **MIKL**

1989: Holý - NOS - **Urban**

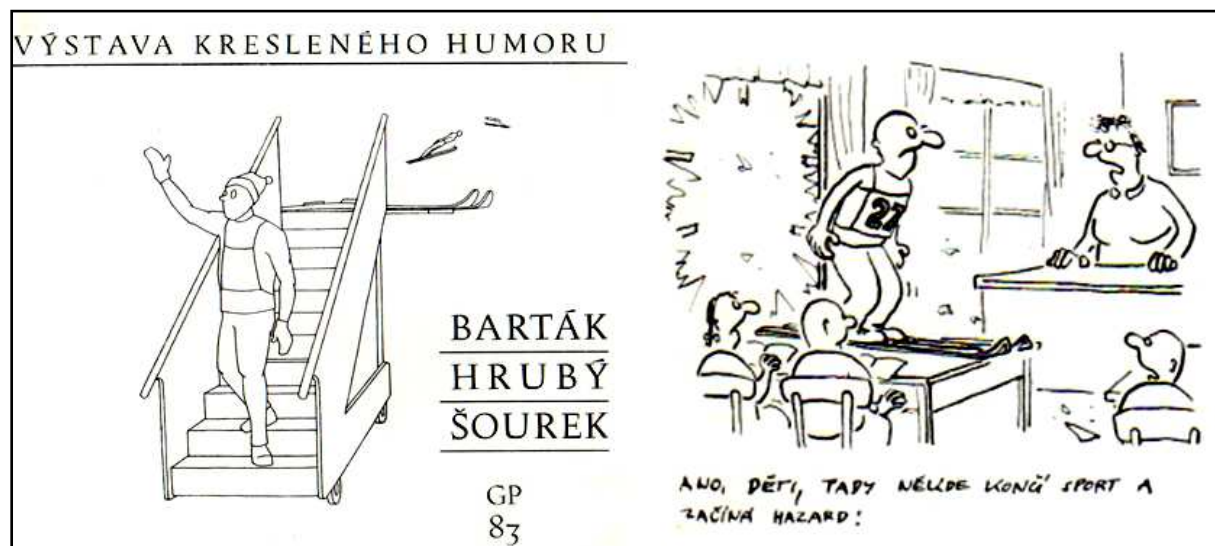
Na dnešní poměry působí série téměř čtvercových sešitů o osmi stránkách (21 x 19 cm) skromně, ale tisk je kvalitní a od druhého v pořadí jsou už na křídovém papíru.

Čtyři černobílé obálky vidíte zde (vybrali jsme ročníky 1985, 1986, 1988, 1989):



Jiří Klučka vymyslel maketu: každý autor má pro sebe dvoustranu - vlevo medailonek s

portrétním fotem, vpravo čtveřici svých vtipů - nemusely být jen lyžařské, ale většinou byly sportovní. Na zadní stránce se v prvním sešitu rozkládá *Hanousekův* text, v němž se krom radosti z této výstavy připomíná i existence stadiónské soutěže o „Emila“ a je zde věnována zasvěcená pozornost vystavující trojici umělců. Nemůže chybět tiráž, v níž se nám připomíná co si už po 30 letech nepamatujeme. Že ta výstava ve Frenštátě probíhala v září a že v druhé půli října už bavila návštěvníky Okresního vlastivědného muzea v Novém Jičíně. V dalších letech tomu bylo stejně, jenom se zadní stránka sešitu obešla bez textu; krom tiráže se zde však podvkrát dostalo i na obrázek - v r. 1986 se na zadní obálce objevil vtip od *Honzy Chadima* a v r. 1989 seriálek s panem Pipem od *Standy Holého*.



Z dnešního pohledu je to docela divný seznam. Čtyři autoři už nežijí a autor se tu stydí dotknout ostatních... ale nemyslíte, že to odešli možná ti nejtalentovanější? **Dubský** (viz **kresba vpravo**) i Hrdý pak hodně předčasně. Další „odešli“ za živa: východočeský *Zadražil* by se mohl z hlediska dějin „krhu“ klidně přejmenovat na *Vytratil*, rovněž tak jihočeský *Chadim*. A *Ostatka* dnes potkáváme už jen jako aktivní, ale nekreslící menšinu.



Na fotu vlevo dva mistři své země: **Klaus Ostwald a Lothar Otto**. Sešli se a seznámili na Valašsku!

Od následujícího roku 1990 jsme se, myslím, vytratil z Frenštátu úplně. O tamním dalším osudu skoro nic nevíme, i když... Jedno přece: v depozitu muzea měl skončit kompletní odkaz *Miroslava Lidáka*; jeho výtvarná pozůstalost. Pro kurátory této země velká výzva: vytáhnout našeho nejlepšího poválečného politického karikaturistu opět tam, kam patří. S pomocí velké výstavy na osvětlenou scénu. Skvělá kniha *Ljuby Horákové* o jeho díle a osudu už tu je - tak teď ještě tu výstavu „*Had'ák*“... Jeho skok na je-

viště byl měl přijít dřív, než hlediště opustí i ten poslední z pamětníků! **Ivan Hanousek**

Titulky fotofejetonů týdeníku *Stadión* z Frenštátu pod Radhoštěm:

1983: Ujme se lyžařský trojskok? / Karikaturisté Stadiónu vystavují ve Frenštátě pod Radhoštěm

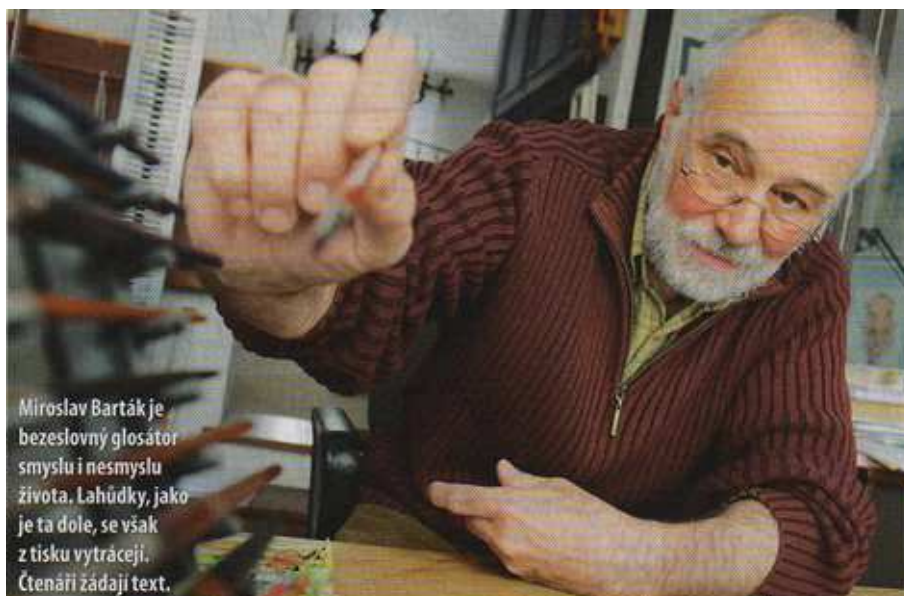
1984: Grand Prix s humorem / Muzika hrála, kreslíř zpíval, a skokani skákali - po stěnách!

1986: Vítěz ze Slušovic vystavuje pod Radhoštěm / Humorný předkrm 10. ročníku frenštátské Grand Prix

Kresby na obálkách katalogů: **viz jména v textu**; Snímky: **Jiří Pekárek a Jaroslav Skála**

Text z katalogu - Barták

Miroslav Barták je dnes světově uznávaným mistrem humoru beze slov. Již během prvních dvou, tří let ze své již šestnáctý rok trvající tvorby si svým originálním a téměř „hotovým“ kreslířským projevem dobyt zaslouženého ocenění a čtenářské, lépe řečeno divácké obliby. Sama kresba však v kresleném humoru nestačí. Miroslav Barták nám může být příkladem toho, jak skutečně světový karikaturista musí mít také co říci. Nového, anebo takového, co sami také cítíme, ale on to přesně formuluje za nás a pro nás. Musí mít svůj zvláštní, objevný pohled na svět a především na člověka, který tento svět vytváří a také je jím sám utvářen.



Miroslav Barták je bezeslovný glosátor smyslu i nesmyslu života. Láhůdky, jako je ta dole, se však z tisku vytrácejí. Čtenáři žádají text.

Barták neprodukuje karikatury „na nešvary ve stavebnictví“ či „na zahájení rybolovné sezóny“, ani nekreslí vtipy „o nevěrné ženě s milencem ve skříni“, „o televizních programech“ nebo „o skocích na lyžích“. Barták (tak jako třeba Pálka, Jiránek, Zábranský a Renčín) kreslí svůj vlastní svět. To nejsou jednotlivé vtipy, ale jednotné dílo, které má jednotnou autorovu filozofii a jeho

jednotný pohled. V tom světě samozřejmě najdeme i nevěrné manželky, televizory a skákající lyžaře. Ale o ně vlastně nejde, jsou jen prostředkem k vyvolání divákovy smíchu, k rezonanci mezi mozky autora a konzumenta.

Barták přitom běžně užívá i jedné tajné zbraně, známé jen těm nejlepším: nepodává myšlenku na lopatě. Servíruje ji v podobě menšího rebusu, drobné šarády, která vyžaduje kratičké namáhání divákovy intelektu. Těží z oné vteřinové, dvouvteřinové pauzičky, v níž se člověk ptá: „Co je tady na tom... vlastně... Aha!“ Úsměv, který následuje, je umocněný radostí, „že jsem na to přišel!“

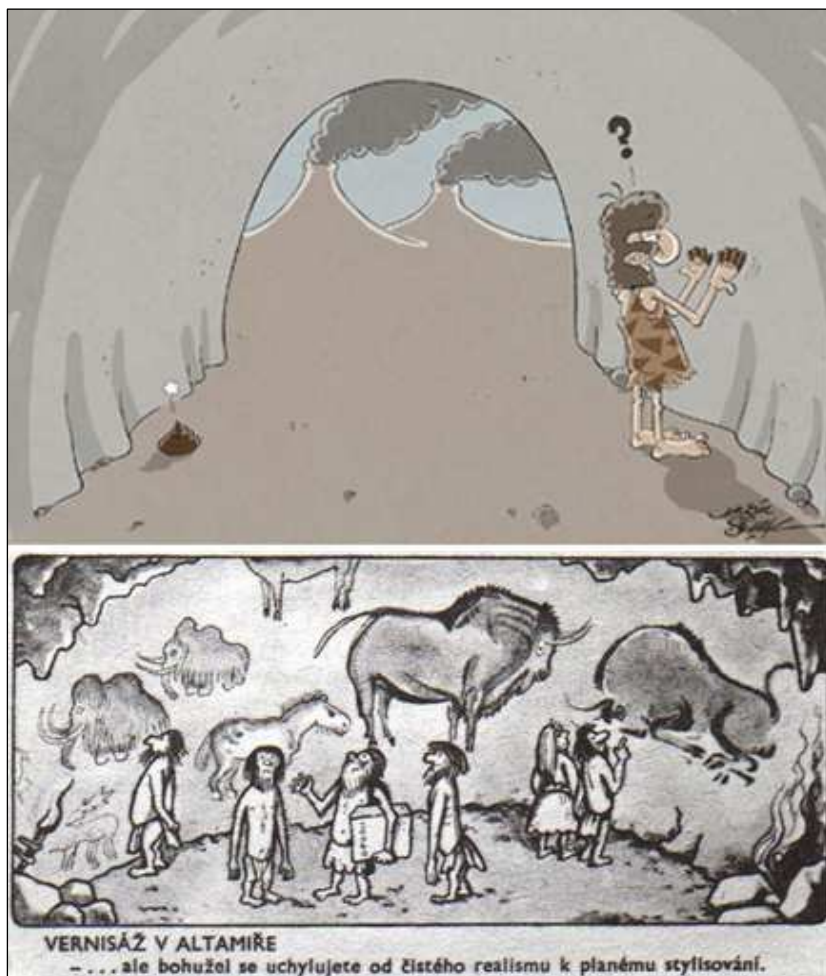
Spolu s Busterem Keatonem i Barták dobře ví, že komik se nemá pitvořit a pobíhat po jevišti nebo po obrazovce s ústy od ucha k uchu a pusou plnou „legračních“ zvuků. Jeho komici, kreslení hrdinové, jsou ve všech nejrozumnějších situacích vážní.

A smějeme se my.

Ivan Hanousek

Slovo v katalogu výstavy **Kresleného humoru GP 83** ve Frenštátě pod Radhoštěm (úryvek)





Engin Selçuk a Neprakta

Sice více než nesourodá dvojice, ale jak první Turek, tak druhý Pražák řeší podobný „technický problém“ - jak si svým dílem „neušpinit ruce“.

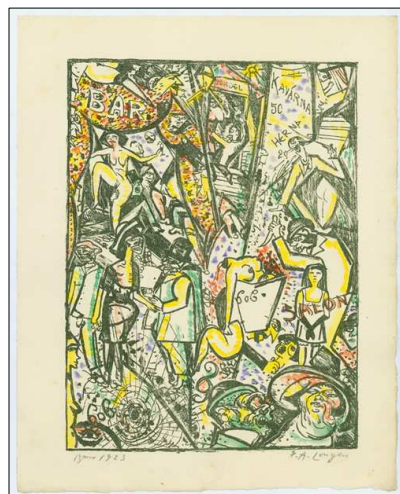
Zatímco současný autor to vidí poněkud prvoplánově, když posílá umělce na čistou stěnu jeskyně napatlat cosi čerstvého, výtvarník žijící dlouhá léta v takzvané lidově demokratickém zřízení v poúnorovém Československu to na dolním obrázku právě schytává od kritika typickými frázemi ponurých padesátých let minulého století.

Realismus se prostě v naší republice musel - a k tomu v podobě mnohem kamenější než tomu bylo v dávné době kamenné. A raný Neprakta si neodpustil ani uprostřed proslulé Altamíry pěkně kritické „rejpnutí“! ®

Dokument / Kubismus jako zdroj výtvarné legrace

Lekce z karikatury (viz pozvánku v tomto čísle - rubrika “Z domova”)

Výstava ukazuje prostřednictvím českého materiálu, jak humorističtí a satiričtí kreslíři reagovali na skutečná i fiktivní kubistická díla a jakým způsobem se moderní karikatura, jejíž podstata tkví v deformaci, výtvarné zkratce a autonomii výrazových prostředků, bezprostředně uplatňovala při hledání nových uměleckých forem. Neopomínají přitom ani karikaturní portréty členů *Skupiny výtvarných umělců*, ani satirické kresby a karikatury, které vytvářeli sami čeští kubisté.



Sekce „**Podoby Skupiny**“ obsahuje karikaturní a humoristické podobizny členů Skupiny výtvarných umělců.

Oddíl „**Před kubismem**“ pojímá rané karikaturní kresby malířů Emila Filly, Antonína Procházky a Zdeňka Kratochvíla, jednoho z průkopníků moderní české karikatury.

Kratochvílovi je věnována i samostatná kapitola, prezentující zejména práce určené pro *Umělecký měsíčník*, vydávaný v letech 1911–1914.

Sekce „**Karikatura kubismu**“ ukazuje, jak bylo nové umění viděno očima karikaturistů a humoristických kreslířů. Zbýlé tři části výstavy mají politicko-satirický charakter.

Kapitola „**Emil Filla a Michl v bahně**“ představuje umělcovy protiněmecké a protiválečné kresby, určené pro časopis *Michel im Sumpf*, na jehož vydávání se Filla podílel v letech 1917–1918 během své emigrace v Nizozemsku.

Oddíl „Ve službách sociální kritiky“ je výběrem ze satirického alba kolorovaných litografií *Mravnost pod úředním sklem*, které vytvořil v roce 1923 Emil Artur Pittermann-Longen a formálně v něm čerpal z expresionismu a kubismu (**viz obr. vlevo**).

Závěrečná část „Zvrhlé umění“ je věnována reakcím karikaturistů na kontroverzní anketu Národních listů Národu národní kulturu, uspořádanou v roce 1936, dále na neblaze proslulou výstavu *Entartete Kunst*, konanou následného roku, a nakonec na ostré vystoupení S. K. Neumanna proti modernímu umění.

Karikaturou se zabývala celá řada moderních malířů včetně Pabla Picassa. Ukazovala jim jednu z možností, jak se vymanit ze staršího způsobu zobrazování, založeném na nápodobě přírody. Někdy podmiňovaly karikaturní činnost moderních tvůrců politické okolnosti jako v případě klíčové osobnosti českého kubismu Emila Filly. Důležitým fenoménem bylo parodování kubismu samého, jeho autorů i toho, jak k němu přistupovala konzervativní kritika.

Text: PhDr. **Tomáš Winter**



Zdroj: Výstavu připravilo Uměleckoprůmyslové museum v Praze ve spolupráci s Ústavem dějin umění Akademie věd České republiky, v. v. i. a Památníkem národního písemnictví.

Mistři pláten / Henri Rousseau

Celník v podání **Pavla Matušky** je první odpovědí na novou výzvu GAGu k parodickým kresbám nebo malbám anebo dokonce ke kresleným vtipům na téma díla anebo osobnosti francouzského malíře, jehož výstavu nyní hostí Praha - a bude to zřejmě předvánoční hit!

Minule jsme pro vaši inspiraci přinesli pradávné dílo **Jiřího Slívy**. Našli jsme ho mezi podobnými variantami na obrazy dalších, především francouzských malířů. Ale dnes, kdy o stránku dřív ještě exploatujeme jeskynní tvorbu nepřidáváme nic v této kategorii. I když jsme našli za hranicemi dva pěkné kousky z džungle. Potěšíme se s nimi v prosinci!

O humoru / **Z tisku:** **Slíva** v *Literárních*, **Ceplecha** v *Dikobrazu* a **Kohák...** **všude!**



Večer tříkrálový na Hradě se Šteindlerem

„Podezírám vás, že jste tu roli na Hradě vzal, abyste byl blíž své, jak říkáváte, oblíbené **komické dvojici Zeman - Ovčáček** a něco se od ní přiučil.“

Ano! Však taky se ozývá z jeviště támhle směrem k Hradu věta „Triky dnešní politiky jsou pod mou úroveň!“

(...)

„Některé **vtípky** podle mě tak trochu balancují na hraně trapnosti, stejně jako ve Sklepě, v České sodě, nebo v seriálu Kancl, který jste režíroval. Shakespear je jiná liga...“

Já vám dám jinou ligu! **Slawomir Mrożek** o Shakespearovi psal, že když se dánská vláda doslechla, že napsal „je cosi shnilého ve státě dánském“, vydala prohlášení, že pokud je něco shnilého, pak jediné pan Shakespeare.

(...)

„Už ten podtitul „cokoli chcete“ zavání trochu sklepovskou Besídkou.“

Vezměte z toho cokoli chcete, **bavte se**. Ale co nás spojuje. Snad i ta lidskost, i když ji Shakespeare servíruje malinko poetičtěji. Ale lidi se **smějou** stejně. Báł jsem se, že to budou brát jako navoněnější **komedii**, ale oni to krásně přijímají.

(...)

„Dotkl se holocaust vaší rodiny?“

Ano, otec přežil koncentrační tábor. (...) Lidstvo by se mělo poučit, ale - nikdy se nepoučí.

(...) Tobiáš, kterého hraju, manipuluje Třasořtku proti někomu jen proto, že oni se budou jeden druhého bát a že to bude **sranda**. A tam to začíná. Manipulace je velká zbraň, která vede k tragédiím. A lidi si to neuvědomují. Věděli to v 38. roce, v 48. roce, v 68. roce? Mnozí nepoznali nebezpečí, které bylo za dveřma.

„Hodně lidí cítí průšvih.“

Ale řada z nich říká, že bychom měli jít pryč z Evropské unie. (...) Nedávno mi řekl jeden kamarád, který dlouho působil v anglosaském světě, jak se anglicky řekne czexit: „**Put in!**“ Lenka Vrtišková: „Milan Šteindler...“, magazín MfDNES č. 30/2016, str. 3.

Karel Čapek: „Vydává-li někdo anekdotu za svou, je to lžidimitrij.“

„**Vtipy** nejsou pro ženy. Ani pro dělníky.“ Než se začnete podívat, co je to za elitářské konstatování, pak vězte, kdo je autorem oněch dvou vět. V eseji „**K přírodopisu anekdoty**“ je v roce 1925 napsal **Karel Čapek**. (...) Tehdy měl kupodivu pravdu. Na chlapy z fabrik býval prý klasický **vtip** příliš intelektuálský, na něžné pohlaví naopak vulgární. Jak se to změnilo!

Ilustrace k článku: obálka Dikobrazu z 11. 6. 1980. **Bohumil Cephlecha** (k OH v Moskvě)



kračuje nějaké tabu, jinak by nebyl **vtipný**. Díky němu víme, kde ležely v různých časech hranice možného. Proto se teď **vtipkuje** o Romech, za komunismu o esenbácích, před sto lety třeba o kněžích a farských kuchařkách.“ (...) Ještě dobře pamatujeme na **legrácku** původně z NDR: „Co by se stalo, kdyby Sahara byla komunistická? Chvilku nic, pak by došel písek.“ (...) „Mluvené **vtipy** dominují, jakmile je ve veřejném prostoru nesvoboda,“ vysvětluje Janeček. „Obecně platí: Čím je hůř, tím líp pro **vtipy**. I proto byl zlatým věkem **české**

anekdoty vedle normalizace i protektorát. Existovala cenzura, lidé nevěřili novinám, ústní podání začalo hrát velkou roli.“

Lukáš Hron: „A tenhle znáte?“, MfDNES Víkendy č. 30/2016, str. 4

Britové se přou o humorné dílo

Edwardu St Aubynovi se předhazuje, že román „Marně hledám slov“ napsal z osobní msty. Šířavá **fraška** britského autora totiž **paroduje** proces udílení jednoho z nejznámějších literárních ocenění, Man Bookerovy ceny. Ta mu těsně utekla v roce 2006, kdy se do užší nominace dostala kniha „Matčino mléko“. (...) „Marně hledám slov“ je **veselejší** čtení. Nabízí silně **ironický** portrét literárního průmyslu. (...) St Aubynův **humor** má v sobě směs gentlemanské uhlazenosti a cynické **nevázanosti**. (...) Kniha byla v literární obci přijata se smíšenými pocity. Jestliže ovšem knihu jeden z recenzentů označil za „únavně **nevtipnou**“, vzbuzuje spíš podezření, že se v ní někde poznal. Ostatně román loni obdržel B. E. Wodehouse Prize, britské ocenění za nejlepší **humoristické** dílo.“

Johana Labanczová: „Fraška v zákulisí literární ceny“, Respekt č. 39; 21. 9. 2015

Jak se vyrábí humor

S názvem **Komici s.r.o.** The Tour jde do kin film, v němž Lukáš Pavlášek, Tomáš Matonoha, Ester Kočíčková či Ruda z Ostravy pouštějí do zákulisí **bavičů**. A není to vždy **legrace**. (...) Režisér Juraj Šajmovič musel urdit partu zástupců žánru sólových **bavičů**, kteří ani v žánru dokumentu skoro nevystoupí z rolí a věčně závodí ve **vtipnosti**. Ale o to zajímavější je každý okamžik, kdy nastane „konec **srandy**“. (...) Vzniká přesný obraz zájezdové továrny na **zába-vu** (...) nehrají si na umění, přesto práci berou vážně. Třeba když (...) Ester Kočíčková se s kolegy radí - *Mám dělat ty orgasmy?* a slyší - *To je tvoje nejlepší věc!* Hranice reality a sebestylizace je téměř k nerozeznání, pokud **šáškují** v recepci, koupelně či pokoji. (...) „Jdeme vyrábět **humor**,“ utrousí Matonoha věčně cestou na pódium. (...) Publiku to kupodivu stačí. A to je druhý silný prvek filmu: doklad hladu po **smíchu**. Nabitě sály zapadáků, fronty na podpis do výstřihu - kam se hrabe Superstar!

Mirka Spáčilová: „Mám zrušit orgasmy?“, MfDNES 24. 10. 2016, str. 13



Dost bylo Koháka...!

Nevadí vám ta vaše všudepřítomnost?
Že jste skoro všude?

Kde všude?

Kam se podívám, tam je Kohák.

To se vám zdá, to je jen pocit. Kdo chce psa bít, hůl si vždycky najde.

Jak to s tím souvisí?

Když říkáte, že jsem všude, tak je to váš dojem a těžko se s tím dá polemizovat.

Jiní vám to neříkají?

Někdy mi to někdo řekne. Ale co já s tím? Mám být někde míň? (...) Já si budu dělat, co chci.

Jaký jste doma? Pořád **zábavný, veselý**?

Jsem **zábavnej** i doma. **Prosmějeme** celé hodiny.

Co je to vlastně za jméno - Kohák?

Staré české jméno, nářečně pařez.

Zabejčenej tvrdej pařez.

Marta Fenclová: „Univerzální Kohák“, MfDNES magazín č. 49, 6. 10. 2016

Z různých obálek: **Jiří Slíva, Bohoušek Cephlecha, Jan Záhorský** (MAFRA)

Ukrajina: Turecký Nasreddin Hodja dorazil do Poltavy!



Ukraine Cartoonists' Association uspořádala v Poltavě (město známe jako pořadatele soutěží pro karikaturisty) výstavu „Nasreddin Hodja Figures Cartoonists“. Istanbulská *Int'l Nasreddin Hodja Cartoon Contest* má ve znaku tohoto vtipného lidového mudrce a právě v jejím rámci se už nashromáždily stovky kreseb na toto téma od umělců ze světa. V Poltavě vystavili od 20. 10. 2016 celkem 110 prací...

A zde vidíte dvě z nich. Autoři: **Oleksy Kustovsky** (Ukrajina) a **Miroslaw Hajnos** (Polsko).



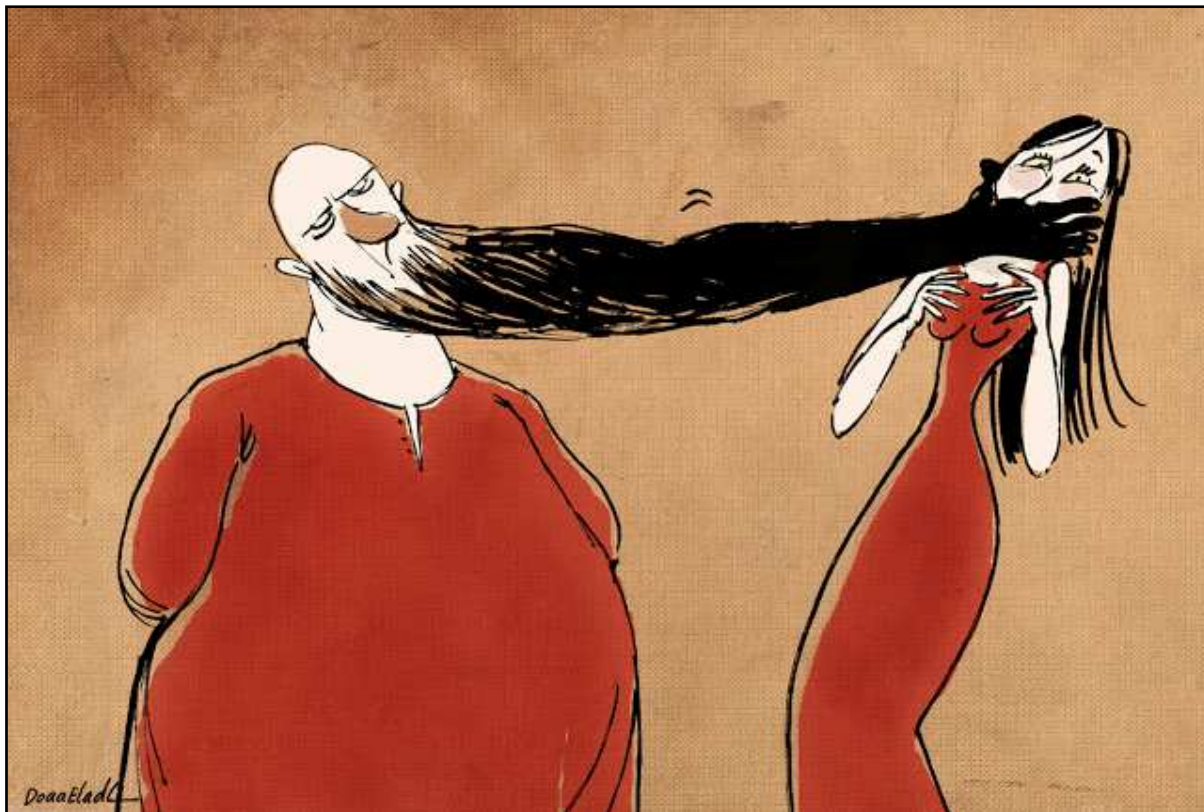
Na stránkách **BADE's blogu** (karikatura, cartoons a komiks) se už v červnu objevil výběr autorů z Afriky a jako **The Top 10 Cartoonists in Africa** stojí možná za to si pro nás tato zcela neznámá jména zapsat a třeba i zapamatovat.

Jako ty opice:

Speak no evil, see no evil, hear no evil: The work of many of the cartoonist featured on this list was graffitied on walls during the Arab Spring.

Zeměpis kresleného humoru / The **Top 10** Cartoonists in Africa

- 1 - **Zapiro** (South Africa) je pravým jménem Jonathan Shapiro.
- 2 - **Khalid Albaih** (Sudan) je Rumun rozený v Sudánu a žije v Dohá - v Kataru.



3 - **Doaa Eladl** (Egypt) je „Egypt’s most famous female cartoonist. In her work she has not been afraid to tackle hot button issues like female genital mutilation, official censorship and religion’s outsize influence on politics in Egypt“. Mimo to ovšem je příjemnou ženou, jak měli možnost poznat členové jury na Kypru. Proto jsme ze svrchu uvedených stránek vybrali právě její dílo (**viz nahoře!**) ale nemůžeme si odpustit ani společné snímky (**dole**). Ten vlevo byl pořízen před jejím panelem v centru Girne, druhý ji zachycuje ve chvíli, kdy portrétuje GAG-mena (To by už bylo moc, obtěžovat čtenáře výslednou kresbou. Ale až se nám portrét vrátí v paspartě a pod sklem, jistě ho zařadíme. (Nejspíš do rubriky „Chlubna“...?)



(Poznámka: Máte-li podezření, že jste už ten obrázek viděli, jste doma. Jenže to jsme ještě netušili, že nás portrétuje cartoonistka z **Top Ten Afriky!**)

4 - Gado (Tanzania) - vlastním jménem Godfrey Mwampembwa – je „political cartoonistou“ známým po východní a střední Africe. Jeho práce berou od novinového syndikátu místní deníky, ale lze je najít i v respektovaných listech jako *Le Monde* a *Washington Times*.

5 - Tony Namate (Zimbabwe) zažil na vlastní kůži co znamená integrita se svými novinami. *The Daily News*, the paper he worked for was attacked using a homemade bomb in 2000 and a year later its printing press was blown up in another explosion.



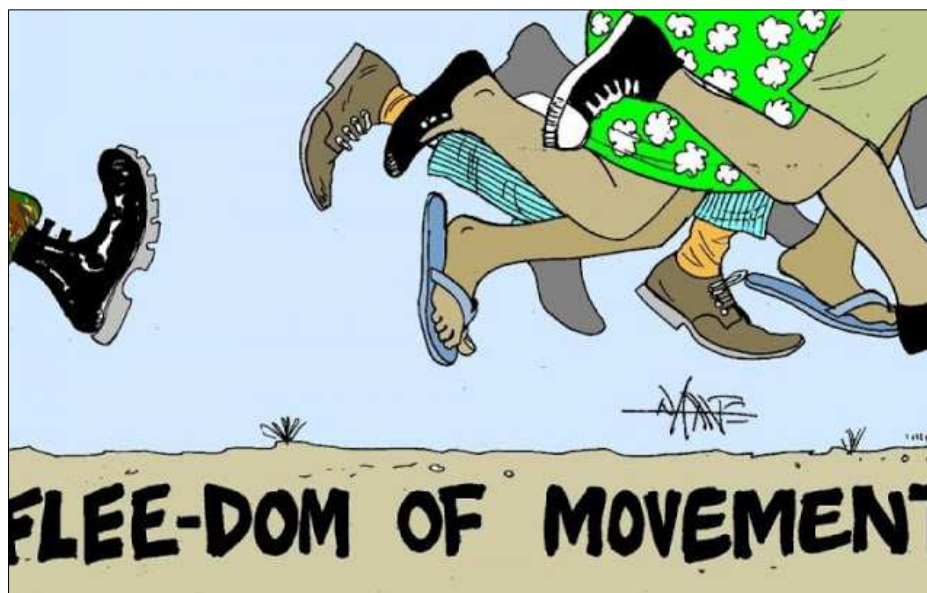
6 - Victor Ndula (Kenya) patří ke skupině mladých karikaturistů. Je autorem tohoto „kácení modly“ a následného překvapení.

Viz Vlevo!

Dílo se nazývá „*Post revolution democracy in Egypt?*“

7 - Siham Zebiri (Algeria) je jednou z nejtalentovanějších žen cartoonistek na kontinentu. V barvách a

jasně řeší typické problémy včetně válek, hladu, terorismu a nekvalitní bezpečnosti i justice. Emigrace a korupce s ní spojená je jejím současným velkým tématem. **Viz vlevo dole!**



8 - Popa Matumila (Tanzania)

Tanzanijský karikaturista je členem *the Cartoon Movement*. Miluje svého krajana jménem **Gado**, který je jeho velkým vzorem pro boj s nemilovanou mocí.

9 - Nadia Khiari (Tunisia)

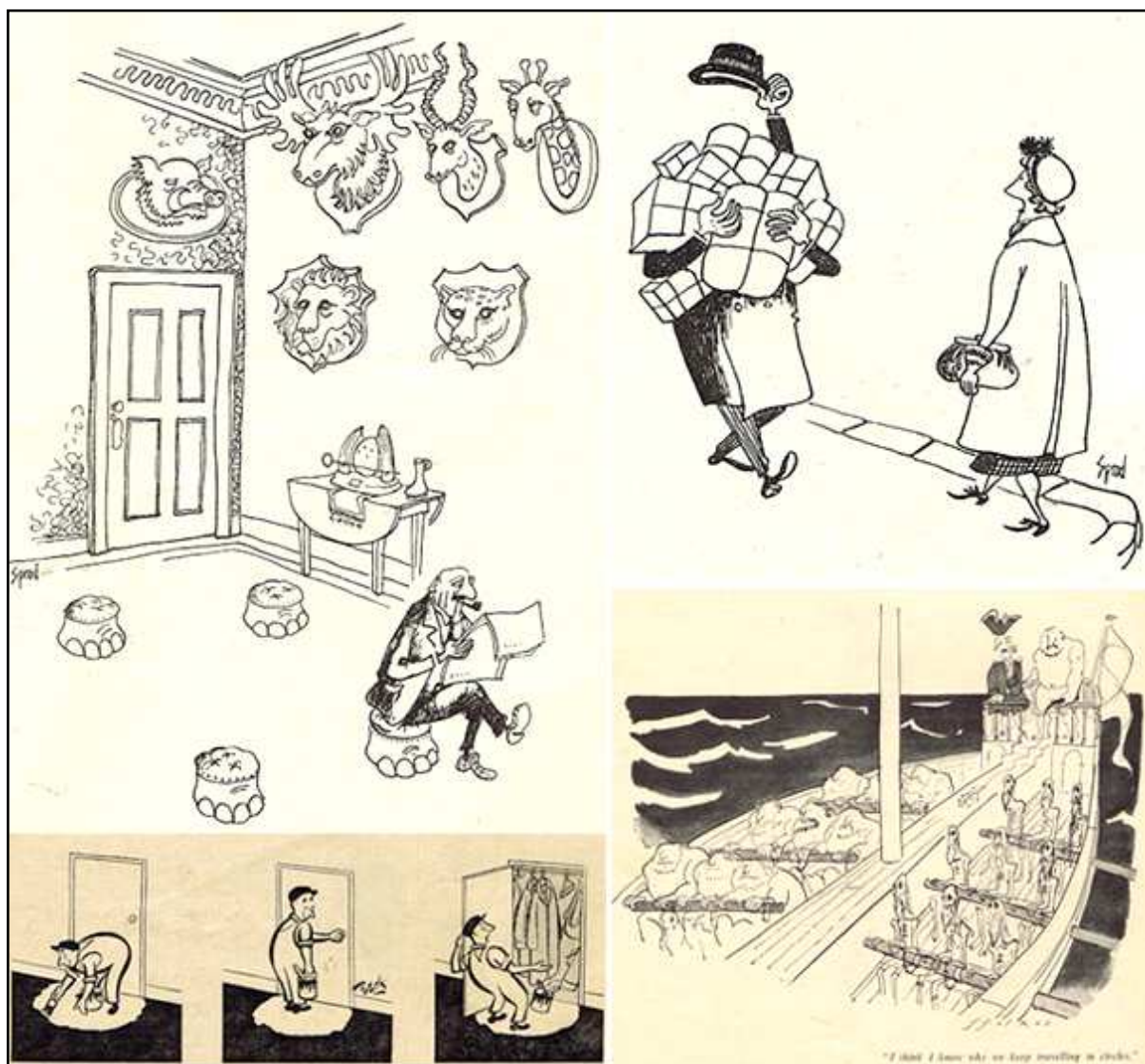
A další žena! Kdo by řekl, že v Africe, kde se ze severu k rovníku šíří ne-

zadržitelně islámské náboženství doprovázené velkou nesnášenlivostí, se může tolik silných **ženských** osobností věnovat nebezpečnému žánru politické karikatury... Khiari nakreslila už několik obrázkových knih pod značkou „Willis“ a je v této oblasti velkou kronikářkou tzv. „the Arab Spring“. A také už během té doby získala několik cen za své práce.

10 - Tayo Fatunla (Nigeria) A jsme u konce! Nigerijský výtvarník, designer, absolvent prestižních výtvarných škol v USA. Fatunlaova díla už vystavili v Africe, Evropě i Americe. **(ih)**

Magazín PUNCH na internetu

Známý karikaturista a *cartoonsblogger* **Mike Lynch** upozornil na webadresy, kde **Dick Buchanan** umístil několik souborů kreslených vtipů z časopisu **Punch**, považovaného za nejvýznamější humorné periodikum v moderní éře Evropy. Zkuste si zadat do vyhledávače třeba **Dick Buchanan: Some PUNCH Magazine Cartoons 1948-1963**. Ale jsou tu k prohlížení i další soubory vtipů z ročníků 1931 - 1964... Autorská práva patří stále: © 2016, **Punch Ltd**. Na ukázkou jsme vybrali čtveřici těch beze slov:



Autoři: nahoře: **GEORGE SPROD** 12. 12. 1951; **GEORGE SPROD** 3. 10. 1951; dole vlevo: **BECK**. 17. 3. 1948; vpravo: **MICHAEL FFOLKES** (vl. jménem *Brian Davis*) May 5. 1963: „Myslím, že už vím, proč pořád plujeme v kruhu.“



Michael Ramirez a **ruský doping**

Nositel Pulitzerovy ceny - Prize-winning editorial cartoonist **Michael Ramirez** vtipně vypodobnil, čím **Rusko** dlouhá léta nafukuje své olympijské úspěchy.

Kresba:
The Daily Signal



Hergé v Grand Palais!

Až do 15. ledna 2017 si mohou vystát fronty na velkolepou přehlídku díla belgického karikaturisty jménem **Georges Remi** v pařížském Grand Palais.

A rovnou prozradíme, že jde o jméno „otce“ slavného chlapce **Tintina**, reportéra, cestovatele, prostě hrdiny, jehož příběhy už krom sešitů vydaly i na celovečerní film! Na plakátu kluk s typickým kohoutem na hlavě vykukuje za portrétním fotem kreslíře komiksů a vtipů. Jak známo, **Hergé** je označován za „the father of the European comic strip“, což nemusí být zcela pravda - avšak nejspíš jde o první už v originále francouzsky psané bubliny v komiksu...

Pro úplnost: Exhibition organised by the Réunion des Musées Nationaux — Grand Palais in partnership with the Musée Hergé; September 28, 2016 - January 15, 2017; Grand Palais

„Prix du Public 2016“ získal autor z Thajska!

Za chytrou satirickou interpretaci **“La création d'Adam”** získal v hlasování návštěvníků v soutěži (na výstavě ve Francii) obrázek, který nakreslil cartoonista **Passaprawas A-Chinoboonwat de Nakhon Sawan** (Thajsko).

Cenu vybojoval za pomoci 2 200 hlasů, které dílo **“The Protection from Adam”** (dessin et tech-

nique digitale) dostalo v rámci **Laughs International Visual Arts Contest**. A jeho práci rádi v e-GAGu přetiskujeme, protože přesně zapadá do námi už dlouho stejným směrem cílené prezentace variant na známá díla = malby a sochy největších výtvarníků světa.



Takže; tady je další kousek! A pak že už na to téma nejde vymyslet nic nového! *Chá chá...*

World Press Cartoon 2016 Update!

pod tímto nenápadným titulkem jsme našli vysvětlení, proč pořád marně pátráme po výsledcích velké mezinárodní soutěže v místě Sintra, patřícím k Lisabonu. Píše se zde:

The management of World Press Cartoon made due diligence, until the first half of 2016, to secure financing for the 12th edition of our salon.

As you known, World Press Cartoon entered in a partnership with the Mayor of Cascais, Portugal, and agreed on two editions of the event, in 2015 and 2016.

The first one took place, at the time and under the conditions established by both partners.

Unfortunately, our main sponsor postponed a final decision that would have allowed us to launch the call for entries for the 2016 competition...

...a text ještě o docela hodně řádek pokračuje dál a dál... Oč tedy jde? Hezky česky se tu píše něco dost neuvěřitelného pro každého, kdo o soutěži něco ví anebo se té soutěže novinových karikaturistů zúčastnil. Ale nepředbíhejme - tu je **ve zkratce** oznámení v češtině:



Ředitel soutěže **Antonios Antunes** oznamuje, že pro potíže s hlavním sponzorem se **nebude konat ročník 2016** a organizační štáb se bude snažit připravit ročník 2017.

Následuje vyjádření pro tisk, jak je město Cascais podporovalo a jak nyní už ne. A jak je to škoda. A jak z toho budou karikaturisti smutní...

Neboť a protože takto organizátoři nemohou v dostatečné kvalitě bránit sdílené hodnoty, jako svobodu tisku a vtipy - *editorial cartoons* - jako **podstatnou součást kvalitního tisku**.

A že je třeba všechny síly napnout k uskutečnění World Press Cartoon 2017.



The organizers will concentrate their efforts on realizing World Press Cartoon 2017 - končí toto oznámení a začíná (naše) kladení otázek:

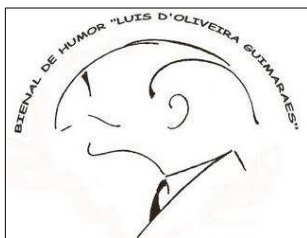
Může se opravdu dařit tak velkolepě pojeté prezentaci nejlepších karikaturistů planety právě v jedné z nejchudších částí Evropské unie?

Najde se sponzor z nějaké lidumilné instituce anebo dokonce z nějaké „čisté“ místní nebo nadnárodní firmy, která s chutí spojí své jméno s de facto výrazně kritickým žánrem karikatury?

Na tyto otázky budou čekat nejen pořadatelé, ale i mnozí přední karikaturisti - vzpomeňme, že i hlouček českých umělců posílal rok co rok své nejzdařilejší příspěvky z českých novin v naději, že jim přijde po vyhlášení vítězů aspoň tlustý katalog s/nejen/ jejich dílem...

A je u nás i autor - karikaturista **Václav Teichmann** - který si skutečně ze Sintry odvezl i 2. cenu v kategorii „portrét“ - byl to **Steve Jobs** (na fotce vidíte karikaturistu s trofejí před svým dílem).

Přes vyjádřené pochybnosti si spolu s karikaturisty moc přejeme, aby organizátoři uspěli. Abychom počátkem příštího roku mohli v GAGu vyzvat autory opět k účasti v rubrice **Propozice** a čtenáři by mohli sledovat jak se blíží „**dedlajna**“ mezinárodní soutěže WPC v tabulce **Kalendária**. (I. H)



Ještě jednou Portugalsko...

Donedávna země karikaturistice zaslíbená... jenže...

...dnes už ani portugalská **Penela** zrovna moc nepotěší. Jak se ukazuje, zúčastnily se jí stovky karikaturistů a pořadatelé zveřejnili i stovky jmen vybraných autorů asi do katalogu - mezi nimi také z „**Rep. Checa**“. Tu je máte: Evžen David – stránka 232, 293, 294; Jana Matátková – stránka 96; Jiří Novák – stránka 34, 97, 304, 305; Roman Kubec – stránka 143. Ovšem už minule jsme si tu postěžovali, že Novákovi ani nenapsali, že cosi vyhrál.

Jestli to bude po Novém roce lepší anebo ne, na to si musíme počkat. Konečně, jako ČR si nemůžeme moc vyskakovat... Pořádnou mezinárodní soutěž jako byla obě bienále v HK a Písku asi jen těžko někdo vzkřísí - uvažuje se o tom aspoň? (sek)

POZOR: O vývoji čtete v rubrice „Z pošty“!



Slíva ve švýcarském Luganu

Fotopozdrav poslal čtenářům GAGu Jiří Slíva z cesty na svou nedávnou výstavu v Luganu. Přidal pár vět:

„Měl jsem radost, že mi na vernisáži přijel také **Hans Peter Wyss** se ženou (na horním snímku **vpravo!**).“

Vzpomínali jsme na dávné časy našich setkání v italské Bordigheře. Kuriózní na tom bylo, že právě v Bordigheře jsme noc před zahájením výstavy přespali. A mluvili jsme tam s různými lokálními pamětníky slavného Salone Umorismo.“

Došlo však i na smutnější zprávu: „Hans Peter říkal, že už předloni umřel Furrer, další výborný švýcarský karikaturista a také přítel... No, holt staří zbrojnoši... ale



bylo to krásné a kór v Luganu“ (viz další snímky pořízené u **Musea Raymonda Peyneta** a kresleného humoru...) Vystavují tam právě dílo dvojice francouzských legend *Dubouta a Pagnola*. A zrovna párek populárních Raymondových „Milenců“ tu má svou sochu, tedy spíš sousoší. Všimněte si, že ani odvážný Slívův dotyk nevyplašil ptáčka sídlícího vytrvale na typickém kloboučku „*Bášníka*“...

Kustovskij v Prešově

“**Olexij Kustovskij**, ukrajinský výtvarník, začal svoj profesionálny kreslený životopis písať ako botanik, ale v súčasnosti by mohol byť vedúcim expertom v akadémii sociálnej seizmografie, pretože v svojich obrázkoch zachytáva tektoniku byrokraticko ideologických štruktúr (viz obr.!).“

Registruje veľmi citlivo na signály blížiacej sa katastrofy, upozorňuje na blížiacu sa nebezpečie a alarmuje záchrannárske tímy pokojne odpočívajúce v našej šedej kôre mozgovnej - zaznela kvetnatá slova vzklíčená z výživného východoslovenského humusu, jimiž láká pořadatel na výstavu v prešovském klubu Wawe přátele (nejen) humoru.

Vernisáž obrázků Kustovského začala před pár dny, ale jak známe pořadatele, vydrží v klubu nejméně měsíc. “Radšej raz vidieť než stokrát čítať” - dodáva **Peter Rázus**. (h)



Chorvat *Petar Pismestrović* vystavuje své slavné „hlavy“ v Bělehradě



V Bělehradě v **Galerii '73** vystavili kolekci karikatur **Petra Pismestroviće** nazvanou „**Beograd i ja**“.

Na výstavě se Pismestrović představil převážně jako autor portrétů, karikatur významných osob z oblasti kultury a umění, ale i sportovců a dalších známých osobností. Nechybí muzikanti, herci, spisovatelé - ale jak vidíte na vedlejším panelu z výstavy, troufl si i na papeže Františka a nemůže chybět i Peterův příspěvek do rozsáhlé rodinky portrétů amerického herce Clintu Eastwooda

Petar Pismestrović se narodil ve *Sremskoj Mitrovici* v r. 1951. Vystudoval Fakultu politických věd v Záhřebu. První karikaturu mu otiskl v roce 1968 sportovní magazín „*Tempo*“. Ale brzy, už v roce 1972 pracuje jako profesionální karikaturista a seznam titulů, pro které kreslil má přes šedesát položek. Současná bilance říká, že měl dosud na čtyřicet samostatných výstav, hlavně ve státech bývalé Jugoslávie a v Rakousku. Bilance uvádí i přesný počet cen: 5 prvních, 3 druhé a více zvláštních cen ze známých mezinárodních soutěží (včetně Tolentina, Tokia, Istanbulu, Ankony či Stuttgartu). Je spoluzakladatelem *Hrvatskog društva karikaturista (HDK)*.

Z Polska: Eryk do Żyrardowa...

Zprávy z Polska by si fakt zasloužily samostatnou rubriku. Tolik jich o severních sousedech získáváme z různých zdrojů! Jenže naše snaha o kompresi rubrik, zmenšování obrázků a zmenšování písma (z *jednáctky* na *desítku* apod.) nás vede i k zavedení systému „smíšených párů“, jaký vidíte zde vpravo. Naštěstí je čtenářům GAGu známo, že Żyrardowu - městu, které si nachází rok co rok prostředky i místo pro sice jen národní, ale mezinárodně posvěcenou výstavu, zaměřenou na různá lokální témata (s globálním přesahem) tu fandíme. A už v minulých dvou číslech jsme registrovali nejen výsledky a výstavu, ale i pěkný katalog - vlastně už pár dní, než nám došel - a čeká na pár odstavců v dalším e-GAGu.

... a poděkování do Česka

A teď ještě jedna potěšující zpráva: nahore vidíte, že se Żyradowu za uvedenou aktivitu dostalo z rukou vedení SPAKu nejvyšší možné pocty - **cenu Eryka!**

Udílí se vždy na spolkovém sjezdu o rok a kus později - takže *Zbigniew Kolaczek* převzal sošku s datací „za rok 2014“.

Nu a GAG se může pochlubit, že rovněž obdržel milé ocenění - **Poděkování za aktivní spolupráci na Manufaktuře satyry** - pro magazín i jeho edYtora... (sek)

Snímky: **archív red.**





Agim Sulaj - Albánie
Agim Sulaj - Itálie

Agim Sulaj (na snímku vlevo nahoře v obvyklé pokrývce hlavy) patří k těm pozoruhodným postavám světové scény „cartoon“, co svá nepochybně umělecky hodnotná díla řadí k humoru (u něho se rozdíl mezi vážnou malbou a karikaturou smazává asi nejvíc z uznávaných karikaturistů dneška - viz oba obrazy) Právě tak osciluje mezi svou rodnou Albánií a zemí, kde je k zastižení vůbec nejčastěji - Itálií...

Na Kypru (viz sloupek fotek vlevo) skončila **Cakmakova** soutěž „Olive“ závěrečnou slavností.

A Turci? Ti přivezli na Ukrajinu výstavu prací ze soutěže **Nasreddin Hodja**

(dva větší snímky vpravo). Na horním je v popředí šéf tureckého národního svazu **Metin Peker**, dole foto pořízené při turecko-ukrajinském sázení stromku - že by olivy?

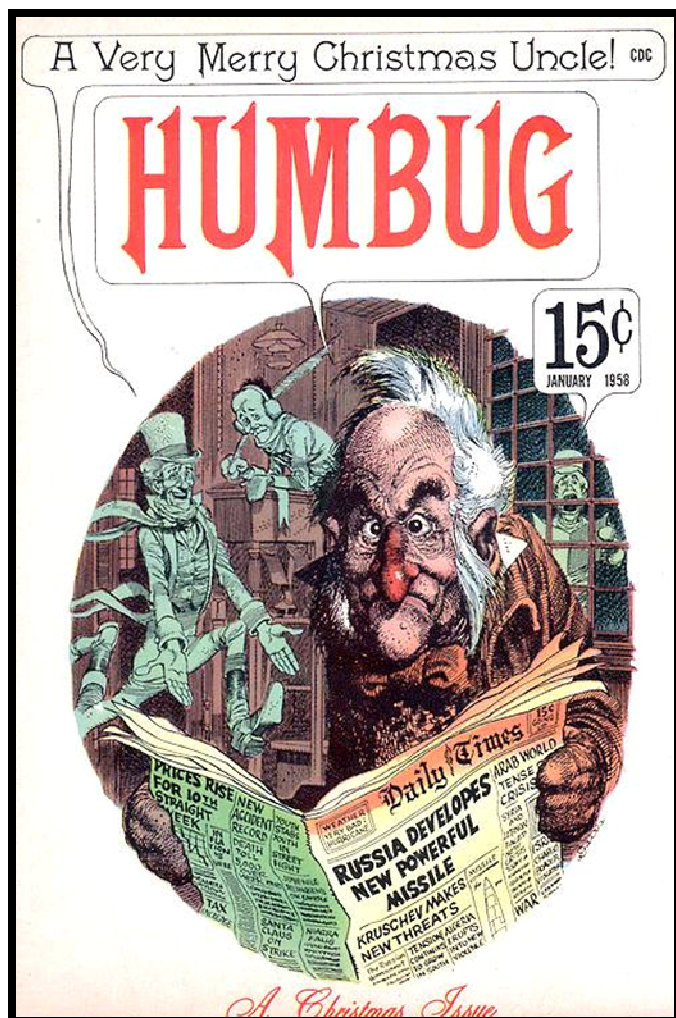


Turek v Německu

Hicabi Demirci (*1968), istanbulský karikaturista, jehož práce získávají pozornost na výstavách a ve výstavních katalozích různých světových soutěží, představil na knižním veletrhu ve Frankfurtu nad Mohanem čtenářské obci knihu spisovatele Güzina Öztürka „*War in Syria*“ (2016), kterou bohatě ilustroval. Nakladatel dětské literatury věnoval prezentaci ve svém veletržním boxíku velkou pozornost (**viz oba obrázky nahoře**). Nejde totiž zdaleka o první



knihu k níž **Demirci** dělal obálku a ilustrace. Ale nebylo by spravedlivé, kdybychom zase my nezilustrovali výše uvedenou informaci o **Demirciho** cartoonistické tvorbě. Přinesla mu už 45 cen a zaplnila 2 alba vtipů: „*Hangnail*“ (2005) a „*Hico Cartoons*“ (2010)! Zde proto vidíte aspoň dva z jeho kreslených vtipů - podepisuje je HICO. (red.)



Jack Davis 1924-2016

Opravdu málo autorů ještě žije z těch, kteří tvořili v branži novinových kreslířů humoru, ilustrací a obrázkových seriálů před a těsně po druhé světové válce. Jeden z nich bohužel ovšem už nežije - Jack Davis zemřel tohoto roku ve věku 91 let.

O generaci mladší Američané si ho možná pamatují jako autora *Tales from the Crypt* anebo mnoha obálek a kreseb pro časopis MAD. Z tisíců jeho výtvarných kousků vybrat jeden?

Nadlidský úkol. Nemožné je vybrat jediný z pouhých deseti, které se nám nabídky. Přesto jsme to nakonec riskli.

Tento předvánoční obrázek (viz vlevo!) vyšel v roce 1958.

Plakáty, komiksy... Davis byl zařazen mezi velké postavy „komiksového průmyslu“. Takže nepřekvapí, když ho potkala od National Cartoonists Society významná *Milton Caniff Lifetime Achievement Award* v roce 1996 a navíc i ještě slavnější *Reuben Award* in 2000. V roce 2003 byl pak uveden také do Síně slávy („Will Eisner Hall of Fame“)

Richard Thompson 1957-2016

Neplést s Rossem Thomsonem, který pravidelně boduje v mezinárodních soutěžích cartoonistů za Velkou Británii. Američan Richard Thompson, zvaný „Cul de Sac cartoonista“, byl z úplně jiné generace než Davis. A jeho nedávný odchod ze světa autorů comics-stripů a ilustrátorů v Severní Virginii proto jeho generaci zarazil - bylo mu 58. Jeho červencový skon po komplikaci k Parkinsonově nemoci (propukla u něho před osmi lety) však zasvěcení tušili. I Thompson získal za strip „Cul de Sac“, který od r. 2004 týden co týden črtal pro magazín deníku *Washington Post*, významnou *Reuben Award*. Nepřekvapí, že strip vzápětí „přeprodával“ *Universal Press Syndicate* do stovky dalších novin. (w)

Jako ilustrace k úmrtí Thompsona se prý hodí tento jeho obrázek. Titulek: ***The Blue Screen of Death by Richard Thompson.***



Kreslíř New Yorkeru Frank Modell umřel v 98 letech



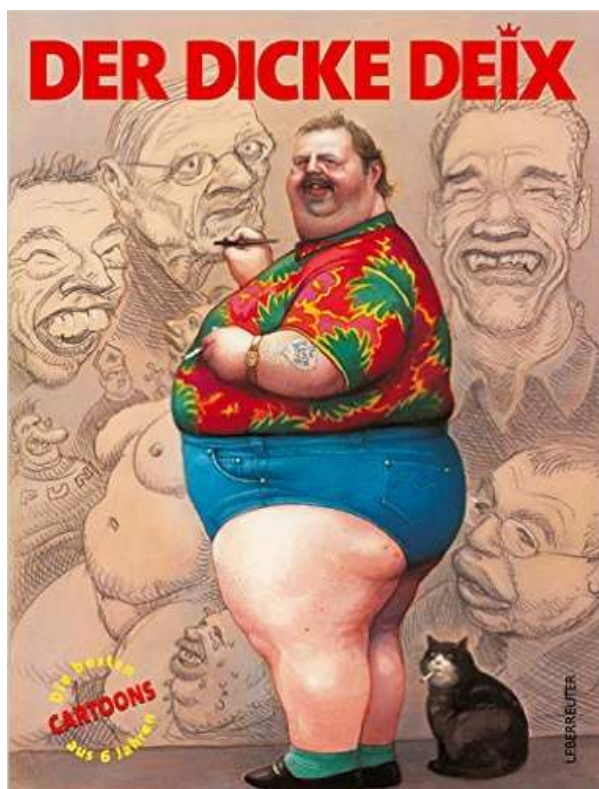
Naprostou ikonou světa cartoon je už přes půl století cartoonista New Yorkeru **Frank Modell**, který letos zemřel. Bylo mu neuvěřitelných **98 let** a obrázek, který vidíte vedle, byl jeho prvním, který *New Yorker magazin* otiskl - stalo se tak **20. 7. 1946...**! A ikonou zůstává! Konečně, víte někdo o karikaturistovi, jenž by skonal ani ne dva roky před 100. narozeninami?

Modell, který se (kdo ví proč, ať poví) podepisoval J. B. Modell, upoutal i české čtenáře, když se čas od času jeho figurky objevily v rubrice „Ze zahraničního humoru“ - nejen v Dikobrazu. Byly to vždy vtipy pouze vtipné, ne politické a tak „se směly“. V USA vyšla kniha Jamese Stevensona „*The Life, Loves and Laughs of Frank Modell*“, která odhaluje i lecos z jeho života.

Text k obrázku: "I don't suppose you happen to have a match on you, do you?"
(Frank Modell's 1st New Yorker drawing)

Frank Modell byl ve druhé světové válce účastníkem invaze spojenců na kontinent a to na pláži Omaha, jako člen „116. Radio Intelligence Company“. A když se vrátil do Philadelphie, vlastně ihned začal kreslit vtipy. Uvádí se tu, že v legendárním týdeníku (kreslil sem Saul Steinberg a James Thurber) během let publikoval na 1400 obrázků (včetně 6 obálek).

Manfred Deix 1949-2016



Tohoto roku v červnu zemřel také „*important satirical chronicler of his country*, Austrian cartoonist **Manfred Deix** at the age of 67“.

V GAGu jsme to už letos zaregistrovali. Bylo mu **67** a jeho výstavy v muzeu karikatury v rakouském **Kremsu** vždy lákaly a budou lákat i po jeho smrti milovníky výtvarného humoru. Dá se i tvrdit, že kdo z našich karikaturistů byl v Rakousku a nenavštívil muzeum plné Deixe, nezaslouží si tak říkat...

Rodák ze *St. Pölten*, začínal jako autor komiksů v *Niederösterreichischen Kirchenzeitung*, od r. 1965 studoval na *Institute of Graphic Arts* ve Vídni a pak i na Akademii krásných umění tamtéž. V 70. letech publikoval v titulech jako *Profil*, *Trend* a později také *Stern* a *Spiegel*.

Album *Cartoons* (1980) následovaly další: **Der Dicke Deix** (**viz vedle!**), *Der goldene Deix* a *Der heilige Deix*.

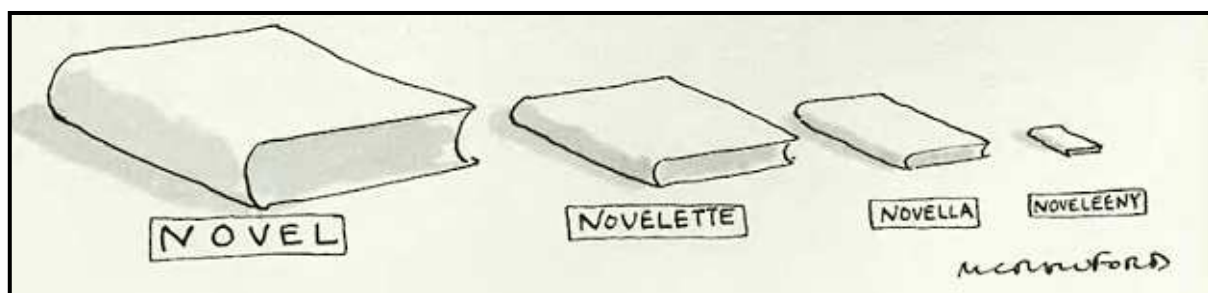
A následovala i kremžská výstava s katalogem „*Deix Forever!*.“ (ih)

Zatím co všichni tito významní a výborní autoři zemřeli v průběhu roku, nyní máme zprávu o poměrně nedávném úmrtí velkého umělce - čtěte na příští straně...

Puig Rosado 1931 - 2016

Fernando Puig Rosado (1. 4. 1931 - 25. 9. 2016). Španělský malíř, grafik, ilustrátor dětských knih a autor animovaných filmů. Právě v den zprávy o jeho úmrtí jsme finalizovali seznam článků věnovaných v českém tisku karikaturistům a narazili na tento výstřížek z 80. let v sobotní Mladé frontě (**viz dole**). Za třicet let značně zestárl - ale také hodně „vyrostl“!





Michael Crawford z USA, který začal publikovat v magazínu *The New Yorker* v roce 1984, zemřel tento rok ve věku 75 let.

Toto (**viz výše**) je ona první kresba z 25. 6. 1984. Mimo to kreslil pro *New York Times*, *Washington Post* a také pro *Wall Street Journal*. Se svou ženou, rovněž karikaturistkou **Carolinou Johnsonovou** žili v Kingstonu, NY.

Kresba vlevo:

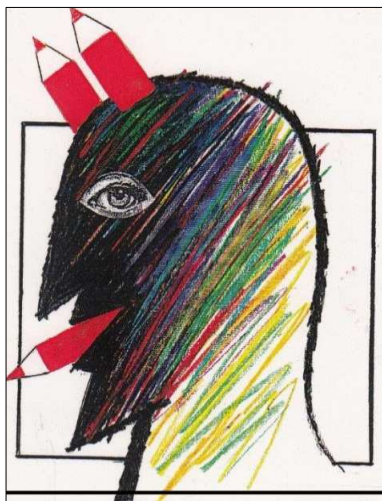
Crawfordova nová varianta proslulého švýcarského kapesního nože - pro francouzskou armádu - zřejmý odkaz na tamní vinařství...

Tak už je to tady!

Vánoce se blíží a v každé rodině je někdo kdo tvrdí, že má smysl pro humor! A jemuž kniha udělá radost víc než sebehezčí ponožky. Tady je náš návrh na dárek pod stromeček:



Kresba: **Peter de Witt** (více o knize „*Kočky v burkách*“ píšeme na str. 13-14 - minulého čísla!!!)



Po Slaném už v samém centru Prahy

Významný karikaturista 60. a 70. let **Oldřich Jelínek** rozjel výstavní činnost. Ve foyer pražského Divadle bez zábradlí (palác Adria na Jungmannově náměstí) byla 3. listopadu zahájena **prodejní výstava Oldřich Jelínek: Obrazy a kresby**. Krom úvodních projevů, které měli Martin Chylík a PhDr. Eva Neumannová, své písničky kolegovi zahrál **Jiří Slíva**. Výstava potrvá **do 2. ledna 2017**.

Ale pozor: Návštěva bez vstupenky je možná hodinu před představením nebo na domluvu zdarma. **O vernisáži na příští straně!**

Kontakt: art-am@seznam.cz, +420722918667 p. Chylík

Chvalský zámek láká:

Nebe na zemi

Výstava **Ladislava Hojného** „*Nebe musí začít na zemi*“ byla v kočárově Chvalovského zámku (Praha Horní Počernice zahájena v prvé třetině října a trvala do 6. 11. Tu je ještě pár dat z autorova CV. **Ladislav Hojný** vystudoval v letech 1963–1969 užitou a propagační

grafiku na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze pod vedením profesorů Josefa Nováka a Antonína Strnadela. V letech 1969–1989 působil jako grafik v redakci časopisu **Ahoj na sobotu**, poté pracoval v různých periodikách (včetně úprav periodik **Škrť** a **KUK**) a od roku 1993 do roku 2004 byl grafkem v redakci časopisu Ministerstva vnitra ČR **Veřejná správa** a současně kreslil drobné satirické kresby pro českou mutaci pánského časopisu **Playboy**. Od roku 2003 kreslil a psal Výlety do malých a nejmenších obcí Středočeského kraje, jimiž dokumentoval mizející venkov. Nyní začal svůj kreslířský zájem směřovat na metropoli. A výstavy, které má v plánu na desetiletí dopředu, mají pokračovat opět na okraji Prahy - nejprve v Dolních Chabrech...

Krajina pana Pipa

Už od počátku září - a až do 20. listopadu - se na stejné východopražské adrese (v Horních Počernicích) - jenže v jiném výstavním prostoru - koná další **výstava**. Je z odkazu **Stanislava Holého**. Jde o jednoho z řady výtvarníků (a kolegů ze studia) jimž dával možnost vydělat si nějakou tu korunu právě **Ladislav Hojný** v **Ahoji**. Oba se nyní tedy setkávají na zámku, protože dříve užívaný název **Chvalovská tvrz** musel být opuštěn - zájemci o návštěvu zdejších výstav často doráželi na známější, neb už víc zavedenou - a rovněž výstavní - **Chodovskou tvrz**.

Název výstavy „*Ze Studia Kamarád do krajiny pana Pipa* a výběr z další tvorby **Stanislava Holého**“ prozrazuje vše. Jde o dětské návštěvníky, tedy spíš o rodiče, kteří chtějí seznámit své potomky jaké oni měli své hrdiny a jak vyhlížela jejich televizní zábava... Prezентuje se tu **Studio Kamarád**, **Jů**, **Hele** a **Muf**, nechybí svět fantazijních krajin plných barev, pohádky a nezaměnitelný humor kreseb **Stanislava Holého**... a v centru toho všeho jeho **pan Pip**. Rodičům je určen i méně jim asi známý okruh Standových prací - litografie a sítotisky. Otvírací doba: 9 - 17 h. (red.)



Kantorek v Ústí n/L.: Ze života šelmy

Nejde o životopis populárního autora, ale o jeho dílo. Jak se píše na webu, tak výstava humoristického kreslíře **Pavla Kantorka** potěšila podzimní návštěvníky zoologické zahrady v Ústí nad Labem. Spolek **InGarden** ji připravil za finanční podpory města Ústí nad Labem a ve spolupráci s tamní ZOO pod názvem **Ze života šelmy**. Výstava byla otevřena už v půli září a trvala do 31. října 2016. ®

Pár vět a obrázků z vernisáže výstavy Oldřicha Jelínka

Prostory, které poskytuje **Divadlo bez zábradlí** výstavám, jsou větší, než byste čekali. Obrazy zaplňují nejen obvyklé foyer, ale i obě dlouhé chodby podél, na něž se vejde opravdu hodně. V případě **Oldřicha Jelínka** šlo o výstavu prodejní, takže v hlubinách paláce Adria (kdysi kino Moskva, pak Krejčovo *Za branou* a také *Laterna Magica*) jsou k vidění hlavně věci větší. K tomu pár kusů „umění“ (mj 11. 9. N. Y.) a hodně příjemně barevných až dekorativních grafik, které by si člověk pověsil na zeď, i kdyby zrovna nebyl přítelem karikatury.



Za výstavou karikaturisty jsme ovšem na vernisáž ve čtvrtek 4. 11. 2016 přišli. A proto jsme nejvíc o-koukali ostřejší kousky, které svého autora prozrazují nejen co do kreslířského původu, ale i přímo role karikaturisty **Oldřicha Jelínka**, člena *Polylegranu*. Především povedené portréty mají vždy něco vtipu už v samých základech. Ať jde o *Picassa* anebo *Freuda*. Cykly „*Podnikatelé*“ anebo „*Zuzana*“ ukazují kresbou i kompozicí autora, v němž „*to prostě je*“ a nemusí se nijak rozhlížet ani přemýšlet „*jak na to*“.

Filmový klub, kam se dřív začínající autor musel (i chtěl) občas procpat, sídlil o pár podlaží nad námi a jaksí vysvětloval věkové složení návštěvníků. Prostě jsme opět viděli generaci mladou v letech šedesátých, cirkulující mezi *Violou*, *Redutou* a *Filmáčem*. K nim patří i ti Jelínkovi „*Jazzmeni*“ na jedné ze stěn. Prsty obou rukou stačily na spočítání hostů mladších čtyřicítky, oscilovali jsme spíš kolem věku autora... Asi proto se nám tak líbila jako „*Zuzana a dědci*“ (viz **obr. vpravo nahoře!**)

Dostat se k umělci vítajcímu se se „starými“ známými nebylo jednoduché. Potěšilo pak, že byl rád, když jsme mu předali stránky z GAGů. Byl to tisk s článkem a snímky z „*Prazdroje českého kr-hu v Plzni*“, kde převzal cenu. A též poslední dvě čísla magazínu, která jsme věnovali zesnulému Ádovi a následně i přeživšímu jej parťákovi ze škol i z novinových stránek - Oldovi.

Po obou řečnících (galerista *Martin Chylík* a kurátorka *Eva Neumannová*) - zapěl **Jiří Slíva** tři písně, včetně vždy žádané *Schizofrenní Eugénie*. Pár lidí jsme poznali i v převleku za seniory - herečku *Štěpánkovou*, televizní *Tomsovou*, ale také figurky médií 70. a 80. let jako *VeJVodu* anebo *Skalku*. No... Horší však bylo, kdo nepřišel. Krom *Růženy Kobrové-Kučerové*, koncertujícího *Slívy*, *GAGmena* a *FotoKoutka* zde nebyl nikdo s duší karikaturisty ač jsme některé pražské kreslíře obeslali. A z ČUKu nepřišel vůbec nikdo. Jim proto patří upozornění *Honzy Koutka*, že třeba v sobotu začíná divadlo už od 17 hodin a proto je možnost navštívit výstavu v příjemnější dobu než jen před večerním programem. Kupovat nic z grafických kousků nemusíte... ba ani vstupenku.

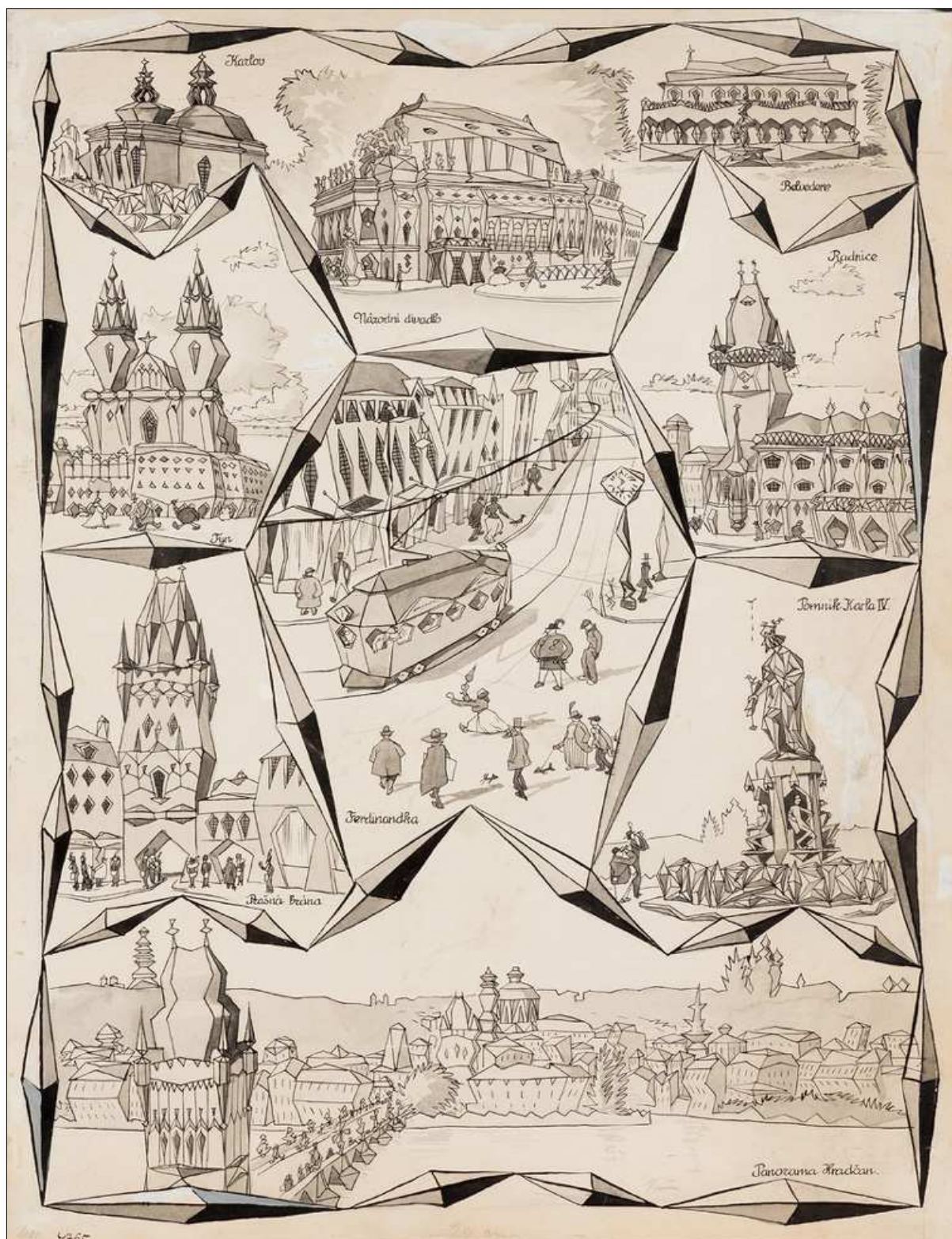
Nahlédnout do ateliéru tvořivého umělce ve věku *Adolfa Borna* může být pro mladší oko podnětné. I když vám už nenalejí růžové víno, které tu všem tak chutnalo. (ih)



Snímky: **Jan Koutek a Jan Plachetka**

Kubismus v karikatuře

Kubistická kresba **Zdeňka Kratochvíla** (viz obr.!) inspirovala nově otevřenou výstavu „**Lekce z karikatury - kubismus**“ na Starém Městě v Praze, roh Ovocného trhu a Celetné



č. 19. Uměleckoprůmyslové muzeum vybralo ze svých análů díla, která představují, jak čeští karikaturisti svého času reagovali na nástup kubismu do výtvarné tvorby. V adekvátním prostředí domu **U černé matky boží** tato výstava více autorů, členěná do sedmi částí, ukazuje např. karikaturní portréty členů **Skupiny výtvarných umělců**. Výstavu nezměškáte, pokud to na ni nestihnete do konce tohoto roku - trvá až **do 12. února 2017** a je otevřena den co den od 10 do 18 hodin. Vstupné Kč 80,-; snížené Kč 40,-

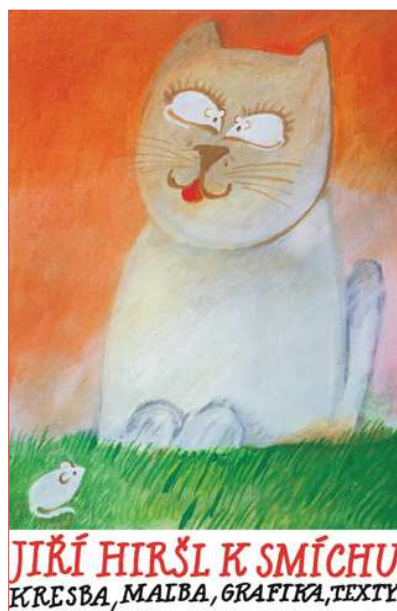
Slíva v Řecku... v Kadani... i v práci...

Kresba z pozvánky zve na Slívovu výstavu (**viz obr. vpravo!**) ve městě Volos (věděli jste, že jde o třetí největší město Řecka?) Právě zde se narodil slavný italský surrealistický malíř *Giorgio de Chirico*. Slíva k tomu dodává vysvětlení, že italským rodičům, neb umělcův taťka tehdy v Řecku projektoval hned několik nádraží(!).



Daleko nám bližší výstavu má **Jiří Slíva** od 11. října až do 4. prosince 2016 a to v *Galerii Josefa Lieslera* v městě **Kadaň**. Takže je i dnes místním i přespolečným přístupna pod názvem „**DADA-vize; grafiky Jiřího Slívy**“ - vždy od úterý do neděle ve 13 - 17 hodin.

Slíva ovšem - i když se to nezdá možné - nelétá jenom sem tam po světě, ale občas **se zjevuje v Praze** - jak ukazuje snímek vlevo, pracuje vždy pár dní na svých grafikách v litografické dílně v Říčníc ulici 11. Ve chvíli fotografování to bylo na zakázce pro Meoptu Přerov. Až z dílny vyjde a postaví se na Újezdě k tramvajové zastávce, všimne si, že v tamní trafice visí nové číslo týdeníku *Instinkt*, v němž redaktor *Tomáš Čechtický* otiskl svůj **pětistránkový rozhovor** právě s jistým **Jiřím Slívou** (**viz foto uprostřed**). (red.)



Hiršl a jeho Kočky

V místě se zajímavým názvem - v *GALERII U NÍ* - se snaží o rozšíření smíchu po Slovácku (sám původem *Ostravak*) **Jiří Hiršl**. A to všemi dostupnými (mu) prostředky: kresbou, malbou, grafikou a - **ted' pozor!** - i svými texty.

Výstava už byla zahájena, hned po státním svátku, ale je dostupná všemi dopravními prostředky včetně chůze až do 25. listopadu.

A kde je to „**U ní**“? No přece u ní - v Brněnské ulici číslo 16, **MIKULOV**

Citát / Co je co: kreslený vtip - karikatura

To keep it simple, this is what we understand under 'cartoon' and 'caricature':

cartoon:

A (simple) drawing showing the features of its subjects in a humorously (exaggerated) way.

caricature:

A picture, description, or imitation of a person or thing in which certain striking characteristics are exaggerated in order to create a comic or grotesque effect.

Jan Oplinus, ECC Cartoonbooks Club (Belgie)

Z pošty / Děkujeme, že nám děkujete

Po minulé poznámce na tomto místě se počet ohlasů tuzemských čtenářů po obdržení GAGu zvýšil a také rychlost jejich reakcí byla až mimořádná!

Nejsem sice zahraniční, ale moc, moc děkuji.

Major

Domorodý abonent děkuje za doručení.

storud, Praha

Ivan, GAG otrzymałem - dziękuję i pozdrawiam

Dariusz Pietrzak

Opravdu nádherný (a dnes tolik rezonující) nápad (příloha). Ůzbek je opravdu třída! Byli jsme v srpnu v Kremnici u mého kamaráda sochaře Fodora, na náměstí už se připravovalo pódium, škoda, že jsme to nenaplánovali o týden později na Gagy. Za ten magazín, co tak pěkně vytváříš, ti možná jednou upevní na baráku bronzovou deštičku.

S pozdravem Nazdar

JČ, Říčany

Vážený EdY,

děkuji za obsáhlé podzimní čtení. Včera jsem byla na koncertě **Mirka Kemela**, měl ho tady v Brně na Šelepce, báječný večer, jeho písničky i kapela jsou stejně fajn jako jeho fórky.

Mějte se dobře a buďte zdraví

Vlasta Mlejnkovic

Mily IH,

dakujem za New e-GAG Nr. 10-2016 a tiež za to, že moja kresba je ukazkou kvality **Bumerangu**. Len musím pripomenut, že kresba je aspon dvadsat rokov stara a vznikla za vrcholneho meciarizmu. Za to, že teraz znova vysla mozem dakovat Fedormu bohatemu archivu a jeho statnej ruke pri vybere. A asi tiež aj tomu, že je, zial, stale aktualna.

FJ, Blava

Přeji hezké slunečné ráno z Přerova a děkuji za spoustu zpráv!

Příjemný den do Prahy.

Lubomír Dostál



Ahoj Ivane.

Pro zajímavost posílám obdržené věci z Portugalska. Ozval jsem se jim mailem, proč mne neobeslali. Nic víc nenapsali, ale poslali katalog ([viz vlevo](#)), tričko a cenu ([viz vpravo](#)). Jinak ani řádku. Nevadí, hlavně, že mi něco přišlo.

Jirka Novák

Dobrý den pane Hanousku,

reaguji na vaši poznámku o tištěném rozhovoru s mou osobou. Trochu mě mrzí, že jste se mě nezeptal na okolnosti, když kritizujete část rozhovoru a píšete vzory jak bych měl správně odpovídat. Takto jste z rozhovoru vypíchl naprosto nepodstatnou informaci a udělal z ní hlavní téma.

Jako novinář určitě víte, že rozhovor není doslovnou citací všeho, co ve skutečném rozhovoru zazní. Některé nepodstatné informace a vata se vypouští, aby se to vůbec dalo číst. Ve skutečném rozhovoru jsem popisoval i činnost ČUK a princip soutěže, ale to čtenáře opravdu nezajímá. Ano, mohl jsem na to upozornit při korektuře, ale zasahoval jsem do výsledku minimálně a toto mi přišlo nepodstatné.

Marek Simon

Na uvedené adrese YOUTUBE je upoutávka na současnou Nepraktovu výstavu v Retromuzeu Galerie výtvarného umění v Chebu s mým komentářem.

https://www.youtube.com/watch?v=lbG_rVLgtZ8 S pozdravem

Jarda Kopecký, Unhošť/Praha

Vážený pane iH=G-mene!

Zdravím vás a mnohokrát děkuji za nové číslo e-GAGu a za všechna čísla předchozí, která jsem dostal a omlouvám se, že jsem vám nepoděkoval hned (což jsem dříve dělal). Protože jsem si vědom, že to poděkování je jediná "odměna", kterou za svoji obdivuhodnou práci asi dostanete. Často se stane, že ani nestihnu pořádně prostudovat všechny informace a je tu číslo další. Už jsem vám psal, že si nedovedu představit kolik materiálu musíte přečíst a vybrat to podstatné a aktuální. Ještě jednou vám děkuji a těším se na další nášup! Krásnej podzim a hodně elánu a chuti přeje

Bořík Frýba - dědek Rum



Pozdravujem pána Hanouska a celý e-Gag, ktorý pravidelne dostávam. Zaujímavý magazín, škoda len, že nevychádza aj na papieri... V poslednom čísle 10, na strane 9, som narazil na nenápadný, linkou nakreslený obrázok – obesenca v autobuse. Zastavil som sa pri ňom, dosť prekvapený, lebo presne to isté mám aj ja. Obesenca v autobuse. Nápad, dosť pochmúrny a zrejme vôbec nie smiešny, mi prišiel na rozum niekedy pred desiatimi, dvanástimi rokmi. Tak som si ho len naškicoval a založil do stohu papierov s nápadmi, ktoré azda niekedy nakreslím. A jeho čas prišiel (ani neviem, prečo práve jeho) začiatkom roku 2013, keď som posielal dajaké obrázky do súťaže

Satyrykon v Poľsku. A potom my vyfučal z hlavy, lebo hneď od začiatku som vedel, že nič svetoborné som nevymyslel. Až sa to isté objavilo u Vás. Samozrejme, vôbec nešpekulujem o „uchmatnutí“ môjho nápadu, lebo medzi nebom a zemou, sa dejú veci! Z toľkých kresliarov vo svete, môžu predsa aspoň dvaja myslieť v istej chvíli aj rovnako (aj keď možno blbo...) Píšem to preto, že takýto prípad až zarážajúcej podobnosti sa mi priťrafil už štvrtý raz! Celkom sa na tom zabávam, keď nájdem niečo „čo som už nakreslil“. Sám sa úzkostlivo bránim čosi „opajcovať“, hoci len podobne od iných a potom to zamaskovať inou kresbou, kompozíciou, farbou atď. Len pre zaujímavosť, tú svoju kresbu vám posielam (**viz obr.!**) Pozdravuje Vás

Ivan Šimek, Bratislava

Dík. Tak jsem si to aspoň narychlo prošla a po ranní depce z Donalda Trumpa mi Gag zvedl náladu. -h-



Vážený pane Hanousku, přítel Láďa Hojný mne požádal, abych Vám poslal **pár foto** z jeho výstavy. Nejsou jistě po technické stránce kvalitní, ale Vy si poradíte nějakým výřezem a nějakou použitete. Výstava měla i motto, které Mistr zdůraznil **na podlaze**.

Posílám Vám je k uvážení a srdečně zdravím.

Zdeněk Pousta

Vážený pane Hanousku, srdečně Vás zdravím a děkuji Vám za zasláný e-bulletin. Velice se mi líbil,

nevěděl jsem, že něco tak pěkného v kvalitním provedení existuje. Mám z toho radost. Ať se Vám daří!

Zdeněk Pousta

Z pošty vybíráme jen občas a to příspěvky či věty, které se týkají GAGu a jeho témat. Podpis autora ponecháváme v došlé podobě. Přejete-li si, abychom z vašeho psaní necitovali, prosíme, uveďte to... (red.)

Výstava čtyř Sorry(-stů) bude v Budě (kraj Dunaja)

Do metropole Maďarska odjeli 9. listopadu jídelním vozem pražští karikaturisti, známí jako „**Čtyři z pětky**“, aby vzápětí v budské galerii „**Ujbuda Budapešť**“ otevřeli výstavu karikatur „**Hanák, Košťýř, Rakus a Setík**“(-ovský). Katalogy o 32 stránkách vezou s sebou, snad aspoň jeden pro GAG zbyde. Za všechny slíbil podat GAGu po návratu 11. 11. tr. zprávu i foto **Pavel Hanák**. Zatím tedy jen, že jde o výstavu podobnou té v *Portheimce*, jen s tím rozdílem, že v Budě bude od každého autora vtipů k vidění méně...

Jiří Slíva v *Galerii Josefa Lieslera* v Kadani předkládá své DADA-vize a to od 11. 11. až do 4. 12. roku tohoto.

Jan Vyčítal obdržel od nadace „Život umělce“ cenu **Senior Prix** za celoživotní mistrovství. Celkem ceny získalo pět desítek interpretů starších sedmdesáti let. Z oblasti humoru třeba herci **Josef Dvořák** a **Luděk Sobota**.

Jaroslav Holoubek, básník a novinář, zemřel 6. listopadu 2016 nečekaně ve věku 70 let. Také on měl cosi společného s humornou kresbou. Za jeho šéfredaktorování vycházel v *Nedělním Blesku* v letech 1994-1996 humorně dobrodružný komiks „**Zlatá cesta**“ (35



dílů) a dvě seriálové řady „*Krimi story*“ (21 dílů) a „*Pan Sobotka*“ (42 dílů) autorů **Ivana Hanouska** a **Štěpána Mareše**. (Viz obr.: předposlední část příběhu *Zlaté Cesty* = 34. díl)



Sorry jednou a **Bumerang** dvakrát do měsíce. **GAG** by mohl klidně trvale přetiskovat nejlepší vtipy nebo celé stránky z obou humorných periodik! Ale to bychom to měli moc lehké a „jim“ by zas nastaly těžké časy - kdyby poklesl prodej tištěného vydání... A tak raději vybereme jen po jednom obrázku od každého titulu. K tomu připomenutí: **právě vyšlo!** Slovákům stačí jít do trafiky, Pražákům navíc čtvrtěční vydání vždy počátkem měsíce připomíná už ve středu vytí městských sirén! Tuhle jsme se zaposlouchali a fakt: „Výýýšlóóóó sóóórry...!“ - kvílely. **Sorry** už má „za sebou“ **10. i 11. číslo** - vybrali jsme z nich kresbu **Radovana Rakuse** (viz nahore) a **Bumerangy** se nám tu od minule navršily hned tři - s čísly **19, 20 a 21**. Tentokrát vás nepotěšíme žádným vtipem, ale zprávou: **Milanu Kupeckému** vyšly „*Športové aforizmy*“, které uvnitř pomáhají osvěžit kreslené vtipy Fera Mrázka, Fera Bojničana, Pavla Švancára a... hlavně **Vladimíra Pavlíka**, jehož čtyři obrázky - jak **vidíte vedle** - zdobí barevnou obálku. (gag)



**Vtip měsíce října:
stále stejní vítězové**

Do soutěže zaslali autoři 71 kreseb a pořadatelé uvádějí, že se přihlásila i nová jména. Ovšem mezi vítězi jsou víceméně stále jména známá a shodou okolností obě patří jen autorům, kteří publikují pravidelně v denících. První dvě místa obsadily dle hlasování jury vtipy Marka Simona, následující dva stupínky patřily Miroslavu Kemelovi (viz!) O to 4. se podělil ještě s Jiřím Pirklem).

Koštýř se trefil do jména nového presidenta USA...

Nejen Walt Disney se už kdysi trefil názvem svých kreslených hrdinů „Lady and Tramp“ do základní situace letošních presidentských voleb ve Spojených státech. Také Jiří Koštýř předběhl před nepříliš dlouhou dobou výsledek tohoto duelu Trumpa s Clintonovou když do Sorry poslal tento vtip s předvídavým textem - dokonce s jistým proroctvím (**viz vpravo!**). O Jiřího se proto v posledních hodinách začali zajímat ředitelé hned několika zoologických zahrad, které v minulosti lákaly na úžasnou schopnost některých svých chovanců určit dopředu vítěze nejen ve sportu, ale i v jiných činnostech, kde lze sázet na vítěze nejruznějších vyrovnaných soubojů.

V Německu to byla chobotnice, v Číně zase opice. Podle prvních reakcí Koštýře to vypadá spíše na kývnutí nabídce z Pekingu, kde mají pro tento účel zřízenou vyhřívanou klec - zatímco v bazénku po chobotnici zbyly ještě loužičky.



Citát / Phil Bosmans

Zasměj se na děti a ony se zasmějí na tebe.
Zasměj se na dospělé a budou se ptát: „Co mu je k smíchu?“



**„In Vinica Veritas 2016“
Vinica - Makedonie**

Soutěže na téma „**Pustý ostrov**“ se zúčastnilo 176 autorů ze 40 států.

1. cena: Klaus Piter (Rakousko)

2. cena: Petar Jankov (Makedonie)

3. cena: Tošo Borković (Srbsko)

Čestná uznání:

Anatolij Stankulov (Bulharsko)

Jordan Pop-Iliev (Makedonie)

Irien Trandofilov (Bulharsko)

Zdenko Puhin (Chorvatsko)

Viz kresba vlevo!

Mahdi Afrodi (Iran)

Ester Laurinson (Estonija)

Goran Čelićanin (Srbija)

Sun SHen Ying (Kina)

Zhao Yusheng Hi (Kina)

Aleksandar Vasiliy (Rusija)

Anatolij Rapin (Rusija)

Siman Torabi (Iran)

Mehmet Jalim Bilge (Turska)

Alexander Shidt (Rumunjska)

XIV. Międzynarodowy Konkurs Rysunku Satyrycznego KARPIK 2016 - Polsko

Jury: Zbigniew Woźniak - předseda, Michał Graczyk, Jarosław Stojko, Małgorzata Biedroń, Agnieszka Kucharuk rozhodla o víceméně „polsko - české vzájemnosti v cenové oblasti“...

GRAND PRIX: Bartłomiej Belniak (Polsko) - viz obr.!

Hlavní ceny:

Maciej Trzepałka (Polsko)

Jacek Lanckoroński (Polsko)

Tomasz Rzeszutek (Polsko)

Nagrody Agencji Rynku Rolnego w Opolu

I. cena – Jiří Novák (Česko)

II. cena – Izabela Kowalska-Wieczorek (Polsko)

III. cena – Konstantin Kazančev (Ukrajina)

Nagroda Muzeum Karykatury w Warszawie - Jacek Frąckiewicz (Polsko)

Nagroda SPAK - Henryk Cebula (Polsko)

Nagroda Firmy Ornament z Nysy - Krzysztof Suski (Polsko)

Nagroda przedsiębiorców w Stowarzyszeniu Ruch Rozwoju Reg. Nysa - Daniel Strzelczyk (Polsko)

Nagroda Stowarzyszenia Ruch Rozwoju Regionu Nysa - Jiri Srna (Česko)

Nagroda Posła na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej Tomasza Kostusia - Bretislav Kovarik (Česko)

Nagroda Zamku w Mosznej - Sławomir Makal (Polska)

Nagroda Zamku w Mosznej - Piotr Opałka (Polsko)

Wyróżnienia honorowe (diplomy)

Paolo Dalponte (Itálie); Sittipunt Tummyig (Thajsko); Andrzej Krawczak (Polsko); Vladimir Kazanevsky (Ukrajina); Dariusz Pietrzak (Polsko).





IV. Int'l Cartoon and Illustration Competition Gold Panda, Peking - Čína

Gold Panda Prize (Golden Panda Medal): **Shen Jia Vi**, Čína

Best Work Prize Of Print Making (Silver Panda Medal): **Robert Baramov**, Bulharsko; **Han Xu Dong**, Čína

Best Work Prize of Illustration (Silver Panda Medal): **Sun Yi Wei**, Čína

Best Work Prize of Cartoon (Silver Panda Medal): **Shen Jia Yi**, Čína

Best Work Prize of CG (Silver Panda Medal): **Zhang Yang**, Čína; **Dong Xiao Xi**, Čína

The Special Prize Of Jury Meeting (Copper Panda Medal): Curi GIOVANNI, Rumunsko

sko, Feng Hui CANG, Čína, Marijan PAVEČIĆ, Chorvatsko, Mojmir MIHATOV, Chorvatsko, Gai Gui BAO, Čína, Luka LAGATOR, Černá Hora, Marco Ramos TRUJILLANO, Peru, Qiao WEI, Čína, Slawomir MAKAL, Polsko, Stephan MUMBERSON, Angleska, Li HUAN, Čína, Li Run TANG, Čína, Li WEI, Kína, Li Zhi PING, Kína, Liu Xiao DONG, Čína, Liu Xiao YU, Čína, Sun Bao XIN, Kína, Tumying BENJASIT, Singapur

Čestné uznání: Marijan PAVEČIĆ, Chorvatsko - viz obr vpravo!



"UEFA Euro 2016" Int'l Cartoon Competition (RedMan) - Čína

Téma: UEFA Euro 2016



The Best Cartoonist Award (pro 10 autorů): **Medal + Certificate + Catalog** (color press-work)

Cemalettin Guzeloglu - Turecko

Irien Trendafilov - Bulharsko

Konstantin Kazanchev - Ukrajina

Kazanevsky Vladimir - Ukrajina

Valerij Chmyrjov - Ukrajina

Dmitrij Kononov - Rusko

Viz. obr vlevo!

Raed Khalil - Sýrie

Zhu Zizun - Čína

Gan Xunyou - Čína

Hao Yanpeng - Čína

SELECT:

Vybraní autoři: **Diplom + Katalog** (color presswork)

Cornel Chiorean - Rumunsko; Leslie Ricciardi - Uruguay; Aidarbek Gazizov - Kazachstan; Alexander Dubovsky - Ukrajina; Carlos de Las Muncas Acha (Chato) - Bolivie; Darko Drljevič - Černá Hora; Doru Axinte - Rumunsko; Eckhard Lange - Francie; Fadi Abou Hassan - Norsko; Goran Celičanin - Srbsko; Halit Kurtulmus Aytoslu - Turecko; Igor Paščenko - Rusko; Irien Trendafilov - Bulharsko; Ivan Sabolič - Chorvatsko; Joao Bosco Jaco d'Azevedo - Brazílie; Kazanevsky Vladimir - Ukrajina; Kononov Dmitrij - Rusko; Leonel Carvalho - Brazílie; Luc Descheemaeker - Belgie; Makhmudjon Ešonkulov - Uzbekistan; Milenko Kosanović - Srbsko; Oguz Gurel - Turecko; Passaprawas A-Chinoboonwat - Thajsko; Pedram Farokhnia - Iran; Peiman Mirzaei - Austrálie; Raed Khalil - Sýrie;

Saman Torabi - Iran; Alexander - Ukrajina; Stephen Mumberson - Velká Británie; Tawan Chuntra - Thajsko; Vahid Armoon - Iran; Vasilij Alexandrov - Rusko; Viktor Chruš - Rusko (plus dvě desítky Číňanů).

22. Int'l C. C. Haifa 2016 - Izrael



Výsledková listina, kterou jsme přinesli v GAGu č. 9 nebyla zcela přesná. Liší se od té, kterou nyní přinášíme i několika jmény oceněných autorů a též jinými názvy cen. Pro pořádek ji tedy přinášíme znovu a to z katalogu, který přivezl Jan Tomaschoff přímo z Izraele. Přímou od pramene proto najdete v tomto čísle několik vět o jeho účasti na slavnostním ceremoniálu a vernisáži výstavy. Děkujeme a blahopřejeme!

Nu a katalog, který má obvyklý formát a tedy začátek jak na první, tak na poslední straně obálky (!) podrobíme zkoumání v nejbližší

možné době. Zatím tedy jen o tom, že do Haify zaslalo příspěvky 490 autorů ze 68 států. Krom „našich Němců“ Tomaschoffa a Taussiga (a osmi Slováků) je v seznamu i devět jmen z ČR - krom jmen stabilně soutěživých jsme našli dvě zajímavá: Vladimír Mašata a František Trnobranský. Jak víme, první mezitím zemřel a druhý - jak koukáme - jako kreslíř vtípů znovuzrozený.

Jako pozvánku připojujeme kresbu z katalogu od **Sergeje Sichenka** (Izrael) - zvláštní cena.

Category - Urban planning in large cities:

1. cena: **Victor Holub**, Ukrajina
2. cena: **Alexander Kostenko**, Ukrajina / **Li Jingshan**, Čína

3. cena: **Vadim Ševčenko**, Ukrajina / **Raul Fernando Zuleta**, Kolumbie

Zvláštní ceny: **Konstantin Kazančev**, **Oleksij Kustovsky**, oba Ukrajina, **Sergej Sichenko**, Izrael; Favorite Public Prize:

Andrea Pecchia, Itálie

Čestná uznání: **Jurij Borts**, Izrael; **Jordan Pop Iliev**, Makedonie

Category - Free Humor:

1. cena: **Silvano Mello**, Brazílie

2. cena: **Jan Tomashoff**, Německo

3. cena: **Anatolij Radin**, Rusko

Zvláštní ceny: **Liviu Stanila**, Rumunsko;

Milanko Kalicanin, Srbsko; **Angelo Campaner**, Itálie

Favorite Public Prize: **Nikolaj Voroncov**,

Rusko; **Sergej Semndajev**, Ukrajina

Čestná uznání: **Alexander Kostenko**,

Ukrajina; **Erdogan Basol**, Turecko; **Vasile**

Dub, Rumunsko; **Vladimir Stefovič**, Srbsko

I. World Humor Awards Winners 2016

Salsomaggiore - Itálie

Téma: "Climate Change"

1. cena: **Elena Ospina**, Kolumbie - **viz výše!**

2. cena ex aequo: **Giacomo Cardelli**, Itálie - **viz vedle!**

2. cena ex aequo: **Pawel Kuczynski**, Polsko

3. cena: **Niels Bo Bojesen**, Dánsko

Honorary mentions: Darko Drljevic (Černá Hora), **Rainer Ehrt** (Německo), **Fabio Finocchioli** (Itálie), **Ilya Katz** (Izrael) a **Pietro Vanessi** (Itálie).

Téma: „Caricature“ / portréty

1. cena: **Achille Superbi**, Itálie

Honorary mentions: **Istvan Kelemen** (Maďarsko), **Hasan Fazlic** (Bosna) a **Sergio Ippoliti** (Itálie).



Virtual Shows Humor; October 2016 - Brazílie (?)

Namísto názvu státu jehož pořadatelé tuto soutěž (?) vyhlásili, bychom měli mít otazník. Rovněž tak hodnotu cen, pokud nějaké vyčíslení obsahuje. Ale zatím máme jen vítěze a jejich práce poslané do „The award-winning Virtual Shows Humor with Political Caricatures“ na téma (nejspíš?) „**Politici**“. Jména vítězů vidíte - a pokud jde o oceněné obrázky, vybrali jsme portrét paní **Clintonové** (2. cena) a soudruha **Putina** (jedno z pěti čestných uznání od *Ulissese Araujo*). Na obou těchto kresbách nás zaujaly oči - asi nejdůležitější detail v „resortu“ portrétní karikatury. V jury zasedli Carlos Amorim, Joao Bosco, Jorge Azevedo Guidacci, Manoel Caetano Mayrink a Marcelo Magon. Podle jmen soutěžících i porotců se vše asi událo v Latinské Americe...



1. cena: **Eduardo Baptista** - José Mujica
2. cena: **Andrew Hippert** - Hillary Clinton - **viz obr. vlevo!**
3. cena: **Walter Toscano** - François Hollande

Honorable mentions (dle abecedy):

Elizeu Lima (Lula), Luiz Carlos Fernandes (Fidel), Marcos Guilherme (Trump and Hillary), Paulo Sergio Jindelt (Obama) a **Ulisses Araujo** (Putin) - **viz obr vpravo!**

7. Int'l Cartoon Competiton Berlin "RUBBISH" 2016 - Německo

Tzv. „online contest“ zorganizovala *KURTUKUNST Gallery* ve spolupráci s *LIMES Image Agency*. Pěkná účast: 1030 works od 418 cartoonistů ze 70 států... Otevření výstavy a předání cen proběhlo 30. září v rámci výstavy v „Museum THE STORY OF BERLIN“

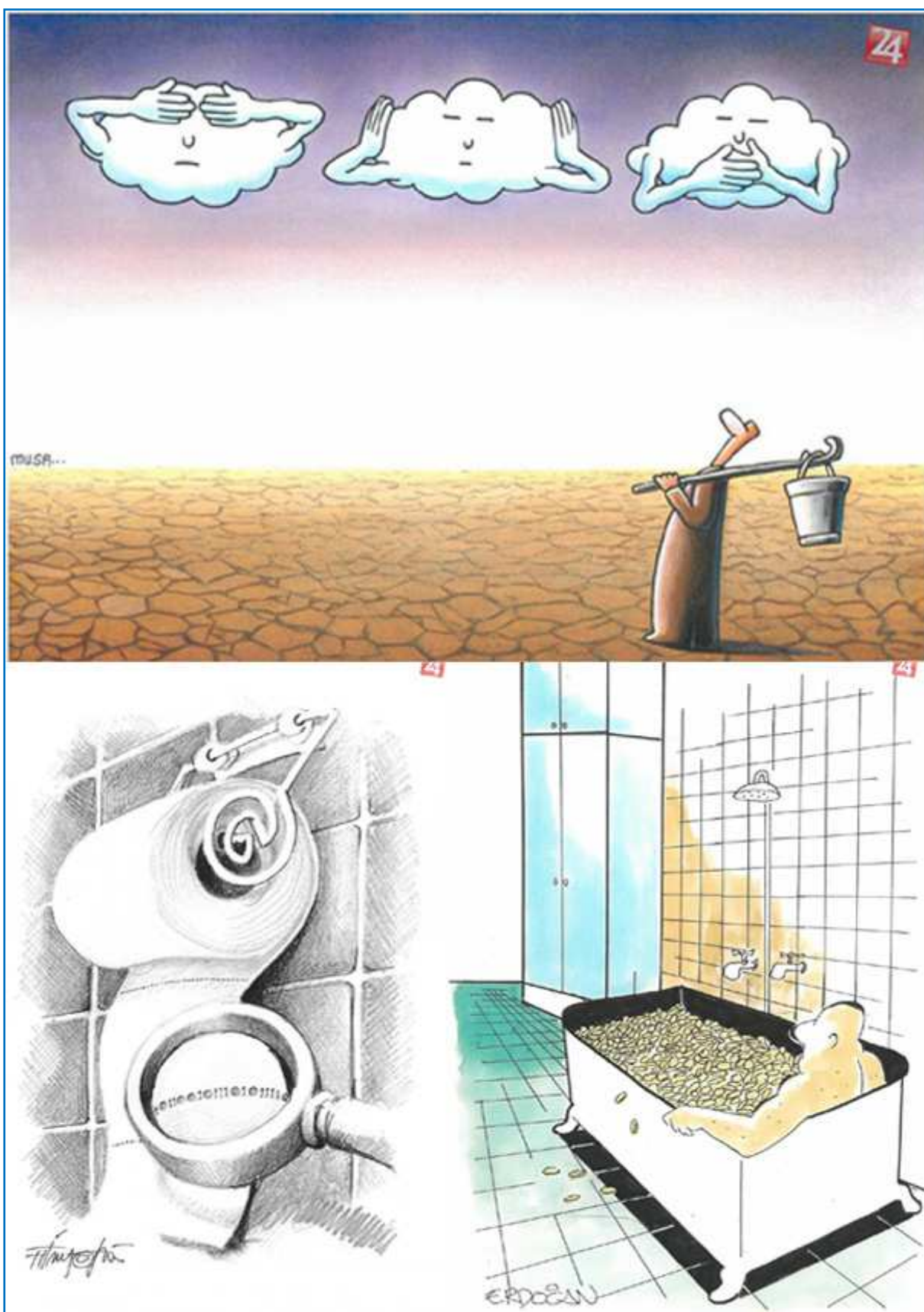


1. cena: Daniele Zordan - Itálie
 2. cena: Konstantin Kazančev - Rusko
 3. cena: Trajko Popov - Bulharsko
- Golnar Servatianová - Irán (**na snímku!**)
 Selo Peters - Brazílie
 Andrej Popov - Rusko



11. bienále Frašťacký Trň Hlohovec 2016 - Slovensko

Porota: **Vladimír Pavlík** (předseda), Helena Pekarovičová, Ján Libant, Jozef Urminský, František Bojničan. Návrh maskota a dřevořezba: **Viliam Blaško**. Až po skončení výstavy bude znám též laureát „**Ceny diváků**“.



Kresby z výstavy a z katalogu: **Musa Gumus** (Turecko) - nahoře, **Ján Fiťma** (Slovensko) a **Erdogan Basol** (Turecko) - vpravo dole

Na vernisáži posoutěžní výstavy a předávání cen přijeli z České republiky (viz snímky v rubrice „Ze světa“) mj. **Jiří Novák** a **Marie Plotěná**. Nedorazil hlavní vítěz **Erdogan Basol**, věhlasný turecký cartoonista, stálý porotce istanbulske mezinárodní soutěže „Nasreddin Hodja“.

Hlavní ceny:



1. místo: Erdogan Basol - Turecko

2. místo: Roman Sika - Slovensko

3. místo: Jiří Srna, Česko

Čestné uznání:

Ján Glonda - Slovensko; Jiří Novák - Česko; Marie Plotěná - Česko; Ján Fiťma - Slovensko; Norberto R. Vecchio - Argentina; Gai Gui Bao - Čína; Dostmohamed Fakhredin - Irán

Kresby výše: Vladimír Kazanevsky - Ukrajina (vlevo) a Jiří Novák - Česko (vpravo)

16. World Press Freedom Int'l Editorial Cartoon Competition - Kanada

The jury (composed of five members of the **Canadian Committee of World Press Freedom**) to select the winners of the 16th World Press Freedom Int'l Editorial Cartoon Competition 2016.

The theme, this year, was **"the right to be forgotten"**.

Ceny:

Grand Prize: Dale Cummings, Kanada

Second Prize: Roger Tweedt, Francie

Third Prize: Bruce MacKinnon, Kanada - viz obr.!

Awards of Excellence:

Gabriele Corvi, Itálie; René Bouschet, Francie; Ilya Katz, Izrael; Didie SW, Indonésie; Carlos Amorim, Brazílie; Pierre Ballouhey, Francie; Victor Bogorad, Rusko; Dan Murphy, Irsko; Don Sidle, USA; Farhad Bahrami Reykani, Irán.



2. Int'l Competition of "Research, Technology & Innovation" - Irán

Organizuje: Science Council, Research and Technology and Science Policy Research Center of Iran.

Soutěž se jmenuje plným názvem 2. ročník soutěže "Research, Technology and Innovation in the Eyes of Photographers and Cartoonists" (tedy **očíma karikaturistů**) a je otevřena studentům a profesionálním kreslířům.

Téma: „Challenges and Opportunities of Research, Technology and Innovation“

Počet: max. 5 cartoons

Přiložit ke kresbám vše **o autorovi** (Full Name, Post Address, Email Address & Phone Number).

Formát: 200 dpi resolutions, width or length 2000 pixel & jpg format.

Vtipy nesmějí být už někde dříve oceněné

Ceny:

5x 1000 \$ for 5 Cartoonistů with 5 Honorable Mentions

Deadline: 20. 11. 2016

Zasílací adresa / Cartoon must be sending to: iranbestcartoon@yahoo.com **the gallery of the first national contest**



XVI. Int'l Salón Humor Santa Clara 2016 - Kuba



Pořadatel: Humoristický měsíčník *Melaito* a Cuban Association of Authors and Artists (UNEAC) v městě Villa Clara.

Témata: "free" a "erotic" (Volné téma a Erotika)

Rozměr max. 25 x 35 cm (různá výt. technika + printed copies of digital images)

Rozměr 3D: ne větší než 50 x 50 cm on any side

Počet: maximum 3 práce na každé téma

Uzávěrka: 30. 11. 2016

Adresa:

XVI Salón Internacional de Humor Santa Clara 2016

Casa de la Uneac

Máximo Gómez no. 107 - entre Julio Jover y Martí, Santa Clara, Villa Clara, Cuba.

Ceny:

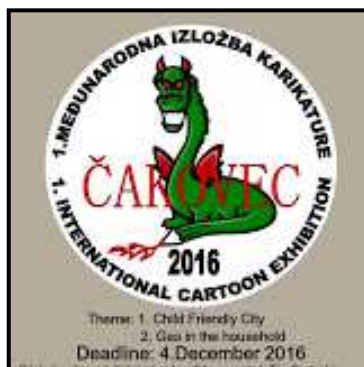
Three prizes for each category and other discretionary prizes.

Prizes for international participants will consist of an original painting by a well-known local artist and a prize certificate, which will be posted by secured delivery.

Ceremonial: The awards will be given on 20. 12. 2016 at the UNEAC venue. Shortlisted cartoons and works will be part of an exhibition.

Info: 40melaito@gmail.com , archegaleria.vc@uneac.co.cu

1. Int'L Cartoon Exhibition Čakovec 2016 - Chorvatsko



Téma:

1. **Child Friendly City**

2. **Gas in the household**

Conditions of entry:

Original works and digital artworks will be accepted

The cartoons must not have been previously awarded on festivals.

The Contest is held via internet.

Počet: max 2 kusy na každé téma

Rozměr: A4 nebo A3 (jpg 300 dpi)

Send them to this email: cartoondamir@gmail.com

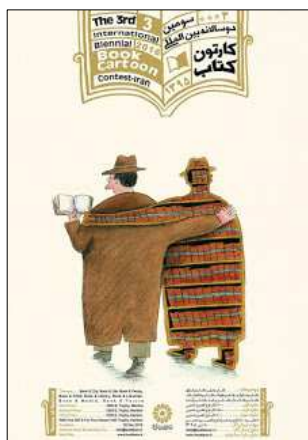
Porota: International Jury.

Deadline: 4. 12. 2016

Adresa: Original works can be sent to:

DAMIR NOVAK, PRVOMAJSKA 1;

MALI MIHALJEVEC - 40311 LOPATINEC - CROATIA

Ceny:**First Prize - 400 EUR****Second Prize - 200 EUR****Third Prize – 100 EUR****Five Special mentions****Výstava:** v Gallery Scheier in Čakovec od 15. 12. 2016**Katalog:** Výtisk pro každého vystavujícího autora**Vracení:** *The prize-winning works become property of the organizer.***Info:** damir.novak3@gmail.com**IX. Int'l Caricature Contest - Magazine "Nosorog" - B i H (rep. srpska)****Pořádá:** *International magazine for satire, humor and cartoons "Nosorog" ("Rhinocervs")***Téma:** **The World's best Painters!****Subtopics, subtheme:** *The most famous paintings!***Ceny:****1. cena:** 300 euros + Diploma**2. cena:** Diploma**3. cena:** Diploma*(First, Second and Third Prize vzejdou jen z kategorie THEME !)**5 + 5 Special Diplomas (pro Theme a pro Sub-Theme)***Pozor:** *Please, write for each caricature which painter you present! Also, if you present famous paintings, please, write which one is presented.***Počet:** *maximum 7 entries will be submitted, in Theme, a 7 entries in Sub-Theme (7 + 7)***Rozměr:** A4, A3**Připište:** *autorovo name, surname, address, country and the e-mail***Posílání:** *by post or by E-mail***E-mail for sending art-work:** nosorog.magazine@gmail.com - 300 dpi resolution; JPG, JPEG.**Adresa poštovní:****MAGAZINE "NOSOROG" - CARA DUŠANA 4****78000 BANJA LUKA****REPUBLIKA SRPSKA - Bosnia and Herzegovina****Vracení:** *Please, do not send originals, because we will not send you back!***Deadline:** **25. 12. 2016****(Please write on envelope: PRINTED MATTER - NO VALUE !)****Výstava:** *The exhibition will take place in the gallery of the National Library of Republika Srpska, city Banja Luka***IMPORTANT NOTE 1:** *In the event that the State, from which the awarded artist is, under international sanctions, the organizer is not liable if it cannot deliver the prize!***IMPORTANT NOTE 2:** *The Organizer of this Cartoon Competition has permanent troubles to deliver diploma or money-prize, if winner is from Iran! The Organizer is not responsible for that.***Jury members:** *Mrs. Irina Iosip, visual artist, painter, cartoonist and Editor of "Salt and Pepper" magazine - Romania; Mrs. Leila Alaiy, professor of art, Tabriz Cartoon – Iran + 4 osob ze Srbska + 2 z RS***Info:** www.nosorog.rs.sr ; <http://nosorog-rhinocervs.weebly.com/>**3. Int'l Biennial Book Cartoon Contest 2016 - Iran****Themes:***Book & City, Book & Life, Book & Family, Book & Child, Book & Library, Book & Librarian, Book & Media, Book & Future***Počet:** *Each Participant Can Send Up To 5 Cartoons.**Must Send His (Full Name, Post Address, Email Address& Phone Number) Via Word File.**Formát: Send Cartoons Must Be 200 Dpi Resolutions, Width Or Length 2000 Pixel & Jpg Format.**Send Cartoons Must Not Won Prizes Before.**Send Cartoons Must Not Been Published In The Previous Catalogs of This Biennial***Ceny:***First Prize: 2000 \$, Trophy, Mention**Second Prize: 1500 \$, Trophy, Mention**Third Prize: 1000 \$, Trophy, Mention**With Five 500 \$ For Five Person With Trophy, Mention***Deadline:** **30. 12. 2016****Adresa:** *Cartoon Must Be Sending To:* info@booktoon.ir / Web Site: www.booktoon.ir .

Euro-Kartoneale, ECC Kruishoutem - Belgie

Téma: „The Soul“ (Duše)

Deadline: 8. 1. 2017

Live jury meeting: 27. 1. 2017

Prize giving ceremony: 8. 4. 2017

Adresa: www.ecc-kruishoutem.be/register

anebo

Euro-Kartoenale,

Waregemsesteenweg 113, 9770 Kruishoutem; Belgium

You find **all info** in the rules na webu pořadatele...



1. Theme: **"The Soul"**

2. **The number of entries is limited to 5.**
Any kind of graphical technique will be accepted. The works may not have been awarded before. The drawings shall not bear subtitles.

3. You can send your works in *two ways*:
- Register and upload your cartoons on our website www.ecc-kruishoutem.be/register
OR
- Send them by regular post to the following address:
EURO-KARTOENALE
WAREGEMSESTEENWEG 113
9770 KRUISHOUTEM
BELGIUM – EUROPE
On our website you can check the list of participants to see if your works have arrived. The entry list is updated daily.

4. The drawings shall have the following dimensions: A4 – 300 dpi (maximum 3MB) for digital works.

5. The drawings sent by post must bear, on the reverse side, the surname, forename and preferably the 'personal code' of the participant.

6. By participating, the artist agrees with this rules and authorizes the organizers to publish the submitted works in the catalogue and for the promotion of the exhibition. For any other use of the cartoons the permission of the cartoonist is previously requested.

7. The following prizes are awarded:
1st prize € 1.800,00 + trophy
2nd prize € 1.500,00 + trophy
3rd prize € 1.300,00 + trophy
Best European cartoon € 900,00
Best Belgian cartoon € 900,00
Prize of the ECC Personal exhibition in the ECC
On the occasion of the prize-giving ceremony, all the winners are invited for a *stay of 3 days* in Kruishoutem.

8. On request the participants get a free catalogue. However, the postage costs are for their own account. They can also collect the catalogue at the European Cartoon Center.

9. By participating the artist lends the submitted works to the organizers for itinerant exhibitions. *Consequently, the selected works will remain at the disposal of the organizers until December 2018!* The awarded works will become property of the organization.

10. The entries will only be sent back by the organizers on written request. The organization can in no way be held responsible for eventually damaged or lost works.

11. If after announcement of the prizes, it appears that plagiarism has been committed, the jury can after deliberation withdraw the prize.

12. The international jury of cartoon professionals will meet in Kruishoutem on 27th of January 2017. The complete jury will be announced on our website after the expiry of the deadline.

13. The inauguration and prize-giving ceremony will take place on Saturday 8th of April 2017. The exhibition will run from 9th of April till 2nd of July 2017.

DEADLINE : 8th of January 2017

Kalendárium

Šest nových soutěží, z toho ale jen pět má uzávěrku ještě v tomto roce. Rubrika *Propozice* s tabulkou *Kalendária* jsou touto dobou obvykle první, kdo upozorní: milé kreslířky, drazí vtipníci, je konec - ale také nový začátek! „Challenge“ se sice jako nové téma nikde neobjevuje, ale ta Výzva tu opět je. Týká se nás všech. Aktivních karikaturistů především, ale také aktivních čtenářů tohoto magazínu. Nu a samosebou i aktivní redakce s aktivními korespondenty! Takže už o jedno číslo dopředu: začínejte myslet na Novoroční předsevzetí - a to i v oblasti osobní soutěžní účasti. To nám všem přeje

GAGmen

2016 !	Název soutěže	Body *)	Deadline	GAG **)
Listopad	Cartoon - Faro, Portugalsko	-	6. 11. 2016	9
Hoříííííííííí!	ICC - Urziceni, Rumunsko	***	11. 11. 2016	10
Hoříííííííííí!	Ranan Lurie - OSN / USA	****	15. 11. 2016	10
Příhořívá...	Green Crescent - Istanbul, Turecko	-	20. 11. 2016	10
Příhořívá...	"Research, Technology & Innovation - Irán - nové!	-	20. 11. 2016	11
Příhořívá...	Salón Humor Santa Clara - Kuba - Nové!	**	30. 11. 2016	11
Prosinec	Cartoon Exhibition - Čakovec, Chorvatsko - NEW!	-	4. 12. 2016	11
	Golden Opossum - USA	-	15. 12. 2016	10
	ICC „Nosorog“ - Banja Luka, BiH - nové!	***	25. 12. 2016	11
	Biennial Book Cartoon Contest - Iran - NEW!	**	30. 12. 2016	11
Náš tip!	Int'l Tourism Cartoon Comp. - Eskisehir, Turecko	*****	31. 12. 2016	10
Leden 2017	„Duše“ - Euro-Kartoenale - Kruishoutem, Belgie - Nové!	*****	8. 1. 2017	11

*) ve sloupci **Body** vycházíme z hodnocení soutěže u cartoonistických portálů, hlavně však z vlastních zjištění. **Cím více hvězdiček, tím lepší soutěž.** Bez hvězdiček jsou obvykle nové anebo méně známé či čitelné soutěže.

) ve sloupci uvádíme **číslo e-GAGu, v němž najdete český výtah z propozic. A odkaz na závazný originál.

GAG příště: Možná jste si všimli, jak se letos každý měsíc o 1 den opoždujeme s vydáním čísla. Plánujeme to i v prosinci. Po 9. 9. a 10. 10. vycházíme nyní 11. 11. A tento 14. ročník má uzavřít GAG č. 12 ze dne 12. 12. 2016. Ale se vydání opozdilo, nezlobte se. Určitě to bude mít dobrý důvod! (**red.**)

e-GAGmag * Měsíčník autorů a přátel české karikatury. Založeno r. 2003. **14. ročník.** Toto je č. **2016/11 (627)** z **11. 11. 2016** * Číslo **2016/12** vyjde asi **12. 12. 2016** * Redakce: ivan.hanousek@dreamworx.cz